

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: PURAPPORUL VENBAMALAI

SUBJECT CODE: AT21A

SEMESTER: I

PREPARED BY: PROF. V.IYAPPAN

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

அறிமுகம்.

அகம் புறம் என்ற இரண்டனுள் இந்நூல் புறப் பொருள் குறித்து எழுந்த சிறந்த நூலாகும். உலகியற் பொருள்களைத் தனித்து நின்று ஆராய்ந்து சிறந்த முறையில் அவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ள தமிழ்ப் பெருமக்களின் செயல் பாராட்டுதற்குரியது.

அகம் புறம் என்ற இரண்டனுள் அகம் என்பது அன்பு வளர்வதற்குரிய காதல் ஒழுக்கமாகும், புறம் என்பது அறமும் பொருளும் பற்றியது. வெட்சி கரந்தை முதலான ஒழுக்கங்கள் புறத்தின் பாற்படும். ஒத்த அன்புடையாரேயன்றி அனைவராலும் துய்த்துணரப்படுதலானும் இவ்வாறு இருந்தெனப் பிறருக்குக் கூறப் படுதலாலும் அவை புறமெனப் படும். அன்பொழுக்கமாகிய அகத்திணைக்குத் துணையாகப் புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கங்கள் புறத்திணை என்பது பொருந்தும்.

இந்நூல் புற ஒழுக்கங்களை ஒன்றாகத் திரட்டி முறைப் படுத்தி அவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. இவ் இலக்கணங்களுக்கான உதாரணங்கள் வெண்பா யாப்பால் அமைந்துள்ளன. எனவே இது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எனவும் வெண்பாமாலை எனவும் பெயர் வழங்குகிறது.

இந்நூல் புறப்பொருள் இலக்கணம் உரைக்கும் பன்னிருபடலம் என்ற நூலின் வழிநூல் என்று கூறப்படுகின்றது.

இந்நூலின் சிறப்புப் பாயிரத்தில் 'துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப்பியன் முதல், பன்னிரு . புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த பன்னிரு படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோன்' எனப் பன்னிரு படலத்தைச் சிறப்பாகச் சுட்டியுள்ளமையாலும், திணை துறை வகைகளுள் இந்நூல் தொல்காப்பிய முறைக்குச் சிறிது வேறு படுதலானும் இந்நூல் பன்னிரு படலத்தின் வழிநூல் என்பதை உறுதி செய்யும்.

இந்நூல் பன்னிரு படலம் என்னும் நூலின் வழிநூல் எனினும் இதன் ஆசிரியர் முந்து நூல்கண்டு முறைப் பட எண்ணி இதனைச் செய்துள்ளார். ஆதலின் சிறிசில வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் தொல்காப்பியப் பொருள் முடிவோடு ஒருங்கொத்து நடத்தலால் இதற்குத் தொல்காப்பியமும் முதனூலேயாகும் என்று ஒரு கருத்து உண்டு.

தொல்காப்பியர் அகத்திணைகளைக் கைக்கிளை, அன்பின் ,ஐந்திணை, பெருந்திணை என ஏழாகப் பகுத்து குறிஞ்சி முதலான ஒவ்வொரு அகத்திணைக்கும் ஒவ்வொரு புறத்திணை புறனாகும் என்றார். இந்நிலையில் வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறன்; வஞ்சி முல்லைக்குப் புறன், உழிஞை மருதத்தின் புறன்; தும்பை நெய்தலின் புறன்; வாகை பாலையின் புறன்; என்று வகுக்கப் பெற்றது. இத்தகைய மாட்டேற இந்நூலின் கண் காணப் பெறவில்லை. தொல்காப்பியத்திற்கும் இந்நூலுக்குமிடையேயுள்ள நீண்ட இடைவெளி காரணமாக இந்நெகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இந்நூலின்கட் கூறப் பெற்றுள்ள ஒழுக்கங்கள் பெரும்பான்மையும் போர் முறை குறித்த மற ஒழுக்கங்களே யாகும். இந்நூல் புறத்திணைகளை வெட்சி, கரந்தை,வஞ்சி, காஞ்சி,நொச்சி,உழிஞை,தும்பை,வாகை,பாடாண்,பொதுவியல்,கைக்கிளை,பெருந்திணை எனப் பண்ணிரண்டு திணைகளாக வகுத்துள்ளது.

திணைப் பகுப்புமுறை:

அகப்பொருளை ஏழாகக் கொண்ட தொல்காப்பியர் அதற்கேற்பப் புறப்பொருளையும் ஏழாகக் கொண்டார். அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை. தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்பனவாம். அனால் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கரந்தை, நொச்சி, பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை ஆகிய ஐந்தைக் கூடுதலாகப் பெற்றுப் பறத்திணைகளைப் பன்னிரண்டாகக் காட்டுகிறது. இவ் அமைப்பிலிருந்து' புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றி அமைக்கப்படவில்லை என்பது உறுதியாகிறது.

புறத்திணைகள் பன்னிரண்டு என்பது பொதுக் கருத்தாகும். அவற்றைப் புறம், புறப்புறம், அகப்புறம் என மூன்றாகப் பாகுபடுத்தியுள்ளனர். இதனை,

“வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி

உட்குடை உழிஞை நொச்சி தும்பைஎன்று

இத்திறம் ஏழும் புறம் என மொழிப.”

“வாகை பாடாண் பொதுவியல் திணைஎனப்
போகிய மூன்றும் புறப்புறம் ஆகும்.”

“கைக்கிளை பெருந்திணை ஆம்இவ் இரண்டும்
அகப்புறம் ஆம்என அறைந்தனர் புலவர்.”

என்னும் நூற்பாக்களால் அறியலாம். பண்டைக்காலப் போர் ஆ (பசு), . மண், கோட்டை, வலிமை என்னும் நான்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டது 1. ஆக்களைக் கவர்தல் வெட்சி; அதனைத் தடுத்து நிறுத்துவது கரந்தை 2. மாற்றார் மண்ணைக் கவரச் செய்யும் போர் வஞ்சி; அதனைத் தடுப்பது காஞ்சி 3. பிறரிடமிருந்து கோட்டையைக் காப்பது நொச்சி; அக்கோட்டையைக் கவர முற்றுகையிடுவது உழிஞை 4. நேருக்கு நேர் நின்று வலிமையைக் காட்டப் போரிடுவது தும்பை இவ்இருவருள் ஒருவர் பெறும் வெற்றியே வாகை ஆகும். இப்போர் முறைகளை

* வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேல் செல்வது வஞ்சியாம் – உட்காது
எதிர்ஊன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி
அதுவளைத்தல் ஆகும் உழிஞை – அதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்
செருவென் றதுவாகை யாம்”

என்னும் பழம்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. இவற்றை முறையாகக் தொகுத்துக் கூறுவது புறப்பொருள் வெண்பாபாலை.

புறப்பொருள் இலக்கணத்தைக் கூறும் இந்நூல் வெண்பாக்களால் அமைந்ததால் இது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை எனப் பெயர்பெற்றது. கடவுள் வாழ்த்தை முதலில் கொண்ட இந்நூல் புறப்பொருள் 'இலக்கணத்தைப் பன்னிரண்டு பகுப்புக்களில் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. ஒவ்வொரு திணையையும் படலம் எனச் சுட்டுகிறது. ஒவ்வொரு படலத்தின் தொடக்கத்திலும் திணையையும் துறைகளின் பெயரையும் சுட்டுகின்ற நூற்பா அமைந்துள்ளது. அவ்வாறு அமைந்த நூற்பாக்கள் 18. பின்னர்த் துறைகளை விளக்கும் கொளுக்களும் அவற்றை விளக்குகின்ற வெண்பாக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவ்வாறு அமைந்த துறைகள் 361 ஆகும். கொளுக்கள் துறைக்குரிய சாரமாக விளங்குவதால் அவற்றைச் சூத்திரங்களாகக் கொள்ளலாம்.

நூலாசிரியர்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் என்னும் பெயரினை உடையவர் ஆவார். இவர் வாங்குவில் தடக்கை வானவர் மருமான் எனச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் குறிப்பிடப்பெறுகிறார்.) இதிலிருந்து இவர் சேரமரபினர் என்பது வெளிப்படுகிறது) இவர் தம் நூலுள் விநாயகர், சிவபெருமான் ஆகிய இருவருக்கும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். இவற்றிலிருந்து இவர் சைவசமயத்தின்மீது ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பது புலனாகிறது. பல இடங்களில் திருமாலையும், முருகப் பெருமாளையும் போற்றிப் புகழ்வதிலிருந்து சமயப்பொறை உடையவர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இவர் பரந்துபட்ட அறிவினை உடையவர் என்பதும் வெண்பா இயற்றுவதில் கைதேர்ந்தவர் என்பதும் இவருடைய நூல்வழி வெளிப்படுகின்ற செய்திகளாகும். இவருடைய வெண்பாக்கள் பலவற்றை இளம்பூரணர் தம் உரையில் மேற்கோள்களாகப் பல இடங்களில் கையாண்டுள்ளார். எனவே பதினோராம் நூற்றாண்டை ஒட்டி வாழ்ந்த இளம்பூரணருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவர் என்பது உறுதியாகிறது. ஐயனாரிதனாரின் காலம் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு எனக் கூறப்படுகிறது.

சிறப்புப் பாயிரம்

மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவரன்
தன்பால் தண்டமிழ் தாவின்று உணர்ந்த
துன்னரும் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன் முதல்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த

பன்னிரு படலமும் பழிப்பின்று உணர்ந்தோன்
 ஓங்கிய சிறப்பின் உலகமுழுது ஆண்ட
 வாங்குவில் தடக்கை வானவர் மருமான்
 ஐய னாரிதன் அகலிடத் தவர்க்கு
 மையறு புறப்பொருள் வழாலின்று விளங்க
 வெண்பா மாலை எனப்பெயர் நிறீஇப்
 பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையின் தெரிந்தே.

[இ-ள்) நிலைபெற்ற சிறப்பினை உடையவர் வானோர். அவர்கள் அகத்தியரைத் தெற்கு நோக்கிச் செல்லுமாறு பணிந்து கேட்டுக் கொண்டனர். அவ்வேண்டுகோளை ஏற்றுத் தென்மலையாகிய பொதிய மலையின் கண்ணே வந்து தங்கியிருந்தவர் அகத்திய மாமுனிவர். அவரிடத்தே குளிர்ச்சி பொருந்திய தமிழ்மொழியின் இலக்கணத்தைக் குற்றமின்றிக் கற்றுணர்ந்தவர் பலர். அவர்களுள் பிறரால் அடைதற்கு அருமைப்பாடு வாய்ந்ததாகிய பெரிய புகழை உடையோர் தொல்காப்பியன் முதலாகிய பன்னிருவர். அந்நல்லிசைப் புலவர்களால் தனித்தனிப் பகுதியாகக் கூறப்பட்டுத் தொகுக்கப் பெற்ற சிறப்புடையது பன்னிருபடலம் என்னும் புறப்பொருள் இலக்கண நூலாகும். அந்நூல் முழுவதையும் குற்றமின்றிக் கற்றவர் ஐயன் ஆரிதன் என்னும் இயற்பெயரினை உடையவர். அவர் உயர்ந்த மேம்பாட்டினை உடைய உலகத்தை ஒருங்கே ஆட்சி செய்தவரும் வளைந்த வில்லை ஏந்திய பெரிய கையினை உடையவருமாகிய சேர மன்னரின் மரபில் தோன்றியவர்.

வடவேங்கடத்தையும் தென்குமரியையும் எல்லையாகக் கொண்டு பரந்து விரிந்து கிடப்பது தமிழ்நாடு. அந்நிலத்தில் வாழும் மக்களுக்குக் குற்றமற்ற புறப்பொருள் இலக்கணத்தை இனிது விளக்கும் பொருட்டு நூல் ஒன்றை ஐயனாரிதனார் இயற்றினார். அது வெண்பா என்னும் யாப்பு வகையால் எழுதப் பெற்றதாகும். அவ்வெண்பாக்களாகிய பூக்களால் தொடுக்கப்பட்டதால் அக்காரணப் பெயர் நிலத்து நிற்கும் வண்ணம் தம் நாலுக்கு வெண்பாமாலை என்னும் பெயரைச் சூட்டினார். இந்நூல், புறப்பொருளினைச் சொல்ல வேண்டிய முறையோடும் நாலுக்குரிய பண்புகள் பொருந்தவும் ஆராய்ந்தறிந்த தெளிவுடை ஆசிரியரால் மொழியப்பட்ட மாண்பினை உடையதாகும்.

சிறப்புப் பாயிரத்தின் உறுப்புக்கள் பொருந்தும் முறை

1. ஆக்கியோன் பெயர்: ஐயனாரிதன்
2. வழி: பன்னிருபடலம்
3. எல்லை : வடவேங்கடம் தென்குமரி அகத்தது
4. நூற்பெயர் : வெண்பா மாலை
5. யாப்பு : தொகை விரி
6. நுதலிய பொருள் : புறப்பொருள்
7. கேட்போர் ! கற்றுவல்லோர்
8. பயன் : விளங்க உணர்த்துதல்
9. காலம் : ஐயனாரிதனாரின் காலம்
10. களம் : ஐயனாரிதனாரின் அவைக்களம்
11. காரணம் : ஏற்புடையவற்றை ஆராய்ந்து குற்றமற்ற புறப்பொருள் இலக்கணத்தைக்கூறுதல்.

வெட்சிப் படலம்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் 'வெட்சி, வெட்சியரவம் என்று தொடங்கும் முதல் நூற்பா வெட்சித் திணைக்கு இலக்கணம் கூறுவதோடு வெட்சியரவம் வெறியாட்டு ஈறாகக் கிடந்த பத்தொன்பது வெட்சித் திணையின் பாற்பட்ட துறைகளையும் சுட்டுகின்றது. புறப்பொருள் வெண்டாமாலை வகுத்துரைக்கும் பன்னிரு படலங்களுள் முதலாவது படலம் 'வெட்சிப் படலம். 'ஆநிரை கவர்தல்' வெட்சி எனப்படும். இதனை நிரை கவர்தல் என்று பழஞ் செய்யுள் சுட்டுகின்றது. தமிழர் போர்முறை அறம் தழுவியது. 'ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும், பெண்டிரும் பிணியுடையோரும் மக்கட்பேறு பெறாதோரும் ஆகிய இவர்களுக்கு ஊறுவிளைவித்தல் அறம் என்று கொண்டு இவர்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களில் சென்று உயிர்

காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டிப் பறை அறிவிக்கப் பெறும். பறையறிவிப்பினை உணரமாட்டாத பசுக்களைப் பாதுகாத்தல் தலையாய அறம் வெட்சியரவம்,விரிச்சி,செலவு,வேய்,புறத்திறை,ஊர்கொலை,ஆகோள், பூசல்மாற்று,சுரத்துய்த்தல்,தலைத்தோற்றம்,தந்துநிறை,பாதீடு,உண்டாட்டுகொடை.புலனெறிசிறப்பு,பிள்ளைவழக்கு,துடிநிலை,கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என்பன வெட்சித்திணையின் துறைகளாகும். துறைக் கருத்துகள் கொளு என்ற சிறப்பு நூற்பாவினால் விளக்கப்படுகின்றன கொளு துறைக்கருத்தைத் தன்னுட்கொண்டுள்ளதாகிய நூற்பா.

நூற்பா

'வெட்சி, வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை ஊர்கொலை ஆகோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்தல்
தலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பா தீடு
உண்டாட் டுயர்கொடை புலனெறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை நிலையே வெறியாட் டுளப்பட
எட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையும் ஆகும்.

(இ - ள்.) வெட்சிமுதல் வெறியாட்டு ஈறாகக் கிடந்த இரு பதும் வெட்சித் திணையும், அதன் துறைகளுமாம்.

வெட்சித் திணை: பகைவர் நாட்டிற் சென்று பகைவர்களுடைய பசுக் கூட்டங்களைக் கைப்பற்றிக் கொணரும் ஒழுக்கம் வெட்சி எனப்படும்.

தொல்காப்பியர் புறத்திணை இயலில் "வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப் புலக் களவின்ஆதந் தோம்பல் மேவற் றாகும்" என வெட்சித் திணைக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றார்.

வெட்சித்திணை என்பதனைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் மன்னுறு தொழில், தன்னுறு தொழில் என இரு கூறுடையன என்பார்.

கொளு : வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியும்

சென்றி கன்முனை ஆதந் தன்று.

(இ - ள்.) வெட்சியாவது. பகையரசனுடனே போர்செய்யக் கருதியதொரு வெற்றியையுடைய வேந்தன் தன்னுடைய மறவர்களிடம் பகைவருடைய ஆநிரைகளை கவர்ந்துவருக என்று கட்டளை இடுவான், அரசனின் குறிப்பறிந்த மறவர்கள் தாமேச் சென்று பகைவருடைய ஆநிரைகளை கவர்ந்துவருவர் என இவ்விருக்கூறுகளை உடையன என்பர்..

மன்னுறு தொழில்

வென்றி வேந்தன் தன் படைவீரர்களை நோக்கி காளையீர்! 'ஆநிரை கவர்ந்து வருக' என்று ஆணையிட அதன் பின்னர் படை வீரர்கள் பசுக்களைக் கவர் வேற்றுப்புலம் செல்லுதல் மன்னுறு தொழிலாகும்.

முற்கூறிய வகை இரண்டனுள், மன்னன் ஏவலினாலே போவதாகிய மன்னுறுதொழில் வரும் முறையினைக் கீழே தரும் வெண்பாவால் உணர்க.

எ .கா: மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந் திட்டற்றாக்

கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோல்தெரியக்- கண்டே

அடையார் முனையலற ஐபிலைவேற் காளை

விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

(இ - ள்.) வளைந்த வில்லினையுடைய படைத்தலைவன் அம்புகள் ஆராயக் கண்டுவைத்தும், அரசன், மிக்கெரிகின்ற நெருப்பினகத்தே மரத்தை வெட்டிப் போட்ட தனமைத்தாக, வியத்தகு இலைத் தொழிலாற் சிறந்த வேலினையுடைய காளையே, நம்பகைவர் போர்முனையிடத்தே கலங்கி அலறும்படியாகச் சென்று அவருடைய ஏறு களையுடைய ஆநிரைகளைக் கைப்பற்றிக் கொணர்வாயாக என்று ஏவினான், அங்கனம் ஏவிய துணையானே பகைவர் நிரைகள் கைப்பற்றப்பட்டன.

தன்னுறு தொழில்

வென்றி வேந்தன் ஏவாமலேயே வீரர்கள் வேற்றுப் புலம் சென்று பசுக்களைக் கவர்தல் தன்னுறு தொழிலாகும். முற்கூறிய வகை இரண்டனுள், மன்னன் ஏவாமலே போவதாகிய தன்னுறுதொழில் வரும் முறையினைக் கீழே தரும் வெண்பாவால் உணர்க.

எ.கா: அறாஅ நிலைச்சாடி ஆடுறு தேறல்

மறாஅன் மழைத்தடங் கண்ணி-பொறாஅன்

கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை

நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த பெரிய கண்களை உடைய கள் விற்கும் பெண்ணே! கள் அற்றுப் போகாத பெரிய தாழியில் உள்ள கள்ளை இம்மறவன் கடனாகக் கேட்கிறான். அதனை மறுக்காமல் கொடுப்பாயாக! அக்கடன்பட்டதைப் பொறுத்துக் கொள்ளாதவன் இவ்வீரன். இவன் இம்மாலைக் காலத்தில் தன் காலில் அழகிய வீரக்கழலைக் கட்டினான். ஆகையால் பகைவருடைய ஆநிரை முழுவதும் நாளைக் காலைப் பொழுதில் நம்முடைய நீண்ட முற்றத்தின்கண் வந்து நிற்கும். எனவே கடனாகக் கேட்கும் இம்மறவனுக்குப் பின்னர் வார்ப்பேன் என்று சொல்லிக் காலம் தாழ்த்தாமல் இப்போதே கள்ளினை வழங்குவாயக.

1. வெட்சி யரவம்

கொளு : கலவார் முனைமேற்

செலவமர்ந் தன்று.

(இ - ள்.). வெட்சியரவமாவது பகைவருடைய ஆநிரைகளை போர் மூனையின் கண் வெட்சிமறவர் கவர்தற் பொருட்டுச் ஆரவாரமாக செல்வர்.

(எ- கா) நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவர்

அடிபடுத் தாரதர் செல்வான்- துடிப்படுத்து

வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்

கட்சியுட் காரி கலுழும்.

(இ - ள்.) நெடிய வேற்படையினை யுடைய மறவர்கள், தங்காலின்கண் செருப்பினை அணிந்து சிள்வீடு என்னும் வண்டுகள் உள்ளகாட்டிடத்தே கடத்தற்கரிய வழியைச்செல்லும் பொருட்டு, துடிஎன்னும் தோற்கருவி முழக்கி அவ்வொழுக்கத்திற்குரிய வெட்சிமலர் மாலையைச்சூடி நிற்பர், பகைவருடைய மணிகள் பூட்டப்பட்ட ஆநிரைகள் நின்ற காட்டிடத்தே, காரி என்னும்பறவை அப்பகைவர்களுக்கு தீநிமித்ததைக் கூறும்.

2. விரிச்சி

கொளு : வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறி தற்கு

ஈண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

(இ - ள்.) வெட்சி மறவர் தாம் விரும்பிய செயலின் ஆக்கத்தினது நன்மையை உணரும் பொருட்டு, செறிந்த இருளையுடைய மாலைப் பொழுதின் கண் நற்சொல்லைக் கேட்டு ஆராய்ந்தது அறிவர். .

எ - கா : எழுவணி சீயார் இருள் மாலை முன்றிற்

குழவினம் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்

குடக்கணீ கொண்னொ வா என்றாள் குனிவில்

தடக்கையாய் வென்றி தரும்.

(இ - ள்.) வளைந்த வில்லையேந்திய பெரிய கையையுடைய தலைவனே, கணைய மரஞ் சூழ்ந்த நமது சிறிய ஊர்ப் புறத்தே இருண்ட மாலைப் பொழுதின்கண்ணே மறவர்கள் கூடி நின்று தெய்வம் வணங்கி கைகுவித்து நின்றோம், அவ்வேளையில் ஒரு வேட்டுவச்சி ஏணியின்கண் உள்ள குடத்துக்கள்ளை எடுத்துக்கொண்டு வா என மற்றொருத்திக்குக் கூறினள், ஆதலால் நாம் மேற்கொண்டுள்ள செயல் நமக்கு வெற்றியைத் தரும்.

3. செலவு

கொளு : வில்லேர் உழவர் வேற்றுப் புலமுன்னிக்

கல்லேர் கானங் கடந்துசென் றன்று.

(இ - ள்.) வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவராகிய வெட்சி மறவர், வேற்றுப்புலம் பகைவர் ஆநிரை நின்ற இடத்தைக் கருதி, கல் நிறைந்த காட்டைக் கடந்துச் சென்றனர்..

எ - கா கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்

பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந்- தேற்றினம்
நின்ற நிலைகருதி பேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

(இ - ள்.) கூற்றங்கள் பல திரண்ட குழுவினை ஒத்த வெட்சிமறவர்கள், கொடிய வில்லினை இடப்பக்கத்திலே கொண்டு, பருந்தும் கழுமுமாகிய பறவைத் திரள்கள் பின்னே தொடர்ந்து வாராநிற்ப, தமது வலிமையால் நெருங்கி, வளைந்த வில்லையுடைய தம் பகைவரது ஏறுகளுடைய ஆநிரைகள் நிற்கின்ற இடத்தைக் கருதி, நீண்ட மூங்கிலையுடைய மலை நிலத்தைச் செல்வாராயினர்.

4. வேய்

கொளு : பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றா ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) பகைவருடைய இடத்தே சென்று ஒற்றர்கள் அப் பகைவருடைய ஒலிக்கும் மணிகள் பூட்டிய ஆநிரைகளை இருக்கும் இடங்களை ஒற்று ஆராய்ந்து தெரிந்து வந்து கூறியது.

எ - கா : நிலையும் நிரையும் நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையும் செருமுனையுள் வைகி- இலைபுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்

(இ - ள்.) பச்சிலையுடனே விரவித் தொடுத்த தேன் பொழியும் மலர் மாலையினையும் வீரக்கழலினையும் உடைய போரினை விரும்பும் தலைவனே, நம் சுற்றத்தாராகிய ஒற்றர்கள், பகைவரது போர்ப்புலத்தே சென்று ஆண்டு அவர் அறியாவாறு தங்கி, ஆக்கள் நின்ற இடத்தின் தன்மையும், ஆநிரைகளின் அளவும் அவை காவல் காத்திருந்த வில் மறவர்களின் அளவும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொண்டு, செறிந்த இருளினூடே வந்துள்ளனர்.

5. புறத்திறை

கொளு : நோக்கரும் குறும்பி னூழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத் தன்று.

(இ - ள்.) ஏனையோர் கண்ணாற் காண்டற்கும் அரிதாகிய காவற்காட்டினது, சிறிய வழிகளானும் பெரிய வாயில்களானும், அகத்திருப்போர் புறம் போகாதபடி வளைத்துக் கொண்டு, வெட்சியார் அக்காவற் காட்டின் புறத்தே தங்கியது.

எ - கா : உய்ந்தொழிவார் ஈங்கில்லை ஊழிக்கண் தீயேபோல்
முந்தமருள் ஏற்றார் முரண் முருங்கத்- தந்தமரின்

ஒற்றினான் ஆய்ந்தாய்ந் துரவோர் குறும்பினைச் சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து.

(இ - ள்.) வலிமையுடைய வெட்சிமறவர், தம்சுற்றத்தாராகிய ஒற்றராலே ஆராய்ந்துணர்ந்து, ஊழிமுடிவின் கண்உலகினை வளைக்கும் தீயைப்போன்று, போரின் கண் முற்படவந்து தம்மை எதிர்ந்தாருடைய மாறுபாடு கெடும்படியாக, அரணினை அகத்துள்ளார் புறத்தே தப்பிப் போகாதபடி ஆராய்ந்து வளைத்துக்கொண்டனர். ஆதலால் இவ்வரணகத்தே இவர்க்குத் தப்பிப் பிழைப்போர் யாருமில்லை.

6. ஊர் கொலை

கொளு : விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழல் நடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

(இ - ள்.) வில்லை ஏந்திய வெட்சி மறவர்கள், எரியும் தீபகைவர் ஊரின் கண்தவழுப்படி, இயல்பாகவே விரைந்துசெல்லும் தங்குதிரைகளை மேலும் முடுக்கி, பகைவர் அரணினை அழித்தனர்.

எ - கா : இகலே துணையா எரிதவழ்ச் சீறிப்

புகலே அரிதென்னார் புக்குப் - பகலே

தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழல் ஆர்ப்பக்

கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழிலாற் சிறந்த வில்லையுடைய வெட்சி மறவர், இரவின் கண் பகையரணிற் புகுதல் அருஞ்செயல் என்று கருதாதவராய் அப்பகைவர் ஊரின் கண் தீப்பரவும்படி செய்து சினந்து, தம்மோடு பிரிதற் பண்பு எக்காலத்தும் தீர்தலில்லாத பகை வர்கள் இறந்து விழும்படி கொண்டு, தமது காலிலே கட்டப்பட்ட வீரக்கழல் ஆரவாரியா நிற்ப, பகைவரது அரணினைக் கைப்பற்றினார்.

7. ஆகோள்

கொளு : வென்றார்த்து விறன்மறவர்
கன்றோடும் ஆதழீ இயன்று.

(இ - ள்.) வெற்றியை யுடைய வெட்சி மறவர் தம் பகைவர்களைக் கடந்து வென்று ஆரவாரித்து,
கன்றுகளுடனே அவர் தம் ஆநிரையைக் கைப்பற்றியது.

எ - கா : கொடுவாரி கூடிக் குழுஉக்கொண் டனைத்தால்
நெடுவரை நீள்வேய் நரலும்-நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை.

(இ - ள்.) நிணத்தைக் கோத்த வேலினையுடைய வெட்சிமறவர், நெடிய மலையினிடத்தே நீண்ட மூங்கில்கள்
ஒலியாகிக்கும் ஊரின் நடுவண் நின்றதிரளான ஆனிரைகளை, கைப்பற்றிக்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும்
நீங்காமல் நின்ற நிலை, புலிகள் தம்மில் இணை யொத்து ஓரிடத்தே திரண்ட தன்மைத்து.

8. பூசல்மாற்று

கொளு : கணம்பிறங்கக் கைக்கொண் டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

(இ - ள்.) ஆநிறைகளை மிகுதியாகக் கைப்பற்றின வெட்சியார், தம்மைத் தொடர்ந்து சுற்றிய
கரந்தையாருடைய பிணங்கள் மிகும்படி அவரைக் கொண்டு அப் பூசலை மாற்றியது.

எ - கா : சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.

(இ - ள்.) வெட்சி மறவரால் சுற்றிக் கொள்ளப்பட்ட ஆநிரைகள் மீளும் பொருட்டு, அவரைச் சூழ்ந்து
நெருக்கிய கரந்தை மறவர், வீழ்ந்தனர். பருந்து கழுகு முதலிய பறவைகள், அங்ஙனம் வீழ்ந்த மறவருடைய
தசையைத் தின்றுதற்கு, வளைந்த கொடிய வில்லையுடைய கையை யுடைய கூற்றத்தை ஒப்பாராகிய
வெட்சியார் எய்த, புலால் நாளும் அம்புகள் சென்ற வழியே சென்று படிந்தன.

9. சுரத்துய்த்தல்

கொளு : அருஞ்சுரத்தும் அகன்கானத்தும்
வருந்தாமல் நிரையுய்த்தன்று.

(இ - ள்.) கடத்தற்கு அரிய வழியிடத்தும், அகன்ற காட்டின்கண்ணும், வெட்சியார் தாம் கைப்பற்றிய
ஆநிரைகளைத் துன்புறாதபடி செலுத்தியது.

எ - கா : புன்மேய்ந்த தசை இப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மேல் அசை இயகை வெல்கழலான்- தன்மேற்
கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டும்
நெடுவரை நீழல் நிரை.

(இ - ள்.) தனது வில்லின் மேலே வைத்த கையினயும் வெல்லும் வீரக் கழலினையுமுடைய படைத் தலைவன்,
கரந்தையார் நிரைமீட்டற் பொருட்டுத் தன் மேலே செங்குத்தான மலையின்கண் அருவிநீர் போல விரைந்து
வரு தலைக் கண்டு, இவ் ஆநிரைகள் நெடிய மலைகளின் பக்கத்தே புல்லே மேய்ந்து இளைப்பாறித் தம்மிற்
கூடி ஒருங்கே செல்க என்று தன் படை வீரர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டு நின்றான்.

10. தலைத்தோற்றம்

கொளு : உரவெய்யோன் இனந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

(இ-ள்.) வலியை விரும்பும் படைத்தலைவன், ஆநிரைகளைக் கைப்பற்றி வருகின்ற வரவினை அறிந்து,
அவனுடைய உறவினர் மகிழ்ந்தது.

எ - கா : மொய்யணல் ஆனிரை முன்செல்லப் பின்செல்லும்
மையணற் காளை மகிழ்துடி - கையணல்
வைத்த எயிற்றியர் வாட்கண் இடனாட

உய்த்தன் றுவகை ஒருங்கு.

(இ - ள்.) செறிந்த அலை தாடியை யுடைய ஆனிரை முன்னே சென்றன, அவற்றின் பின்னே செல்லாநின்ற கறுத்த கதுப்பினையுடைய காளை மகிழ்ந்து முழக்கும் துடி, பிரிவாற்றாமை யாலே கையைக் கதுப்பின்கண் வைத்துத் தம் கணவர் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த வேட்டுவிச்சியாத வாள்போன்ற கண்கள் இடந்துடிப்ப, உவகைமகிழ்ச்சியைப் பலர்க்கும் ஒருங்கே செலுத்தியது.

11. தந்துநிறை

கொளு : வார்வலந்த துடிவிம்ம

ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று.

(இ - ள்.) வாராலே கட்டின துடி என்னும் இசைக்கருவி முழங்கி நிற்பவும், ஊரிலுள்ளோர் விரும்பி நிற்பவும், வெட்சி மறவர் தாங்கொணர்ந்த ஆநிரையை ஊரப் பொதுவில் செலுத்தியது.

எ - கா : தண்டா விருப்பினள் தன்னை தலைமலைந்த

வண்டார் கமழ்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டாள்

அணிநிரை வாண்முறுவல் அம்மா எயிற்றி

மணிரிரை மல்கிய மன்று.

(இ - ள்.) அழகான ஒழுங்குப்பட்டு ஒளிவிடுகின்ற பல்லினையும் அழகிய பெருமையினையும் உடைய மறத்தி, தணியாத விருப்பத்தையுடையவளாய், தன் கணவன் தலையிலே சூடிய வண்டுகள் நிறைந்த மணங்கமழ்கின்ற வெட்சிமாலை வாழ்வதாக என வாழ்த்தி, மணிகள் பூட்டப்பட்ட ஆநிரைகள் மிக்கு நின்ற ஊரம்பலத்தை நோக்கி நின்றாள்.

11. பாதீடு

கொளு : கவர்கணைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை

அவரவர் வினைவயின் அறிந்தீந் தன்று.

(இ - ள்.) வெட்சி மறவர் தலைவன் பகைவர் உயிரைக் கவர்கின்ற அம்புகளையுடைய தன்னுடைய சுற்றத்தாராகிய மறவர்கள் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்த ஆநிரைகளை, அந்த அந்த மறவர்கள் ஆற்றிய தொழிலிடத்தே வைத்து அவரவர் தகுதியை அளந்துணர்ந்து அவ்வத் தகுதிகளுக்கேற்ப, வழங்கியது.

எ - கா: ஒள்வாள் மலைந் தார்க்கும் ஒற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும் ,

புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்-விள்வாரை

மாறட்ட வென்றி மறவர் தஞ் சீறரிற்

கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.

(இ. ள்.) ஒள்ளிய போரினைச் செய்த மறவர்களுக்கும், பகைப்புலத்தே சென்று ஒற்றி ஆராய்ந்துவந்து சொன்ன ஒற்றர்களுக்கும், தப்பின்றிப் பொருந்தும்படி நிமித்தம் பார்த்துச் சொன்ன அறிஞர்களுக்கும், தம்முடன் வேறுபடும் பகைவரை மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியையுடைய வெட்சி மறவர்கள் தமது சிறிய. ஊர்மன்றத்தே, தாம் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்த ஆநிரைகளைப் பகுத்துக்கொண்டார்.

13. உண்டாட்டு

கொளு : தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்

மட்டுண்டு மகிழ் தூங்கின்று.

(இ - ள்.) காலிற் கட்டப்பட்டு ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலையுடைய வெட்சி மறவர்கள், தாம் வென்ற மகிழ்ச்சியாலே கள்ளுண்டு களித்து ஆடியது

.எ - கா : இளிகொண்ட தீஞ்சொல் இளமா எயிற்றி

களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத்-தெளிகொண்ட

வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றார்மேற்

செங்கண் மறவர் சினம்.

(இ - ள்.) தம் பகைவர் மேலே எழுந்த சிவந்த கண்ணையுடைய வெட்சி மறவருடைய வெகுளி, இளி என்னும் இசையின்பத்தைத் தன்பாற்கொண்ட இனிமையுடைய சொல்லையும் இளமையையும் பெருமையையும் உடைய மறத்தியினது, காமக் களிப்பைத் தன்பாற் கொண்ட பார்வை ஒருசார் வருத்தியதாலும், தெளி தலையுடைய விரும்புதற்குக் காரணமான களையுண்ட மகிழ்ச்சி ஒருசார் மிகுந்து நிற்பவும், கெடுவதொன்றாகும் போலும்.

14. கொடை

கொளு : ஈண்டிய நிரை ஒழிவின்றி

, வேண்டியோர்க்கு விரும்பி வீசீன்று

(இ - ள்.) திரண்ட ஆநிரைகளை, ஒருவரும் தப்பிவிடாதபடி, தம்மை விரும்பியவர்களுக்கு, வெட்சிமறவர் தாமும் விரும்பி வழங்கியது.

எ.கா : அங்கட் கிணையன் துடியன் விறலிபாண்

வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும்--செங்கண்

செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி

வரிச்சிலையால் தந்த வளம்.

(இ - ள்.) சினத்தார் சிவந்த கண்ணையுடையராய்ப் போர்க்குப் பின்னிடாத அரசர் போர்முகத்திலே வெகுண்டு, வரி தலையுடைய வில்லாலே கொணர்ந்த. ஆநிரையாகிய செல்வம், அழகிய கண்ணாற் சிறந்த கிணையை உடையவனும் துடி கொட்டுபவனும் பாணிச்சியும் பாணனுமாகிய இவர்கள், விரும்புதற்குக் காரணமான கள்ளிற்குக் கொடுக்கும் விலைப்பொருளாகும்.

15. புலனறிசிறப்பு

கொளு : வெம்முனைநிலை யுணர்த் தியோர்க்குத்

தம்மினுமிகச் சிறப்பீந்தன்று.

(இ - ள்.) வெள்ளிய பகைப்புலத்தே சென்று ஒற்றி அதன் நிலைமையைக் கூறிய ஒற்றர்களுக்கு, தம்முடைய கூற்றினும் மிகுதியாகச் சிறப்புக் கொடுத்தது.

எ - கா : இறுமுறை எண்ணா திரவும் பகலும்

செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார்-பெறுமுறையின்

அட்டுக் கனலும் அயில்வேலோய் ஒன்றிரண்டு

இட்டுக் கொடுத்தல் இயல்பு.

(இ - ள்.) பகைவரைக் கொன்று மேலும் சினக்கின்ற கூரிய வேலினையுடையோனே, தமக்குப் பகைவரானே சாதல் சேரும் என்னும் முறைமையினைக் கருதாமல் இரவிலும் பகலிலும் கொல்லு தற்குரிய பகைப்புலத்தின்கட் சென்று அங்குள்ள நிலைமையினை அறிந்து வந்தார் ஆதலால், அவ்வொற்றர்களுக்கு ஒன்று இரண்டு மிகுதியாகக் கொடுத்தல் முறை

16. பிள்ளைவழக்கு

கொளு : பொய்யாது புள்மொழிந்தார்க்கு

வையாது வழக்குரைத்தன்று.

(இ - ள்.) நிமித்தம் தப்பாதபடி கூறிய அறிஞர்களுக்கு, தொன்றுதொட்டு வழங்கும் முறைமையினைக் கூறியது.

எ - கா : புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புள் நலம்

பல்லார் அறியப் பகர்ந்தார்க்குச் சொல்லாற்

கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சரையா னான்கு

குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

(இ - ள்.) பகைவருடைய ஆநிரையைக் கைப்பற்றக் கருதி யாங்கள் செல்லுதற்கு, நிமித்தத்தின் நன்மையை நம் மறவர் பலரும் உணரும்படி விளக்கிக் கூறிய அறிஞர்க்கு, மொழியாலே அவர் பெறுவதற்கு இத்துணையே என்று கூறுதல் வேண்டா, மிக்க மடியினையுடைய ஓர் ஆநிரை ஒரு குடம்பால் கறக்கும் என்று சுட்டப்படும் நான்கு ஆநிரைகளை இனந்தோறும் கொடுப்பாயாக.

17. துடிநிலை

கொளு: தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்

படுகண் இமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

(இ - ள்.) கட்டிய வீரக்கழலையுடைய மறவர், பழங்குடி மரபில் மிக்க கண்ணினையுடைத்தாய் முழங்குகின்ற துடி கொட்டுபவனது, குணத்தை மறவர் பாராட்டுவர்.

எ - கா : முந்தை முதல்வர் துடியர் இவன் முதல்வர்

எந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு- வந்த

குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்

வடியும் தீந்தேறல் வாக்கு.

(இ - ள்.) இத்துடியனுடைய பாட்டனுக்கும் பாட்டன் முதலியோர், என் பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலிய மூர்தையோர்க்குத் துடி கொட்டுபவராக இருந்தனர், என் தந்தைக்கு இவன் தந்தை துடி

கொட்டுபவனாயிருந்தான், இவன் எனக்கு இப்பொழுது இவன் எனக்குத் துடி கொட்டுகின்றான், குடியொடு இங்கனமாக என் பழங்குடியோடே தொடர்ந்து வந்த குடியினையுடைய பிறழாத முன் நமையினையுடைய இத் துடியனுக்கு, வடித்தலுற்ற இனிய கிள்ளின் தெளிவை இன்னும் நிரம்ப வார்ப்பாயாக,

18. கொற்றவைநிலை

கொளு : ஒளியினீங்கா விறற்படையோள்

அளியினிங்கா அருளுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) அறிவு ஒளியினின்றும் அகலாத வெற்றியையுடைய சூலப்படையை ஏந்திய இறைவியாகிய கொற்றவையினது, இரக்கத்தினின்றும் நீங்காத அரும்சிறப்பை வியந்து கூறியது.

எ - கா : ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்

கூளி மலிபடைக் கொற்றவை-மீளி

அரண்முருங்க ஆகோள் கருதி னடையார்

முரண் முருங்கத் தான்முந் தறும்.

(இ - ள்.) அரிமா எழுதப்பட்ட அழகிய கொடியினையும், பசிய நிறமுடைய கிளியினையும் பாய்கின்ற கலையாகிய ஊர்தியினையும், பேய்கள் மிகுந்த படையினையும் உடைய, கொற்றவை வேற்றித் திருவாகிய இறைவி, நம் தலைவன் பகைவருடைய அரண்கள் அழியும்படி அவர் தம் ஆநிரையைக் கைப்பற்றக் கருதியவிடத்தே, அடையார் அப்பகைவருடைய மாறுபாடு கெடும்படி நம்தலைவன் படை எழுமுன்பே எழுந்தருளுவான்.

19. வெறியாட்டு

கொளு : வாலிழையோர் வினைமுடிய

வேலனோடு வெறியாடின்று.

(இ - ள்.) அழகிய அணிகலன்களை யுடைய மறக்குடி மகளிர், தன்கணவர் மேற்கொண்ட தொழில் நன்றாக முடியும் பொருட்டு, வேலனோடு வள்ளிக்கூத்து ஆடியது.

எ - கா : காணில் அரனுங் களிக்குங் கழன்மறவன்

பூணிலங்கு மேன்முலைப் போதரிக்கண்-வாணுதல்

தான்முருகு மெய்க்கிறீஇத் தாமம் புறந்திளைப்ப

வேன் முருகற் காடும் வெறி.

(இ - ள்.) வீரக்கழல் கட்டிய வெட்சி மறவனுடைய மனைவியாகிய அணிகலன்கள் விளங்கும் மெல்லிய முலையினையும் தாமரைப்பூப் போன்ற செவ்வரிபரந்த கண்ணினையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும் உடைய மறத்தி, முருகக் கடவுளைத் தனது மெய்யின் கண்ணே நிறுத்தி, மாலைகள் அசைந்து புறத்தே தழுவி நிற்ப, வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளுக்கு ஆடுகின்ற வள்ளிக்கூத்தின் அழகினை, காண்பானாயின் கூத்தப் பெருமானும் நன்று நன்றென மகிழ்ந்து நிற்பான்.

கரந்தைப் படலம்

வெட்சி மறவர் கைப்பற்றிய ஆ நிரைகளைப் பகை நாட்டு படை வீரர்கள் மீட்டுச் செல்வது கரந்தை திணையாகும். ஆ கவர்தல் வெட்சி, ஆ மீட்டல் கரந்தை. இக்கரந்தை திணை கரந்தை முதல் மிகு குடி நிலை வரை 13 துறைகளை உடையது.

நூற்பா -

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவம்

அதரிடைச் செலவே அரும்போர் மலைதல்

புண்ணொடு வருதல் போக்களத் தொழிதல்

ஆளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே

பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே

நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி

வேத்தியன் மலிபே மிகுகுடி நிலையென

அருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னான்கும்

கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையும் என்ப.

(இ - ள்.) கரந்தை முதல் குடிநிலை ஈறாகக் கூறப்பட்ட பதினான்கும் கரந்தைத் திணையும் அதன் துறையுமாம்.

1. கரந்தை

கொளு : மலைத்தெழுந்தார் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

(இ - ள்.) தம்மோடு மாறு பட்டுப் படை எழுந்துவந்த வெட்சிமறவர் வலிமை கெடும்படி வென்று,
தலைக்கொண்ட அவர் கைப்பற்றின ஆக்களை மீட்டது.

எ - கா : அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண்ட டற்றாற்-செழுங்குடிகள்
தாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோடல்
நேராரகைக் கொண்ட நிரை.

(இ - ள்.) வெட்சியாரின் பகையரசனுடைய வளப்பத்தினையுடைய மறக்குடிகள், கொத்தாகப் பொருந்திய
கரந்தைப் பூவைத் தலையிலே சூடி, தம் பகைவர் கைக்கொண்ட தமது ஆநிரையை அவரை வென்று மீட்டுக்
கொள்ளலாகிய இச்செயல், அரவாரமுடைய கடல் சூழ்ந்த இந் நிலவுலகத்திலே, பெறுதற்கரிய உயிரைக்
கூற்றுவன் உண்டபின்னர், மீட்டுக்கொண்டதொரு தன்மைத்து.

2. கரந்தையரவம்

கொளு : நிரைகோள் கேட்டுச் செய்தொழில் ஒழிய

விரைவனர் குழுஉம் வகையுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) வெட்சியார் தம் ஆநிரையைக் கைப்பற்றிய செய்தியைத் தூதர் கூறக் கேட்டவுடன், கரந்தையார்
தாந்தாம் செய்த தொழிலை நிறுத்தி, விரைந்து வந்து ஓரிடத்தே கூடிநின்று உரைத்தனர்

எ - கா : காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
உளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

(இ - ள்.) காலிலே கட்டிய வீரக் கழலினை உடையாரும், கொடிய வில்லினை யுடையாரும், கையின்கண்
பிடித்த வேலினை யுடையாரும், அச்சம் வருவதற்குக் காரணமான காட்சியினை உடைய கரந்தை
மறவர்கள், கூற்றுவன் சினந்த காலத்து அவனை ஒப்பார், தடாரி ஓசை கேட்டவுடனே எழுவாராயினர்
ஆதலால், வெட்சியார் கைக்கொண்ட ஆநிரை மீட்கக் கூடும்.

3. அதரிடைச்செலவு

கொளு : ஆற்றார் ஒழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்

போற்றார் போகிய நெறியிடை யேகின்று

(இ - ள்.) போர்செய்தற்கு இயலா ஊரின்கண் தங்கிநிற்ப ஏனைமறவோர் அனைவரும், கூற்றுவன்
சினந்தாற்போன்று சினந்து தம் பகைவரால் வெட்சியார் ஆவினைச் செலுத்திச் சென்ற வழியில் சென்றனர்.

எ - கா : சங்குங் கருங்கோடும் தாழ்பீலிப் பல்லியமும்
எங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப-வெங்கல்
அழற்சுரந் தாம்படர்ந்தார் ஆன்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேல் மின்ன நிரைத்து.

(இ - ள்.) எவ்விடத்தும் சங்குகளும் கரிய வீரக்கொம்புகளும் தூங்கிநின்ற மயிற்பீலிகளையுடைய பல்வேறு
இசைக் கருவிகளும் போர்ப்பறைகளோடே எழந்து முழங்கி நிற்ப, நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிரும்படி
ஒழுங்குபடுத்தி, வெட்சியார் கைப்பற்றிச் செலுத்திய பசுக்கள் சென்ற அடிச்சுவட்டின் மேலே, வெவ்விய
கற்களையுடைய அழல்பரந்த காட்டினூடே கரந்தைமறவர் விரைந்தார்

4. போர்மலைதல்

கொளு : வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ

உட்குவரத் தாக்கி உளர்செருப் புரிந்தன்று.

(இ - ள்.) கரந்தையார் ஆநிரையைக் கைப்பற்றிச்சென்ற வெட்சிமறவரை தடுத்து மேலும் செல்லாதபடி
வளைத்துக்கொண்டு, அவர் அஞ்சும்படி மோதி, சுழன்றும், சாய்ந்தும், ஓடியும் தாக்கி போர் செய்தனர்.

(எ - கா) புலிக் கணமும் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசம்- ஒலிக்கும்
அருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்

செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

(இ - ள்) புலியினது சினத்தையும், அரிமாவின் மானத்தையும், போர் பொருகின்ற ஆண் யானைகளின் பெருமையும் ஒப்பவராகிய கரந்தைமறவர், ஆரவாரிக்கின்ற வெவ்விய ஆநிரையை கவர்ந்த கொண்ட பகைவர் என்ற ஆரவாரத்தோடு சினம் கொண்டு, அவ் வெட்சி யாரை வளைத்துக் கொண்டு போர்செய்தனர்.

5. புண்ணொடுவருதல்

கொளு : மண்ணோடு புகழ் நிறீஇப்

புண்ணோடு தான்வந்தன்று.

(இ - ள்.) இந்த மண்ணின் பெருமை நீண்ட காலம் நிலைத்தத் தன்மை உடையது. அதுபோல போரில் தான் உடலில் பெற்ற விழுப்புண் தன் புகழ் நிலைத்து இருக்குமாறு ஒரு மறவன் வந்தது.

(எ- கா.) வெங்குருதி மல்க விழுப்புண் னுகுதொறுஉம்

இங்குவிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும்-பைங்கண்

இனம்போக்கி நின்றார் இசல்வாட்டி வேந்தன்

மனம்போல வந்த மகன்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய அரசன் எண்ணத்தை ஒப்ப, பசிய கண்ணினையுடைய ஆநிரைகளைக் கைப்பற்றி மூன்றே செலுத்திப் பின்நின்ற வெட்சி மறவரின் மாறுபாட்டைக் கெடுத்து வென்று, மீண்டு வந்த மறவன், பகைவரின் முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட சிறந்த புண்ணினின்றும் வெவ்விய குருதி மிக விழ விழ, சாதிலிங்கக் குழப்பினைப் பூசி நின்ற மறவன் மலையை ஒத்து இருந்தான்.

6. போர்க்களத்தொழிதல்

கொளு : படைக்கோடா விறன்மறவரைக்

கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவர் படை பலத்திற்கு அஞ்சி புறமுதுகிடாத வெற்றியினை யுடைய வெட்சிமறவரை, போர்த்தொழிலின் கண் எதிர்த்து, இறுதிவரையில் எதிர்த்த கரந்தைமறவன் அக்களத்திலேயே இறந்துபட்டது..

எ - கா. உரைப்பின் அதுவியப்போ ஒன்னார்கைக் கொண்ட

நிரைப்பின் நெடுந்தகை சென்றான்--புரைப்பின்று

உளப்பட வாயெல்லாம் ஒள்வாள் கவரக்

களப்பட்டான் தோன்றான் கரந்து.

(இ - ள்.) நம் பகைவர் கைப்பற்றிச் சென்ற ஆநிரையின் பின்னே, அதனை மீட்கும் பொருட்டுப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய நம் தலைவன் சென்றான், புரைப்பு ஒப்பு இல்லை எனக் கருதப்பட்ட அவன் உடம்பினில் ஒளிப்பொருந்திய பகைவரின் வாளால் விழுப்புண் பட்டு உருவம் தெரியாதவனாய் களத்திலேயே இறந்துபட்டான் அங்ஙனம் மாய்ந்த ஆண்மைத்திறத்தைக் கூறுவது ஒரு வியத்தகு செயலாகும்.

7. ஆளெறிபிள்ளை

கொளு : வருவாரை எதிர்விலக்கி

ஒருதானாகி ஆளெந்தன்று

(இ-ள்.) நிரைமீட்டற் பொருட்டு வெட்சிமறவரோடு போர்செய்து புறமுதுகிட்டு ஒடிவரும் கரந்தைமறவரை ஒரு மறவன் எதிரே தடுத்து பின்னர்த் தான் ஒருவன் மட்டும் சென்று வெட்சிமறவரைக் கொன்று வீழ்த்தியது.

எ - கா : பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க ஆளெறிந்து

கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டார்- எள்ளிப்

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளான்

ஒருதனியே நின்றான் உளன்.

(இ - ள்.) வெட்சிமறவராலே கொள்ளையடிக்கப்பட்ட தமது ஆநிரையைக் மீட்க கரந்தையார் எல்லாரும், அவ்வெட்சி மறவரோடே போர் செய்து வலிமைழந்து ஓடினர், அக் கரந்தையாருள் அழகிய வீரக்கழலையுடைய ஒரு மறவன் அஞ்சி ஓடாமல், அங்ஙனம் அஞ்சி ஓடும் தம் மறவர்களை கண்டு இகழ்ந்து உரைத்து தான்மட்டும் தனியாக பகைவர் பிணம் மிகும்படி மறவர்களை வெட்டி வீழ்த்தினான்.

8. பிள்ளைத்தெளிவு

கொளு : கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்
புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடின்று.

(இ - ள்.) துடிஎன்னும் இசைக்கருவியின் கண் மகிழ்ந்து முழங்க, கரந்தைமறவன் தான் பட்ட
விழுப்புண்ணிற்கு மகிழ்ந்து அதனை விரும்பிக் கூத்தாடினான்.

எ - கா : மேவார் உயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா ளுறை கழியாப் போர்க்களத்துள் - ஓவான்
தடிட்டி விடத் தொடுகழலார் முன்னின்று
அடியிரட்டித் திட்டாடும் ஆட்டு.

(இ - ள்.) பகைவர் உயிர் நீங்கும்படி அவர் தம் தலையை நீக்கிக் குறைப் பிணமாக்கிய
பிள்ளைத்தன்மையுடைய மறவன். போர்க்களத்தில், ஒளிவீசுகின்ற தனது வாளினை உறையினின்றும்
கழித்து, துடி கொட்டி முழங்கி நின்றான், கட்டிய வீரக்கழலினை யுடைய ஏனைமறவர் முன்னே நின்று,
ஆடிநின்ற கூத்தினை ஆடினான்.

9. பிள்ளையாட்டு

கொளு : கூடலர் குடர் மாலை சூட்டி
வேல் திரித்து விரும்பியாடின்று.

(இ - ள்.) பகைவருடைய குடலை மாலையாகத் தன் வேலிற் சூட்டி, அவ்வேலை அடி நுனியாகத் திருப்பி
விருப்பத்துடனே போர்க்களத்தின் கண்ணே நின்று ஆடினான்.

எ - கா : மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய எஃகங் கடர்மாலை-சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி நடங்குவான் கைக்கொண்ட
மேறிரிய விம்மும் தடி.

(இ - ள்.) பகைவரை கொன்ற பிள்ளைத்தன்மையுடைய கரந்தைமறவன், வெட்சி மறவருடைய
மார்க்கங்களைப் பிளந்து, பகைவர் குடலை மாலையாகச் சுற்றிய பின்னர், தன் பகைவர் அஞ்சியோடும்படி
வெகுண்டு ஆடிநின்றான், கையிலே கொண்ட அவ்வேல் திரும்புந் தோறும் திருப்புந் தோறும், அச்செயலுக்கு
ஏற்பத் துடி முழங்கி நிற்கும்.

10. கையறுநிலை

கொளு : வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையறு வுரைத்தன்று.

(இ-ள்.) இசைக்கருவியையுடைய பாணர்கள் அச்சம் வருதற்கு
காரணமான வாள்போரில் இறந்த கரந்தை மறவன் நிலைக் கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூறியது.

எ - கா : நாப்புலவர் சொன்மாலை நண்ணார் படையுழக்கித்
தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான்- பூப்புனையும்
நற்குலத்துள் தோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

(இ - ள்.) பொற்றாமரைப் பூவினைச் சூடுகின்ற சிறந்த குலத்திலே பிறந்த இனிய இசையினையுடைய யாழை
இசைக்கும் அறிவினையுடைய பாணர்களே, இவனே செந்நாப்புலவருடைய புகழ்மாலைக்கு இருக்கையை
டையவன் ஆவான்அத்தகையோன் தனக்குப் பகைவருடைய படைகளைத் அழித்து இறுதியிலேவலிமிக்க
புலி வீழ்ந்தாற்போன்று நிலத் திலே பட்டு வீழ்ந்தான், இவன் வீழ்ச்சியைப் பார்த்த பின்னரும் எம் கண்கள்
கீழே விழவில்லை ஆதலால், இவை கண்கள் அல்ல உணர்ச்சியற்ற கற்கள்.

11. நெடுமொழிகூறல்

கொளு : மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத்த துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) மன்னர்களிலே மேம்பட்டவனாகிய திங்கள் வெண்குடையையுடைய தன்னுடைய அரசனுக்கு ஒரு
மறவன், தனது பெருமையைத்தானே எடுத்து மொழிந்தது.

எ - கா : ஆளமர் வெள்ளம் பெருகின் அதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக-நாளும்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல் வெய்யோய் ஈயப்
பிழிமகிழ் உண்பார் பிறர்.

(இ - ள்.) நாள்தோறும் மிகுதியாக கிடைக்கும் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமான வெற்றியையும் வீரக்கழலையும் உடைய குடிகளாலே விரும்பத்தக்க வேந்தே, யான் ஒருவனே பகைமறவராகிய போர் வெள்ளம் போன்று மிகுதியாக வருமாயின், அவ் வெள்ளத்தைக் கல்லணையாகி நின்று தடுத்து வாள்படையோடே அப்போர்க்களத்தே தங்குவேனாக, ஏனை மறவர்கள் எல்லோரும், நின்னால் வழங்கப்படும் பிழியப்பட்ட கள்ளின் தெளிவினை உண்டு நின்னோடே தங்குவாராக.

12. பிள்ளைப்பெயர்ச்சி

கொளு: போர் தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைக்

தார்வேந்தன் தலையளித்தன்று.

(இ - ள்.) வெட்சி மறவர்டன் போரினை மேற்கொண்டு தீய நிமித்தத்தை புறக்கணித்து ஆநிரைகளை மீட்டுக் கொணர்ந்த மறவனை, வெற்றிமாலையினையுடைய வேந்தன் சிறப்புச் செய்தது.

எ கா : பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயராது

அணங்களுர்செய் தாளேறிதல் நோக்கி-வணங்காச்

சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே

தலையளித்தான் தண்ணடையும் தந்து,

(இ - ள்.) வளையாத கல்லையொத்த திண்ணிய தோளையுடைய அரசன், ஒரு மறவன் மாறுபடும் போரிடத்தே காரி என்னும் பறவை தீயநிமித்தம் காட்டி விலக்கவும் விலக்காமல், வருத்தும் துன்பத்தைச் செய்து, பகைமறவரை வெட்டி வீழ்த்திய செயலைப்பார்த்து, சினவிடலைக்கு - அங்ஙனம் ஆற்றிய வெகுளியையுடைய அம் மறவனுக்கு, அன்றைய நாளிலேயே மருதநிலத்தையும் வழங்கி மேலும் பல சிறப்புக்களையும் அளித்தான்.

13. வேத்தியன்மலிபு

கொளு : தோள்வலிய வயவேந்தனை

வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) வாள்படையில் வலிமை மிக்க கரந்தை மறவர், தோள் வலிமை மிக்க மறமன்னனை புகழ்ந்து கூறியது.

எ : கா : அங்கையுள் நெல்லி அதன்பயம் ஆதலாற்

கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த்- தங்கிச்

செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வாய்

உயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை உறும்.

(இ - ள்.) தேன் மலரும் மாலையினையுடைய நம் வேந்தனது குடை யின் நிழலிலே நாம் இன்பமாக வாழ்ந்து வருகிறோம், சினத்தைத் தருவதற்குக் காரணமான வாள் போரின்கண்ணே புகுந்து, பகைவரது வேலின் வாயிலே, உயிரைக் கொடுக்கும் செல்வம், உறுதியுடையதாகும், அங்ஙனம் சாதலின் பயன் உள்ளங்கையில் உள்ள நெல்லிக்கனி போன்று ஐயமற உணர்ந்த ஒன்றாகும்.

14. குடிநிலை

கொளு : மண் திணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனும்

கொண்டுபிற ரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று

(இ - ள்.) மண் செறிந்த இவ்வுலகத்தின் கண்ணே பழைமையும் தறுகண்மையும் கொண்ட மறக்குடியாகும், அத்தகைய மறக்குடியினது, வரலாற்றைக் கூறியது.

எ. கா: பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்தல் என்வியட்பாம்

வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர்--கையகலக்

கற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளோடு

முற்றோன்றி மூத்த குடி.

(இ - ள்.) நம் கண்ணுக்குத் தெறிகின்ற இந்நிலவுலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பு தெளிந்த ஆரவாரிக்கும் கடல் நீரால் மறைந்துக் கிடந்தது நாளடைவில்கடல்நீர் மறைந்து, முதன் முதலாக இந்நிலவுலகத்தின் ஒரு பகுதியாகிய குறிஞ்சி நிலம் தோன்றி, மருதம் முதலிய ஏனைய நிலங்கள் தோன்றாத அப்பழைய காலத்திலேயே, எல்லாக் குடியினும் முன்பாக தோன்றியக்குடி அக்குடியில் தோன்றிய மறவர்கள் வாளோடு தோன்றித் தறுகண்மையிலே முதிர்ந்த இம்மறக்குடியினர், பொய்ம்மை நீங்க நாள்தோறும் தன் மறப்புகழினை வளர்த்து வருவது ஒரு வியப்பதற்குரிய செயலாகுமோ?

வஞ்சிப் படலம்

நூற்பா

வாடா வஞ்சி வஞ்சி யரவம்
கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை
கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி
குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை
பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி
நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
உழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே
ஒருதனி நிலையொடு தமிழ்சி பாசறை
பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு
நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த
எஞ்சாச் சீர்த்தி இருபத் தொன்றும்
வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையும் ஆகும்.

(இ - ள்.) வஞ்சி முதல் நல்லிசை வஞ்சி ஈறாகக் கூறப்பட்ட இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் அதன் துறைகளுமாம்.

1. வஞ்சி

கொளு : வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொளல் குறித்தன்று.

(இ - ள்.) வாடாத வஞ்சிப் மாலையைத் தலையிலே சூடி, ஓர் அரசன் தன் பகைவன் மண்ணைக் கைப்பற்றுதல் காரணமாகப் படையெடுத்துச் செல்வது வஞ்சித்திணை எனப்படும்.

(எ - கா : செங்கண் மழவிடையின் தண்டிச் சிலைமறவர்
வெங்கள் மகிழ்ந்து விழவமர-அங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந் தானெங் கோ.

(இ - ள்.) சிவந்த கண்ணினையுடைய இளைய ஆனேற்றை ஒப்ப சினந்தெழுந்த, தன் வில்மறவர்கள் விரும்புதற்குக் காரணமான கள்ளையுண்டு களித்து வில்லினை விரும்பி நின்றனர், எங்கள் வேந்தன், தம் பகைவரைப் பணிவிக்கும் பொருட்டு, அழகிய தளிரினையுடைய வஞ்சிப்பூ மாலையினைத் தனது தலையிரின் கண்ணே சூடினான்.

2. வஞ்சியரவம்

கொளு : வள்வார் முரசுமொடு வயக்களிறு முழங்க
ஒள்வாள் தானை உருத்தெழுந் தன்று.

(இ - ள்.) ஒளிரும் வாளினையுடைய படை மறவர், வலிமையுடைய வாராலே கட்டப்பட்ட வீரமுரசுடனே, வலிய யானைகள் முழங்கிநிற்க, போருக்கு சினந்து எழுந்தனர்.

எ - கா பெளவம் பணைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக
வெளவிய வஞ்சி வலம்புணையச்- செவ்வேல்
ஒளிறும் படைநடுவண் ஊழித்தீ யன்ன
களிறும் களித்ததிருங் கார்.

(இ - ள்.) பகைவர் குருதிப்போன்று சிவந்த வேற்படை ஒளிவீசி நின்றனர் மறவர், வீரமுரசம் கடல் போன்று முழங்கிநிற்ப, தம் பகைவேந்தர் நாடு அழியும்படி, அதனைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு, வெற்றியாக வஞ்சிமாலையைச் சூடிநிற்ப அப்படையின் நடுவே, பகைவரை அழிப்பதற்காக ஊழித்தீயை போன்ற யானையானது, மகிழ்ந்து மேகம் போன்று முழங்கி நிற்கும்.

3. குடைநிலை

கொளு : பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர்புகழ்பாடக்

கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.

(இ-ள்.) அரசனின் குடையின் மீதுள்ள மாலையின் வண்டுகள் இசைபாடவும், பெரும் அறிவினையுடையோர் அதன் பெருமையைப் பாடவும், கத்திரிக்கப்பட்ட மாலையினையுடைய வஞ்சி வேந்தன், தன் குடையைப் போர்கருதி நல்ல நாளில் புறவீடுவிட்டது.

வ - ரு : முன்னர் முரசிரங்க மரிக் கடற்றாணைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுரேழா-மன்னர்
உடைநாள் உலந்தனவால் ஓரநீர் வேலிக்
குடைநாள் இறைவன் கொள.

(இ - ள்.) வஞ்சிமாலை சூடிய வேந்தன், முற்பட்டு வீரமுரசம் முழங்கும்படி, கடலை வேலியாகவுடைய இவ்உலகத்தில் தனது கொற்றக் குடையை நல்ல நாளில் புறவீடு செய்து நின்றான், பெரிய கடல் போன்ற படையினையும் கிட்டுதற்கரிய வலிமையினையும் உடையத் தன்னைப் பணிந்தெழாத தன் பகைமன்னருடைய வாணாள் கெட்ட ஒழிந்தது.

4. வாள் நிலை

கொளு : செற்றார்மேற் செல்வமர்ந்து
கொற்றவாணாட் கொண்டன்று

(இ - ள்.) வஞ்சியரசன் தன் பகைவர் மேலே தன் படையினைச் செலுத்தலை விரும்பி, தனது வெற்றிவாளை நல்ல நாளில் புறவீடு விட்டது.

எ - கா : அறிந்தவர் ஆய்ந்தநாள் ஆழித்தேர் மன்னன்
எறிந்தில் கொள்வா ளியக்கம் - அறிந்திகலிப்
பின்பகலே ! பன்றியும் பேணா ரகநாட்டு
நன்பகலுங் கூகை நகும்.

(இ - ள்.) உருளைகளையுடைய தேரினையுடைய வஞ்சி வேந்தன் காலக் கணிதத்தை நன்கு அறிந்த அறிஞர் ஆராய்ந்து உறிய நல்ல நாளிலே பகைவரை வெட்டி வீழ்த்துகின்ற ஒளி வீசுகின்ற வாளினை புறவீடு விட்டான் அது பகைமன்னன் நாட்டில் உள்ள கோட்டான் மாலைப் பொதிலே மட்டுமன்றி நல்ல பகற்பொழுதிலேயும், அலறி அவர்க்குத் தீநிமித்தமாக ஒலித்தது.

5. கொற்றவை நிலை

கொளு: நீடோளான் வென்றி கொள்கென நிறைமண்டை வலுனுபரிக்
புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று. கூடாரைப்

(இ - ள்.) நீண்ட தோள்களையுடைய வஞ்சி வேந்தன் போரிடத்தே வெற்றிப்பெறக் கொற்றவையை வணங்கினான் மறவன் அதனை ஏற்றக் கொற்றவை குருதியால் நிறைந்த தனது மண்டையை வெற்றியாக உயர்த்தி தன் அருள் நிலையைக் கூறியது.

எ - கா : அணங்குடை கோலை பொரி புழுக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக்-கணம்புகலக்
கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

(இ - ள்.) அணங்கு உடை - தெய்வத்திற்குரிய, எள் இடித்த எண்ணெய்யும், நெற்பொரியும், அவரை துவரையும், அவலும், நிணமும் குடலும், குருதி ஆகிய இவற்றை வைத்து மறவர்கள் கொற்றவையை வணங்கினர். அவற்றைதனது கையில் ஏந்தின பூதகணங்கள் கொற்றவை தன் அரசனின், பகை அழியும்படி, தானே போர்களத்திற்குச் சென்றாள்.

இதுவுமது

கொளு : மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலும்
அந்தமில் புலவர் அதுவென மொழிப.

(இ - ள்.) வலிமையினையுடைய போர் மறவர், செய்யும் தொழிலை சிறப்பித்து ஒதுதலும், கொற்றவை நிலை என முடிவில்லாத அறிவினையுடைய புலவர்கள் கூறுவர்.

எ - கா : தமருள் தலையாதல் தார் தாங்கி நின்றல்
எமருள்யா மின்னம் என் றெண்ணல் - அமரின்
முடுகழலின் முந்துமதல் முல்லைத்தார் வேந்தன்
தொடுகழல் மைந்தர் தொழில்.

(இ - ள்.) முல்லை மாலையையுடைய நம் அரசனது காலிலே அணிந்த வீரக்கழலினையுடையவன், அவன் தம்முடைய சுற்றத்தாராகிய மறவர்களில் மேம்பாட்டு எய்துதல், பகைவரது தூசிப் படையைத் தடுத்து நின்றல், எம்படை மறவருள் யாம் இத்தகைய சிறப்பினையுடையவன் என்று எண்ணுதல், போரின் கண் விரைந்தழிக்கும் ஊழித்தீப் போன்று முற்படப் புகுதல் ஆகிய இவைகளாம்.

6. கொற்றவஞ்சி

கொளு : வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச் செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய வீரகழலுடையவன் வஞ்சிவேந்தன், உலகத்தோரெல்லாம் வணங்கும்படி தனது வாளாலே வெட்டினான் என்று, அவனது வெற்றியை சிறப்பித்துக் கூறியது.

எ - கா : அழலடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார

நிழலடைந்தே நின்னையென் நேத்திக்-கழலடையச் செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்

கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ.

(இ - ள்.) எங்கள் வேந்தன் சினந்து எழுந்தான் சினத்தைப் பாராட்டி ஆரவாரித்து அவனிடம் போரிடுதற்கு வந்த பகைவர் அனைவரும் அவன் வாளால் வெட்டுண்டு இறந்தனர். அவர் தம் பெயர் கெட்டொழியவும், எஞ்சியோர் தீப்பற்றி எரிகின்ற ஊர்பொதுவில் உள்ளம் நொந்த பகைவர், பெருமானே நினை நழலாகச் சேர்ந்த எம்மை அருள்க என்று இரந்து, புகழ்ந்து தன் திருவடிகளிலே வந்து சேரும்படியும் வென்று தனது வெற்றி வேலை வலமாக உயர்த்தியருளினான்.

7. கொற்றவள்ளை

கொளு : மன்னவன் புகழ்கிளந்

தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று.

(இ - ள்.) வஞ்சி வேந்தனது புகழை எடுத்தோதி, அவ்வேந்தனின் பகைவர் நாட்டின் அழிவிற்கு வருந்தியது.

எ கா : தாமரை மார்பினான் தாமரைக்கண் சேந்தனவாற்

பாழாய்ப் பரிய விளிவது கொல்-யாழாய்ப்

புடைத்தேன் இமீர்கண்ணிப் பூங்கண் புதல்வர்

நடைத்தேர் ஒலிகறங்கு நாடு.

(இ - ள்.) முத்துமாலை சூடிய மார்பையுடைய நம் அரசனுடைய தாமரைப் பூப்போன்று இயற்கையிலே சிவந்த கண்கள் மேலும் சினத்தாலே சிவந்தன, வண்டுகள் யாழ் இசை போன்று முரலுதற்குக் காரணமான மாலையினையும் பொலிவினை யுடைய கண்களையும் உடைய சிறுவர்கள் உருட்டும் சிறு தேர்களினது ஓசை ஆரவாரிக்கின்ற பகைவனது நாடு கண்டோர் இரங்கும்படி பாழாகிக் கெட்டுப் போயின.

8. பேரான்வஞ்சி

கொளு : கேளல்லார் முனைகெடுத்த

மீளியாளர்க்கு மிகவுய்த்தன்று.

(இ - ள்.) பசைவரது போர்முனையைத் தொலைத்த தலைமை பொருந்திய மறவர்களுக்கு வஞ்சிவேந்தன் சிறப்பு வழங்கியது.

எ - கா : பலிபெறு நன்ன கரும் பள்ளி யிடனும்

ஒலிகெழு நான்மறையோர் இல்லம்-நலிவோர்இப்

புல்லார் இரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த

வில்லார்க் கருள்சரந்தான் வேந்து.

(இ - ள்.) எம்மரசன் பகைவர்களுடன் போர் செய்யும்போது, பலி பெறுதற்கிடமான நல்ல கோயில்களிடத்தேயும், துறவோர் இருக்கையாகிய பள்ளியிடங்களிலேயும், பார்ப்பனர்கள் வீடுகள் போன்ற இடங்களிலேயும் எவ்வித கெடுதல் இல்லாமல் வஞ்சி மறவர் போரிட்டனர், மேற்கண்ட இடங்களில் புகும் எதிரிகளுக்கு கெடுதலும் செய்யவில்லை, போர் முனையிலே எதிரிகளை அழித்த விற்படையையுடைய தன் படை மறவர்க்கு சிறப்புச் செய்தான்.

இதுவுமது

கொளு : அருந்திறை டளப்ப ஆறிய சினத்தோடு

பெரும்பூண் மன்னன் பெயர்தலு மதுவே.

(இ - ள்.) போணிகலன்களையுடைய வஞ்சிவேந்தன், தனக்குப் பகைவர்கள் பெறற்கரிய பொருளைத் திறையாகக் கொடுப்பதனால் சினம் அடங்கி, அவர்களுக்கு ஊறு செய்யாமல் தன் நாட்டிற்கு திரும்பிச் சென்றான்.

எ - கா : கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்

பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான்-கோடி

நிதியந் திறையளந்தார் நேராருந் தன்கீழ்

முதியமென் மாறி மாண்.

(இ - ள்.) தன் பகை வேந்தர்கள் தனது அடியினைப் பணிந்தனர், நாங்கள் உங்கள் பழைய அடிமைகள் என்று பணிந்தனர். கோடிப்பொருளைத் திறையாகக் கொடுத்தனர். பலவாகிய வேல்படையையுடைய இம் மன்னன் அப் பகைவர் மேல் மாறுபாடு நீங்கப் பெற்றுபல்வேறு தோற்கருவிகளும் ஒருங்கே குழுமி முழங்கின. அழகிய பிடறி முடியினையுடைய குதிரைகள் முன்னேச் செல்ல போர்ப் பாசறையிலிருந்து தன் நாடுத் திரும்பினான்.

9. மாராயவஞ்சி

கொளு : மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய

விறல் வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) தறுகண்மையுடைய வஞ்சிவேந்தனால் சிறப்புப் பெற்ற, விறல் வெற்றியையுடைய வேலேந்திய மறவர்களின் மாண்பினைக் கூறியது.

எ - கா: நேராமம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்

சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்ப்போரார்

நறவேய் கமழ்தெரியல் நண்ணார் எறிந்த

மறவேல் இலைமுகந்த மார்பு.

(இ - ள்.) பெரிய மேம்பாட்டினையும், பொருந்திய வீரக் கழலினையுமுடைய நம்மன்னன் தனக்குப் பகைவர்தம் போரைப் பார்த்து வெகுண்டு தன் கண்கள் சிவந்தன, நம்போர் மறவர்களுடைய தேன் பொருந்திய நறுநாற்றம் கமழும் மாலையினையுடைய பகைவர்கள் எறிந்த வீரமிக்க வேல்களைத் தம்முள் ஏற்றுக் கொண்ட மார்புகள், இன்று நம் மன்னனாலே வழங்கப்பட்ட நேரிய முத்துமாலைகளை அணிந்தன.

10. நெடுமொழிவஞ்சி

கொளு : ஒன்னாதார் படைகெழுமித்

தன்னாண்மை எடுத்துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) ஒரு மறவன் தன் பகைவர் படையை நெருங்கி, தனது ஆண்மைத்தனமையைத் தானே உயர்த்திச் சொல்லியது.

எ - கா. இன்ன ரெனவேண்டா என்னோ டெதிர்சீறி

முன்னர் வருக முரண்கலும்-மன்னர்

பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ

விருந்தா யடைகுறுவார் விண்.

(இ - ள்.) மாறுபாடுமிக்க வேந்தர்கள், இன்ன தன்மையுடையர் என ஆராய்தல் வேண்டாம் யாவரேயாயினும், என்னுடனே சினந்து என் முன்னர்ப் போர்புரிய வருவாராக; அங்கனம் வருவாராயின், பருந்துகள் நிறைந்த இப்போர்களத்தில் போரின்கண்ணே என்னை எதிர்க்கின்ற மறவர்களும் பிறரும் புகழும்படி, சுவர்க்கத்தில் தேவர்களுக்கு விருந்தினராக செல்வர்.

11. முதுமொழிவஞ்சி

கொளு : தொன்மாபின் வாட்குடியின்

முன்னோனது நிலைகிளந்தன்று.

(இ - ள்.) பழைய வாலாற்றினையுடைய வானையுடைய மறக்குடியின்கண், இருந்த மறவனது முன்னோரின் சிறப்பினைச் சொல்லியது.

எ - கா : குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடார்

ஒளிறுவாள் வெள்ளம் உழக்கிக்-களிறெறிந்து

புண்ணொடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்

தண்ணடை நல்கல் தகும்.

(இ - ள்.) பொலிந்த வீரக்கழலினையுடைய மறவனே, முரசமடிக்கும் குறுந்தடிக்கு ஏற்ப முரசு முழங்கின, பகைவருடைய ஒளிகாலும் வாட்படையாகிய வெள்ளத்தைக் கலக்கி, அவர் தம் யானப்படையைக் கொன்று, நான் பாடுதற்குக் காரணமான விழுப்புண்ணோடே மீண்டு வந்த மறவன் மகனாகிய இச் சிறுவனுக்கு, மருதநிலங்களை வழங்குதல் தக்கதாம்

12. உழபுலவஞ்சி

கொளு : நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொள் இயன்று.

(இ - ள்.) வஞ்சி வேந்தன் தன்பகைவருடைய வளம் பொருந்திய நாட்டினை, அவ்வளம் கெடும்படி தீயிட்டுக் கொளுத்தியது.

எ - கா : அயிலன்ன கண்டதைத் தஞ்சி யலறி
மயிலன்னார் மன்றம் படர - குயிலகவ
ஆடிரிய வண்டிமிரும் செம்மல்' அடையார்நாட்டு
ஓடெரியுள் வைகின ஊர்.

(இ - ள்.) பகைவர் நாட்டில் குயில்கள் கூவிக்கொண்டிருந்தன, மக்கள் மகிழ்வுடன் திரிந்தனர், வண்டுகள் இசைபாடின அத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பகைவரது நாட்டின்கண் உள்ள மயில் போன்ற சாயலையுடைய குலமகளிர், அச்சமுற்றுத் தமக்குத் துணையானவரைக் கூப்பிட்டு வேல்போன்ற தமது விழியைப் புதைத்து அம்பலத்தின்கண் செல்லும்படி, விரைந்து பரவும் நெருப்பினைப் பார்த்துக் கூறினர்.

13. மழபுலவஞ்சி

கொளு : கூடார்முனை கொள்ளை சாற்றி
வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

(இ - ள்.) வஞ்சிவேந்தன் தன் பகைவருடைய இல்லங்கள் பாழாகும்படி ஆங்குள்ள பொருள்களை கொள்ளையடித்தான்.

வ - று : களமர் கதிர்மணி காலேகம் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக்-கொள்ளம்மலிந்து
கண்ணார் சிலைபார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்தன்
நண்ணார் சிலையலற நாடு.

(இ - ள்.) கண்ணுக்கு நிறைந்த மறவராகிய வஞ்சியார், வீரக்கழலையுடைய தன் வேந்தனுக்குப் பகைவர் நாட்டின் கண், அவர் தம் சுற்றத்தார் அழும் படியும், வளமுடைய இல்லங்கள் அழியும்படியும், அவர்தம் அடியார்களையும், ஒளியுடைய மணிகளையும் முத்துக்களையும் செவ்விய பொன்னையும் இன்னோரன்ன பிற செவ்வங்களையும் கொள்ளைக்கொண்டார்.

14. கொடைவஞ்சி

கொளு: நீடவுங் குறுகவும் நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசில் நீட்டின்று.

இ-ள்.) நீடவும் குறுகவும் நிவப்பவும் தூக்கி - நீண்டொலிக்குப்படியும் குறுகி ஒலிக்கும்படியும் இடையாய் ஒலிக்கும்படியும் இசையினை அளந்து பாடிய இசைவாணர்க்கு, வஞ்சி வேந்தன் பரிசில் வழங்கியது.

எ - கா: சுற்றிய சற்ற முடன் மயங்கித் தம் வயிறு
எற்றி மடவார் இரிந்தோட-முற்றிக்
குரிசி லடையாரைக் கொண்ட கூட் டெல்லாம்
பரிசில் முகந்தன பாண்.

இ - ள்.) நம் வேந்தன் தன் பகைநாட்டு மகளிர் தம்மைச் சூழ்ந்த சுற்றத் தார்களோடு கலங்கினர், தமது வயிற்றிலே அடித்துக்கொண்டு ஓடினர் பகைவரை வளைத்துக் கொண்டு கொள்ளைக் கொண்ட பொருள் முழுதும். பாணர்கள் தாம் பெறும் பரிசிற்பொருளாக வாரிக் கொண்டனர்.

15. குறுவஞ்சி

கொளு : மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

(இ - ள்.) வஞ்சிமன்னனுக்கு அவன் பகையரசன் திறை கொடுத்துத் தன் குடிகளை காப்பாற்றியது. வஞ்சி குடிச் சேற்றுகரிய போர்த்தொழில் முற்றது குறுகினமை பால் இது குறுவஞ்சி எனப்பட்டது.

எ - கா: தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டாணை வெள்ளம் வரவஞ்சி-மீட்டான்

மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலும்

கொலையானை பாய்மாக்க கொடுத்து.

(இ-ள்.) போர் செய்யமாட்டாத தறுகண்மையுடைய பகையரசன், முழந்தாளளவு நீண்டு தூங்குகின்ற பெரிய கையினையும் முழுத்திங்கள் போன்ற வெள்ளிய கொற்றக்குடையினையும் உடைய நம் வேந்தனுடைய, வாளையுடைய படைமறவராகிய வெள்ளம் தன நாட்டிலே வருதலை அஞ்சி, நம் மன்னனுக்குப் பெரிய மலையை ஒத்த கொலைத் தொழிலார் சிறந்த யானைகளையும் பாய்கின்ற புரவிகளையும் திறையாகக் கொடுத்துத் தனது நாட்டினை மீட்டுக்கொண்டான்.

இதுவுமது

கொளு : கட்ரேது வகைகூறினும்

அத்துறைக் குரித்தாகும்.

(இ - ள்.) வஞ்சிவேந்தன் படைவிட்டிருந்த பாசறையினது கூறுபாட்டைக் கூறிதலும், முற்கூறப்பட்ட குறுவஞ்சி என்னும் துறைக்கு உரியதாகும்.

எ - கா : அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபால்

இமிழ்முழவம் யாழோ டியம்பக்-கவிழ்மணிய

காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரும்

ஆய்கழலான் கட்டுர் அகத்து.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து கட்டப்பட்ட வீரக்கழலினையுடைய நம் வேந்தனுடைய பாசறையிருக்கையின் கண்ணே , ஒரு பக்கத்தே மலர்ந்த மலர்மாலையணிந்த விறலியர் கூத்தாடி நின்றனர். அவர் தம் கூத்திற்கு இயைய முழங்கும் இயல்புடைய முழவம் யாழினோடே முழங்க, ஒருபக்கத்தே கவிழ்ந்த மணிகளையும் சினத்தற்குக் காரணமான மதத்தினையும் உடைய யானைகள் மகிழ்ந்து பிளிறிநிற்கும்.

16. ஒரு தனி நிலை

கொளு : பொருபடையுட் கற்சிறைபோன்று

ஒருவன் தாங்கிய நிலையுரைத் தன்று;

(இ - ள்.) ஒரு வஞ்சி மறவன் தன்னந்தனியாக கல்லாற் கட்டின அணை வெள்ளத்தினத்தடுத்தல் போன்று பகைவர்ப் படையை தடைசெய்து நின்ற நிலைமையினைக் கூறியது.

எ - கா : வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமால் இந்நின்ற

வாடல் முதியாள் வயிற்றிடம்-கூடார்

பெரும்படை வெள்ளம் நெரிதரவும் பேரா

இரும்புலி சேர்ந்த இடம்.

(இ - ள்.) பகைவருடைய பெரிய படையாகிய வெள்ளம் மேல்வந்து நெருங்கிநிற்பவும், தான்நின்ற நிலையினின்றும் பெயராத பேராண்மையுடைய பெரியபுலியை ஒத்த மறவன் முன்புகிடந்த இடம்வாடிய உடலையுடைய கிழவியினது வயிற்றிடமே என்பதுணருமிடத்து இவ்வுலகில் முழுதும் அறிந்து பற்றற்று வீட்டின்பத்தை இம்மையிலேயே உணரும் சான்றோர்க்கும் அவ்வுணர்ச்சி வியப்பினைத் தருவதாகும்.

17. தழிஞ்சி

கொளு : அழிகுநர் புறக்கொடை அயில்வா ளோச்சாக்

கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) ஒரு மறவன் தன்னிடம் தோற்று தம் முதுகுப்புறத்தைக் காட்டி ஓடும் பகைவரின் மேல் கூரிய தனது வாளினை எறியாத சிறந்த மறப்பண்பின் கண்டோர் விரும்பிச் சொல்லியது.

எ - கா : கான்படு தீயிற் கலவார் தன் மேல்வரினும்

தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன்-வான்படர்தல்

கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைதல்

எண்ணியபின் போக்குமோ எஃகு.

(இ - ள்.) தன்மேலே காட்டிலே பிறந்த நெருப்புப்போலே தன் பகைவர் மீதூர்ந்து வந்தவிடத்தும் அப்பகைவர் தன்னோடே போர் செய்து தன்னைக் கொல்லுதல் அல்லது வானுலகம் புகுதல் என்ற இரண்டிலொன்றை

எண்ணி அப்பகைவர் தம்மேல் படையெடுத்து வரவேண்டும் அவரிடம் மட்டுமே போர்ப்புரிவேன் என்ற சிறந்த மறப்பண்புடைய இம் மறவன் தன்னோடு சினந்து வந்து போரிட்ட பகைவர் புறமுதுகிட்டு ஓடியப் பின்பு, அவன் மீது வாளினை ஓங்குவனோ?

18. பாசறைநிலை

கொளு : மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து
மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
பதிப்பெயரான் மறவேந்தன்
பாசறை யிருந்தன்று.

(இ-ள்.) தறுகண்மையுடைய வஞ்சிவேந்தனை பகையரசர் எதிர்த்து போரிடும் தன்மை இழந்தனர், தன் பகைவந்தர் எல்லோரும் தனது வெண்கொற்றக் குடையினைப் புகழ்ந்து பணிந்தனர். அவர்கள் பணிந்தப் பின்பும் தனது நாட்டிற்குச் செல்லாமல் பாசறையிடத்தே தங்கியது.

எ - கா : கரும்பொடு காய்நெற் கனைபெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னும் சுரும்பின்
தொசைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறை யுளான்.

(இ - ள்.) வண்டினது திரள் மிகுந்த குளிர்ந்த குவளையினது தூய மலரால் தொடுத்த மாலையையுடைய வஞ்சி வேந்தன், தனக்குப் பகைவர் மறங்கெட்டுப் பணியும்படி, கரும்பினையும் காய்த்து நெல்லினையும் இன்னாரன்ன பிறவற்றையும் தீயிட்டு அழித்தான். பெரிய நீர் நிலைகள் பலவற்றையும் உடைத்த பின்னரும், பாசறையிடத்திலேயே இருந்தான்.

19. பெருவஞ்சி

கொளு : முன்னடையார் வளநாட்டைப்
பின்னருமுடன் நெரிகொளீ இயன்று.

இ - ள்.) வலிமையிழந்த பகைவன் தன்னை அடிப்பணியாத்தைக் கண்டுள் பகைவருடைய வளம்மிகுந்த நாட்டினை, மீண்டும் சினந்து தீயிட்டுயெறித்தது.

(எ . கா) பீடுலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை
ஊடுலாய் வானத் தொளிமறைப்ப-நாடெலாம்
பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கால்
மன்னன் கனல மறம்.

(இ - ள்.) காலிலே இட்ட வீரக்கழலையுடைய வஞ்சிவேந்தனது சினம் தணியாமல் மேலும் மூண்டு, பெருமை மிக்க பகைமன்னர்கள் அஞ்சி நடுங்கவும், மிக்கெழுந்த புகை மேகத்தில் பரவி ஞாயிற்றினது வெயிலை மறைத்தது, மீண்டும் பகைவர் நாடு முழுதும் மிக்க நெருப்பு மூடப்பட்டன.

20. பெருஞ்சோற்றுநிலை

கொளு : திருந்தார் தெம்முனை தொகவர் இவரெனப்
பெருஞ்சோ றாடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

(இ - ள்.) வஞ்சிவேந்தன் இம் மறவர்கள் தனது பகைப்புலத்தை அழித்துத் தருவர் என்று சொல்லி, அம் மறவர்களுக்கு மிக்க சோற்றுத் திரளை அவர் கொள்ளும் முறையாலே கொடுத்தது.

எ - கா : இயவர் புகழ் எறிமுர சார்ப்பக்
குயவரி வேங்கை யனைய-வயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோள் ஏவினான் பேணார்
இறுமுறையா லெண்ணி யிறை.

(இ - ள்.) வஞ்சி வேந்தன் தனக்குப் பகைவர்படும் வகையாலே ஆராய்ந்து, இசைக் கருவியாளர் புகழும்படியும், கொட்டும் வீரமுரசம் ஆரவாரிக்கும்படியும், அரிவாள் போன்று வளைந்த வரியையுடைய புலியை யொத்த மறவர்கள், பெறுதற்குரிய முறைப்படியே, அவர் பெருஞ் சோற்றுத் திரளைக் கொள்ளும்படி ஏவினான்.

21. நல்லிசைவஞ்சி

கொளு : ஒன்னாதார் முனைகெடவிறுத்த

வென்வேல் ஆடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) பகைவரது போர்ப்புலம் அழியும்படி தங்கிய, வெற்றி வேலினையுடைய வஞ்சிவேந்தனாகிய வீரனது வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ- கா : மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மேல்

இடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னும்-நுடங்கெரிபோல்

வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்

செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

(இ - ள்.) மேலும் மேலும் வெல்லும்படி பெருகுகின்ற படையினையுடைய வஞ்சி வேந்தனுக்கு, சிங்கம் போன்று சினந்து, தன்னோடு மாறுபட்டு எதிர்த்த பகைவருடைய நாட்டின்கண்ணே, சென்று ஆண்டு இடம் இல்லையாம்படி நிறைந்து தன் படை தங்கிய பின்னரும், மேலும் பகை மன்னர் மேலே எடுத்துச் செல்லுதற்கு, சினந்து அசைந்தெரியும் தீப்போலக் காணப்பட்டான்.

இதுவுமது

கொளு : இறுத்தபின் அழிபிரங்கல்

மறுத்துரைப்பினும் அத்துறையாகும்.

(இ-ள்.) வஞ்சி வேந்தன் படையொடு சென்று பகைவர் நாட்டின்கண் தங்கிய பின்னர், அப்பகைவர் நாட்டினது கேட்டிற்கு இரங்குதலை வருத்தத்துடன் எடுத்துக் கூறுவர் இது நல்லிசை வஞ்சி என்னும் துறையேயாம்.

எ - கா : குரையழல் மண்டிய கோடுயர் மாடம்

சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்கும் சுமந்த-நிரைதிண்டேர்ப்

பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப

நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

(இ - ள்.) ஒழுங்குபட்ட திண்ணிய தேரினையும் பலவாகிய புகழ் களையும் வெற்றியையுடைய படையாகிய கடலையும் உடைய வஞ்சிவேந்தன், போர்மேற் சென்று தங்குதலானே, அவனது மல்ல புகழைக் கூறுதலை உபாயமாகக் கொண்டு அவனுடைய அடிகளிலே எய்த அறியாதவராகிய பகைவர் நாட்டிடத்தே, முழுக்கமுடைய தீப்பற்றி அழிந்த மலை போன்று வளர்ந்த மாளிகைகள் எல்லாம், பேய்ச்சுரையையும் பேய்ப் பீர்க்கினையும் சுமக்கலாயின.

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம் முற்றும்.

காஞ்சிப் படலம்

நூற்பா

காஞ்சி காஞ்சி யெதிர்வே தழிஞ்சி

பெரும்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சிய்யே

வாள் செல வென்ற குடையது செலவே

வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கொள் நிலையே

புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயம்

தலையொடு முடிதல் மறப்பெயர்க் காஞ்சி

மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சிய்யே

தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சிய்யே

மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சிய்யே

ஆஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி

முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ

எண்ணிய வகையான் இருபத் திரண்டும்

கண்ணிய காஞ்சித் துறையென மொழிப.

(இ - ள்.) காஞ்சி முதல், முனைகடி முன்னிருப்பு ஈறாகக் கூறப்பட்ட இருபத்திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் அதன் துறைகளும்.

1. காஞ்சி

கொளு : வேஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்

காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.

(இ - ள்.) மிகுந்த சினத்தையுடைய தன் பகைவனான வஞ்சிவேந்தன் போர்மேற்கொண்டு வந்து தன்னாட்டிடத்தே தங்கிநின்றான் அந்நாட்டிற் குரிய அரசன், காஞ்சி மாலையைச் சூடிக்கொண்டு தன் காவலிடத்தைக் காக்கக் கருதியது.

எ - கா : அருவரை பாய்ந்திறுது மென்பார்பண் டின்றிப்

பெருவரைச் சீமார் கருதிச்- செருவெய்யோன்

காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ

தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

(இ - ள்.) இப்போர்த்தொழில் கிடைத்தற்கு முன்னெல்லாம், தாம் செரு முனையிற் படைப் பகைவர் கிடைக்கப் பெறாமையாலே ஏறுதற்கரிய மலையிலேறி விழுந்தேனும் சாவேம் என்று கூறும் இம்மறவர்கள் தொழில், இற்றைநாள் போரை விரும்பும் தம் மன்னன் இப்பெரிய மலையிடத்துச் சிறிய ஊரைக் காப்பான் வேண்டி நினைந்து காஞ்சிப்புவைச் சூடாநின்றனர், அணிவகுத்து நிற்பதாகுமோ, அங்ஙனம் நிற்பது குற்றஞ் செய்யும் மறவருடைய புன் தொழிலேயாகும்.

2. காஞ்சியெதிர்வு

கொளு: மேல்வரும் படைவரல் மிகவு மாற்றா

வேல்வல் ஆடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) தனது மேலே மண்டிவருகின்ற வஞ்சியார் படையினது வரவினைப் பெரிதும் பொறாத, வேல்தொழிலிலே வல்ல காஞ்சி மறவனுடைய வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ - கா: மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பின்

வென்வேல் முகந்தபுண் வெய்துயிர்ப்பத்- தன்வேல்

பிடிக்கலு மாற்றாப் பெருந்தகை யேவத்

தடிக்கண் புலையன் தொடும்

(இ - ள்.) தனது அகன்ற மார்பிடத்தே பகைவரது வென்றி வேல் பாய்ந்து முதுகு புறத்து உருவியமையால் உண்டான புண்ணால் பெருமூச்சு விட்டு நின்றான் காஞ்சிமறவன், ஆதலால் தனது வேலினைக் கையாற் பிடிக்கவும் இயலாத நிலையினையுடைய பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய இக்காஞ்சிமறவன், தன் பகையரசன் தன்மேலே மீதூர்ந்து வருவான் என்றும் பாராதவனாய், கட்டளையிடுதலானே, அம்மறவனுடைய துடியன் தனது துடியினைக் கொட்டினான்.

3. தமிழ்சி

கொளு : பரந்தெழுதரு படைத்தானை

வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

(இ - ள்.) எங்கும் பரவி எழுகின்ற போர்க்கருவிகளையுடைய வஞ்சியார் தமது நாட்டினது எல்லையிற் புகாது தம் அருவழியைக் காஞ்சியார் காத்தது.

(இ - ள்.) காஞ்சியார் காட்டிற் புகுதற்குரிய காட்டுமூங்கில் ஒலிக்கும் வழி, தம்மிற் கலத்தலையுடைய புலித்திரளை ஒத்த மாறுபாட்டையே விரும்பும் காஞ்சிமறவருடைய காவலையுடைத்தாகலான்வஞ்சி வேந்தன், வளைந்த வில்லினையுடைய காஞ்சியாருடைய அரணினைக் கைப்பற்ற விரும்பி இயங்கும் முயற்சியை இனி கைவிடுவான்.

4. படைவழக்கு

கொளு : முத்தவிர்பூண் மறவேந்தன்

ஒத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

(இ - ள்.) முத்து விளங்கும் அணிகலன்களையுடைய தறுகண்ணனாகிய காஞ்சி மன்னன் தம்மில் இனமொத்த போர்மறவருக்குப் போர்க்கருவிகளை வழங்கியது.

எ - கா : ஐயங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் றாலிப்ப

ஐயிலை எஃக மவைபலவும்- மொய்யிடை

ஆட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

(இ - ள்.) போர்க் களத்தின்கண்ணே பகைமறவரைக் கடிகின்ற போரினை வெல்லும் யானைப்படையையுடைய தலைவன், மறக்குடியிலே தோன்றிய தறுகண்ணராகிய மறவர்க்கு, கொலைத் தொழிலையுடைய வெய்ய கூற்றுவன் போர் நிகழுமோ, நிகாழாதோ என்றெழுந்த ஐயத்தை அகற்றி இனிப் போர் நிகழ்தல் உறுதியாகவின் யாம் உணவுபெற்றேம் என்று களித்து ஆராவாரம் செய்து, வியக்கத்தக்க இலைத் தொழிலாற் சிறந்த வேல் முதலிய போர்க்கருவிகள் பலவற்றையும் வழங்கித் சிறப்புச் செய்தான்.

இதுவுமது

கொளு : கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவர்
எடுத்துரைப்பினும் அத்துறையாகும்.

(இ - ள்.) அரசன் படைக்கலம் வழங்கியப் பின்னர், வீரக்கழலையுடைய மறவர் தமது மறப்பண்பினைச் சிறப்பித்துக் கூறும் துறையாகும்.

எ - கா : துன்னருந் துப்பின் தொடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்

தன்னமர் ஒள்வாளென் கைத்தந்தான்-மன்னற்க

மண்ணகமோ வைகின்று மாலை

நெடுங்குடைக்கீழ்

விண்ணகமும் வேண்டுகொல் வேந்து.

(இ - ள்.) கிடைத்தற்கரிய வலியினையும் கட்டிய வீரக்கழலையும் உடைய மறவர்கள் பலரும் சூழ்ந்திருக்குங்காலத்தே, தான் விரும்புதற்குரிய ஒள்ளிய கொற்ற வாளை எனது கையிலே கொடுத்தான், அங்ஙனம் கொடுத்த நம் வேந்தனுக்கு, முத்தமாலையணிந்த தனது நெடிய கொற்றக் குடையின் கீழே இந்நிலவுலகமோ தங்கிக் கிடந்தது, இனி வானவர் நாடும் அக் குடையின் கீழ் வைக்கும் அரசரிமையையும் விரும்புவான் போலும்.

5. பெருங்காஞ்சி

கொளு : தாங்குதிறல் மறவர் தத்தம் ஆற்றல்

வீங்குபெரும் படையின் வெளிப்படுத் தன்று.

(இ - ள்.) பகைப்படையைத் தடுக்கும் ஆற்றலினையுடைய காஞ்சி மறவர்கள், தங்கள் தங்களது பேராற்றலை மிகப் பெரிய வஞ்சியார் படையினை எதிர்த்து போர் செய்யும் வகையில் வெளிப்படுத்தியது.

எ - கா : வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே றார்த்தெழுந்த

கல்லா மறவர் கணைமாரி- ஒல்லா

வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி றெல்லாம்

இருவி வரைபோன்ற இன்று.

(இ - ள்.) தறுகண்மை உடைய பகை மன்னருடைய போரை வெல்லும் யானைகள் எல்லாம், விற்படை நிறைந்த அரணித்தினின்றும் பலவகையாக ஆரவாரித்து எழுந்துவந்த, இயற்கையான மறப்பண்பையுடைய போர் மறவரின் அம்பு மழையினைப் பொறா தனவாய், அஞ்சிப் புறமிட்டு இற்றைநாள் தினையரிந்த தாளினையுடைய மலைகளைப் போன்று தோற்றம் தந்தன.

6. வாள் செலவு

கொளு : அருமுனையான் அறைகூவினபின்

செருமுனைமேல் வாள்சென்றன்று.

(இ - ள்.) வெல்லுதற்கரிய போரினையுடைய வஞ்சிவேந்தன் போருக்கு காஞ்சி வேந்தனை அழைத்தப் பின்பு, போர்களத்திற்கு தன் வாளைக் காஞ்சியரசன் அனுப்பியது.

எ - கா : உணங்கு புலவறா ஒன்னார் குரம்பை

நுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - அணங்கிய

குந்த மலியும் புரவியான் கூடாதார்

வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

(இ - ள்.) வேல் ஏந்திய மிக்க குதிரைகளையுடைய காஞ்சி மன்னன், உலரும் புலாலினது நாற்றம் ஒழியாத பகைவரது பாசறை நோக்கி சென்றான். நம் பகைவர் போர்செய்யும் பொருட்டு வந்த பின்னர்நமது கொற்றவாள் செல்லட்டும் எனத் தன் மறவர்க்குக் கட்டளையிட்டான்.

7. குடைசெலவு

கொளு : முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்

கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

(இ - ள்.) கொதிக்கின்ற நெருப்புப் போன்ற வேலினையுடைய காஞ்சி மன்னன், பழைய மறக்குடியிற் பிறந்த போர்வீரர்கள் முற்படச் சூழ்ந்து செல்ல தனது குடையைப் புறவீடுவிட்டது.

எ - று : தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தானை

வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன்- தம்முனை

நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணார்மேற் செல்கென்று

கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

(இ - ள்.) பகைப்புலம் கெடும்படி வெற்றி சிறப்புமிக்க தேர் படையினையும், வெவ்விய போர்ப்புலத்தே வெற்றியினையும் உடைய, வெற்றியை மேலும் விரும்பும் காஞ்சி மன்னன், இரு பெரு வேந்தராகிய தாம் போர்செய்தற்குரிய நாளை இன்ன நாள் என்று அறுதியிட்டு எழுதி, தனது இலச்சினையை அம்முடங்கலின் மேலிட்டு அதனைப் பகைவர்பால் செல்க எனப் போக்கி, முரசு முதலிய இசைக்கருவிகளுடனே கூட்டித் தனது கொற்றக்குடையை நல்ல நாளிலே புறவீடு விட்டான்.

8. வஞ்சினக்காஞ்சி

கொளு : வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப

வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

(இ - ள்.) மிகுந்த சினத்தையுடைய காஞ்சிமன்னன், தன் பகைவரைத் தன்னடியிற் விழச் செய்யும் பொருட்டு, சூள்மொழிந்த கூறுபாட்டினைச் சொல்லியது.

எ - கா : இன்று பகலோன் இறவாமுன் ஒன்னாரை

வென்று களங்கொள்ளா வேலு பர்ப்பின்-என்றும்

அரண வியப் பாயம் அடையார்மு னிற்பேன்

முரண் அவிய முன் முன் மொழிந்து.

(இ - ள்.) யான் என் பகைவரை, இற்றைநாள் ஞாயிற்று மண்டிலம் மறைவதற்கு முன்னரே வென்று களங்கொள்வேன் அங்ஙனம் வென்று போர்க்களத்தைக் கொள்ள மாட்டாது இவ்வேலைப் பின்னர் யான் எனது அரண் கெடும்படி தாக்கும் என் பகைவர் முன்னே , எனது மாறுபாடு அழிந்தொழிந்து, இனி எந்நாளும் அவ்வேந்தனுக்கு பணிமொழி கூறித் தாழ்ந்து நிற்பேன்.

9. பூக்கொள் நிலை

கொளு : காரெதிரிய கடற்றானை

போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

(இ - ள்.) முகில்போல முழங்கு தலையுடைய கடல் போன்ற பெரிய காஞ்சி மறவர் படை, வஞ்சி யாருடன் போர் செய்தற் பொருட்டுத் தம்அரசன் வழங்கிய பூவினை ஏற்றுக் கொண்டது.

எ. கா : பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன

குருதியா றாவதுகொல் குன்றார்- கருதி

மறத்திறத்தின் மாறா மறவரும் கொண்டார்

புறத்திறுத்த வேந்திரியப் பூ.

(இ - ள்.) தறுகண்மையில் தப்பாத காஞ்சிமறவரும், தாங்கள் ஊர்ப்புறத்தே வந்து தங்கிய வஞ்சிவேந்தன் கெட்டோடுதலை எண்ணி, தங்களரசன் வழங்கிய போர்ப் பூவினை ஏற்றுக் கொண்டனர், இனி மலை சூழ்ந்த இவ்வூர்தான், ஞாயிறு மறைந்த செக்கர் வானம் உருகி யாண்டும் பரவினாற் போன்ற குருதியாறாக மாறும் போலும்.

10. தலைக்காஞ்சி

கொளு : மைந்துயர மறங்கடந் தான்
பைந் தலைச் சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) தமது வலிமை ஓங்கும்படி பகைவரது மறத்தொழிலைக் கடந்து களத்திலே இறந்த மறவனுடைய, பசிய தலையினது மாண்பினைப் பாராட்டியது.

எ - கா : விட்டினென் வேந்தன் விலைபிடின் என் இவ்வ
இட்டுரையின் எய்துவ எய்திற்றால்-ஓட்டாதார்
போர் தாங்கி மின்னும் புலவாள் உறைகழியாத்
தார் தாங்கி வீழ்ந்தான் தலை.

(இ - ள்.) பகைவரது போர் தொழிலைத் தடுத்து, ஒளி விடுகின்ற புலால் நாற்றமுடைய தனது வாளை உறையினின்று உருவி, வஞ்சியாரது தாய் படையைத் தடுத்து அக்களத்தில் இறந்தவனுடைய தலை, இந்த உலகத்தின் கண் சிறப்பித்துச் சொல்லும் புகழினாலே பெறக்கடவ எல்லாம் பெற்றதாகலின், இனி அத்தலையினை வேந்தன் மதியாது போக்கிவிடுதலியை அதற்கு எய்தும் இழிபு தான் யாது? அன்றி மதித்து அதற்குத் தக்க விலை கொடுப்பதனால் உறும் சிறப்புத்தான் யாது? ஒன்றுமில்லை.

11. தலைமாராயம்

கொளு : தலைகொடுவந் தான் உண்மலியச்
சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பீந்தன்று.

(இ - ள்.) தார் தாங்கிப் போரிலே இறந்துபட்ட மறவனுடைய பசுந்தலையைக் கொண்டு வந்தவன் நெஞ்சம் மகிழ்ச்சியால் நிரம்பும்படி வில்லினையுடைய காஞ்சிவேந்தன் செல்வம் வழங்கியது.

எ - கா : உவன் தலை என்னும் உறழ்வின்றி யொன்னார்
இவன் தலையென் நேத்த இயலும் - அவன் தலை
தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ கிளர்ந்தேத்தி
வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு.

(இ - ள்.) பகைவர் படையில் எனக்கு நிகரானவர் எவரும் இலர் என்ற மறவனுக்கு உனக்கு நீயே நேர் என்று கூறும் ஒப்பின்றி இவனே தலையானவன் என்று புகழ்ந்தனர். அத்தகைய மறவனுடைய தலையைக் கொணர்ந்து கொடுத்தவனுக்கு, மிகப் புகழ்ந்து வரும் இரவலர்க்கும் மனமுவந்து வழங்கப்படும் பொருளை வழங்குதல் ஒரு வியத்தகு செயலாகுமோ? ஆகா தன்றே!

12. தலையொடுமுடிதல்

கொளு : மண்டமருள் மாறாமைந்திற்

கொண்டான் தலையொடு கோல்வளை முடிந்தன்று

(இ-ள்.) மறவர்கள் மண்டிச் செல்வதற்குக் காரணமான போரின் கண்ணே இறந்த மாறுபடாத வலியினையுடைய கணவன் தலையினைக்கண்டு திரண்ட வளையல்யணிந்த மனைவி இறந்தது.

எ - கா : கொலையானாக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
தலையானாள் தையலாள் கண்டே-முலையால்
முயங்கினாள் வாண்முகஞ் சேர்த்தினாள் ஆங்கே
உயங்கினாள் ஓங்கிற் பயிர்.

(இ - ள்.) தையலாள் - போர்க்களத்தே இறந்த தன் கணவன் தலையினை கண்ட மறத்தி அதனைத் தனது கொங்கையாலே தழுவினாள், பின்னர்த் தனது ஒளியுடைய முகத்திலும் அதனைச் சேர்த்து அழுதாள், அவ்விடத்தே சிறிது வருந்திநின்றாள், அவளது உயிர் அந்நிலையிலே பிறிந்தது, இத்தகையாள் உயிரையும் கவர்கின்ற செயலுண்மையால் கொலைத் தொழிலை அமைத்த கூற்றுவன் மிகக் கொடியவன்.

13. மறக்காஞ்சி

கொளு : இலைப்பொலிதார் இகல்வேந்தன்
மலைப்பொழிய மறங்கடாயின்று

(இ - ள்.) பச்சிலையாலே பொலிவு பெற்ற படலை மாலையையுடைய, மாறுபாட்டையுடைய காஞ்சி வேந்தன், வஞ்சியார் செய்யும் போர் ஒழியும்படி, போர்த்தொழிலைச் செய்தது.

எ - கா : கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்
பருந்தோ டெருவை படர்- அருந்திறல்
வேறாய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்
மாறா மறவன் மறம்.

(இ - ள்.) நீங்காத தறுகண்மையுடைய காஞ்சி மன்னன், கிட்டுதற்கரிய வெற்றியினையுடைய தன் பகைமன்னர் வியக்கும் படியும், பருந்தும் கழுகும், கறுத்த தலையினையும் வெள்ளிய நிணத்தினையும், சிவந்த தசையினையும், இழுத்துக் கொண்டு செல்லும்படியும், தனது மறத்தொழிலைச் செலுத்தினான்.

இதுவுமது

கொளு : மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனான்
புண்கிழித்து முடியினும் அத்துறை யாகும்.

(இ - ள்.) ஒப்பனை பொருந்திய மறத்தொழிலையுடைய வீரன், பகைவருடைய மாறுபாட்டிற்குப் மனம் அழிந்து, தன் மார்பிற்பட்ட புண்ணைப் பிளந்து உயர் நீப்பது மறக்காஞ்சி என்னும் அத்துறையேயாகும்.

எ - கா : நகையம ராய நடுங்க நடுங்கான்
தொகையம் ரோட்டிய துப்பிற்-பகைவர்முன்
நுங்கிச் சினவுதல் நோனான் நதிவேலாற்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

(இ - ள்.) போரின்கண் புறப்படுகங்கால் நகைத்தல் மேவிய தனது படைத்திரள் நடுங்கிக் குலையவம் தான் நடுங்கிக் குலையானாய் நின்று, செறிந்த போரினை ஓட்டிய வலியினையுடைய வஞ்சியார், தனது முன் எல்லையைக் கவர்ந்து கொண்டு மேலும் சினந்து மனம் பொறாதனாய் ஒரு மறவன், தனது கைவேலின் நுனியாலே சினந்து தனது மார்பின் புண்ணைப் பிளந்திட்டான்.

14. பேய்நிலை

கொளு : செருவேலோன் திறம்நோக்கிப்
பிரிவின்றிப் பேய்ஓம்பின்று.

(இ - ள்.) போர்க்களத்தே விழுப்புண்பட்டு விழுந்த போரினைச் செய்யும் வேலையுடைய மறவனைநோக்கி அவன் நிலைமையினைக் கண்டு அன்புகூர்ந்து அவனைப் பிரியாமல் பேய் பாதுகாத்தது.

எ - கா : ஆயும் அடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலும்
தோயும் கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயும்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தான்
உளம்புகல ஓம்ப லுறும்.

(இ - ள்.) போரிலே பகைவர் வெட்டியதால் குருதி தனது தோளினை அலைக்கும்படி, போர்க்களத்திலுள்ள மறவர் விரும்புமாறு சினந்த போர்செய்து பகைவருடைய வேலின்வாயிலே புண்பட்டு வீழ்ந்த மறவனது, மனம் மகிழும்படி பேய் அவனைக் காவல் செய்து நின்றது. ஆதலால் பலரும் ஆராய்ந்து சிறந்த வீரத்தையுடைய கொல்லும் வலிமையுடைய இம் மறவனுக்கு அன்பிலாதார் இல்லைபோலும்.

15. பேய்க்காஞ்சி

கொளு : பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தார்க்கு
அணங்காற்ற அச்சுறீஇயன்று.

(இ - ள்.) பிணங்கள் மிகுந்த போர்க்களத்திலே புண்பட்டு விழுந்த மறவருக்கு , தேய் மிகவும் அச்சமுறுத்தியது.

எ - கா : கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர் சூடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மகள்-உட்கப்
புனலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவர்க் கண்டு.

(இ - ள்.) பேய்மகள் - பெண் பேய், புனலம் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து - போரில் விழுப்புண்பட்டு குருதி வெகுண்டு விழிக்கும் மறவரைக் கண்ட பெண் பேய், அவர் அஞ்சும் பொருட்டு, அவ்விடத்தே நின்று சுழன்றது, நீண்டு நிமிர்ந்தது, குறுகிக் காட்டியது, குடர் மாலையைச் சூடிக்கொண்டு தன் உள்ளம் விரும்பச் சிரிக்கும்பின்னர்ப் போகும்.

16. தொட்டகாஞ்சி

கொளு : வியன்மனைவிடலை புண் காப்பத்

. துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

(இ - ள்.) அகன்ற இல்லின்கண், தலைமையுடைய மறவனது விழுப்புண்ணைப் பாதுகாத்து நின்றனர். நான்றசையும் முலையினை யும் பெரிய வாயிணையும் உடைய பேய்மகள், அப்புண்ணைத் தொட்டது.

எ - கா:கொன் வருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்

நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச்-சென்றொருத்தி

ஒட்டார் படையிடந்த ஆறாப்புண் ஏந்தகலம்

தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

(இ - ள்.) ஒரு பேய் மகள் மிக்க இருளின் கண்ணே மனையிடத்தே சென்று பகைவரைக் கொன்று வெகுண்ட கூரிய வேலினை உடையவனை அணுகி நின்று, அவனைச் சினந்து பார்த்துக் கண்களின் வழி நெருப்பு உமிழ்ந்து, பகைவரது போர்க்கருவி பிளந்த தீராத விழுப்புண்ணைத் தாங்கிய அவ்வீரனது மார்பினை, உறக்கம் நீரும்படி தீண்டினாள்.

17. தொடாக்காஞ்சி

கொளு : அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்

தொடலஞ்சித் துடித்து நீங்கின்று.

(இ - ள்.) கொலைத் தொழிலை அஞ்சாத பெரிய தகுதிப்பாட்டையுடைய ஒரு மறவனது விழுப்புண்ணை, தீண்டுதற்குச் சென்றதொரு பேய் தீண்ட அஞ்சி நடுங்கிப் பெயர்ந்தது.

எ - கா : ஐயவி சிந்தி நறை புகைத் தாய்மலர் தான்.

கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி-மொய்யின்

பூப்பெய் தெரியல் நெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்

பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

(இ - ள்.) செறிந்த கொத்தினையுடைய மலர்இட்டுக் மாலையினையுடைய பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய எம்தலைவனது விழுப்புண்ணை, யாங்கள் வெண்சிறு கடுகினைத் தூவிக் குங்கிலிய முதலிய மணப் பொருளைப் புகைத்து ஆராய்ந்த மலரினச் சிதறி குறிஞ்சிப்பெண் பலபாடிப் பாதுகாத்துநின்றோம், பேய்ப் பெண் பெயர் அங்குவந்த பெண் பேய் அஞ்சி மீண்டு போகும் அவாவி பின்வரும்.

18. மன்னைக்காஞ்சி

கொளு : விபலிடமருள் விண்படர்ந்தோள்

இயல்பேத்தி அழிபிரங்கின்று.

(இ - ள்.) அகன்ற உலகிலுள்ளோர் மயங்கிநிற்ப, போரிலே இறந்து விண்ணுலகிற் சென்றவனுடைய, பண்பினைப் புகழ்ந்து, அவனது அழிவிற்கு இரங்கியது.

எ - கா: போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தானுமன்

ஊர்க்கும் உலகிற்கும் ஒருயிர்மன்-யார்க்கும்

அறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ணல்

நிறந்திறந்த நீளிலை வேல்.

(இ - ள்.) போர்களத்திலே இறந்த நம்தலைவன் பகைவரின் போராகிய கடலைக்கடப்பதற்குத் தெப்பத்தை ஒப்பாவான், உயர்ந்தோரைத் தாங்கு தலில் தூணை ஒப்பாவான், தனது ஊரிற்கும் இந்நிலவுலகத்திற்கும் ஒருயிரை ஒப்பாவான், அத்தகைய தலைவனது, நிறம் திறந்தமார்பினைப் பிளந்த, நீண்ட இலைத் தொழிலாற் சிறந்த பகைவரது வேல், எத்திறத்தார்க்கும் அறத்தின் பொருட்டுத் திறந்திருந்த வாயிலை இப்போது அடைத்துவிட்டது.

19. கட்காஞ்சி

கொளு : நறமலியும் நறுந் தாரான்

மறமைந்தர்க்கு மட்டீந் தன்று.

(இ - ள்.) தேன் மிகுந்த நறிய மாலையையுடைய காஞ்சிவேந்தன், தறு கண்மையுடைய மறவர்களுக்கு, கள் வழங்கியது.

எ - கா : ஒன்னா முனையோர்க்கு ஒழிக இனித்துயில்

மன்னன் மறவர் மகிழ் தூங்கா-முன்னே

படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்

விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

(இ-ள்.) காஞ்சிவேந்தன் தன் மறவர்கள் கள்ளுண்டு களித்தாடுவதற்கு முன்னரே, தழைக்கற்றையான் வேயப்பட்ட குடிவிடத்தே உறையும் தலைமைத் தன்மையுடை மறவனுக்கு, விரும்புதற்குக் காரணமாகிய கள்ளினை தந்தான், இனிப் பொருந்தாத பகைவர்க்கு உறக்கம் ஒழிவதாக.

20. ஆஞ்சிக்காஞ்சி

கொளு : காதற் கணவனொடு கனையெரி மூழ்கும்

மாதர் மெல்லி.பல் மலிபுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) அன்புமிக்க தன்கொழுநன் இறந்துபட்டானாக அவனோடே எரியும் நெருப்பினுள் புகுந்து உயிர் நீக்கும், காதல்மிக்க மெல்லிய தன்மையையுடைய மடந்தையினது சிறப்பைச் சொல்லியது.

எ - கா : தாங்கிய கேளொடு தானும் எரிபுகப்

பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னும்-நீங்கா

விலாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சீமார்ப்

புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

(இ - ள்.) ஒழியாத வாய் நுரையினையுடைய குதிரையாற் பொலிந்த படையினையும், வெவ்விய வலியினையும் உடைய பகைவர், தனது சிறிய ஊரிடத்தே புலால்நாற்றத்தையுடைய ஆழிப்படையாலே எறியப்பட்ட விழுப்புண்ணைக் கொண்ட தன் கணவனோடே தானும் நெருப்பினுள் புகுந்து உயிர்நீத்தலைக் கருதி பொலிவுடைய மகரக்குழையினையுடைய இம் மறத்தி, தன் தோழிமாரை அகலப் போமின் என்று கூறிநின்றாள்.

இதுவுமது

கொளு : மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மணையோள்

இன்னுயிர் நீப்பினும் அத்துறை ஆகும்.

(இ - ள்.) தலைவன் உயிரைப் போக்கின வேலினாளே, அவனுடைய மனைக்கிழத்தி தனது இனிய உயிரைப் போக்கிக் கொண்டாள், முற்கூறப்பட்ட ஆஞ்சிக் காஞ்சி என்னும் துறையேயாகும்.

எ - கா: கவ்வைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை

வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோன்-அவ்வேலே அம்பிற் பிறமுந் தடங்கண் அவன்காதற் கொம்பிற்கும் ஆயிற்றே கூற்று.

(இ - ள்.) வெற்றியை விரும்பும் தலைவன் ஒருவன் பகைவரது

வெவ்விய வேலினாலே இறந்தான், அவன் இறப்பதற்கு காரணமான அந்த வேலே, அம்மறவனின்

பிறழுகின்ற கண்ணினையும் காதலையும் உடைய அவனது மனைவிக்கும், கூற்றுவனாக

அமைந்தது ஆதலால், முழக்கமுடைய கடலால்குழப்பட்ட இந் நிலவுலகத்தே, கற்புடைமை என்னும் அறமும் கொடிய தொன்றாயிருந்தது.

21. மகட்பாற் காஞ்சி

கொளு : ஏந்திழையாள் தருகென்னும்

வேந்தனோடு வேறுநின்றன்று.

(இ - ள்.) அழகிய அணிகலன்களையுடைய நின் மகளை எனக்குத் தருக என்று சொல்லும், அரசனோடு மாறுபட்டு நின்றது.

எ - கா: அளிய கழல்வேந்தர் அம்மா அரிவை

எளியளென்று எள்ளி உரைப்பிற்- குளியாவோ

பண்போற் கிளவியிப் பல்வளையாள் வாள்முகத்த

கண்போற் பகழி கடிது.

(இ - ள்.) விரக்கமுலணிந்த பகைவேந்தர், அழகிய திருமகளையனைய நம் அரசன் செல்வியைப்

பெறுதற்கெளியள் என்று கருதி இகழ்ந்து

பேசினான், பண்ணை ஒத்த இன்சொல்லினையும் பலவாகிய வளையலையுமுடைய இச்செல்வியினது

ஒளியுடைய முகத்தின்கண் அமைந்த கண்களை ஒத்த அம்புகள், அப்பகைவர் மார்பில் விரைந்து தைக்கும்.

22. முனைகடி முன்னிருப்பு

கொளு : மன்னர்யாரையு மறங்காற்றி

முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

(இ - ள்.) வஞ்சிவேந்தன் படைக்கண்ணுள்ள அரசரெல்லாரையும் சினத்தை வெளியிடச் செய்து, அவ்வரசரை போர்க்களத்தின்று புறமுதுகிட்டு ஓடச் செய்தது

எ - கா : கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்

கொடிமலி கொல்களி நேவித் துடிமகிழ

ஆர்த்திட்டமருள் அடையாரை அம்முனையிற்

பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

(இ - ள்.) வீரக்கழலினை இட்ட அடியினையுடைய காஞ்சிவேந்தன், போரின்கண் துடிகொட்ட முழங்கி, தன் பகைவரை, வெற்றிக் கொடி மிக்க கொல்லும் களிற்றுப்படையினைச் செலுத்தி மிகநாறும் கள்ளினையுடைய அரணிடத்தின் வாயில்கள் தோறும் புறங்கொடுத்துப் போகும்படி, அப்போர்க்களத்தினின் அகற்றினான்.

நான்காவது காஞ்சிப்படலம் முற்றும்.

நொச்சிப் படலம்

நூற்பா

நுவலரும் காப்பி னொச்சி யேனை

மறனுடைப் பாசி ஊர்ச்செரு என்றா

செருவிடை வீழ்தல் திண்பரி மறனே

எயிலது போரே எயில் தனை அழித்தல்

அழிபடை தாங்கல் மகள்மறுத்து மொழிதல்என

எச்ச மின்றி எண்ணிய ஒன்பதும்

நொச்சித் திணையுந் துறையு மாகும்.

1. நொச்சி

கொளு : ஏப்புழை ஞாயில் ஏந்துநிலை அரணம்

காப்போர் சூடிய பூப்புக்கழந் தன்று.

(இ - ள்.) அம்புகள் ஏவுகின்ற அறைகள் உடைய முடக்குக்களைத் தாங்கிய நிலைமையினையுடைய எயில் காக்கும் மறவர், சூடிக்கொண்ட நொச்சிப்பூவினைப் புகழ்ந்தது

வ - ரு : ஆடரவம் பூண்டான் அழலுணச் சீறிய

கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச்-சூடினார்

உச்சி மதிவழங்கும் ஓங்கு மதில்காப்பான்

நொச்சி நதிவே லவர்.

(இ - ள்.) கூரிய நுனியையுடைய வேலையுடைய மறவர், ஆடும் இயல்புடைய பாம்பை அணிந்த இறைவனால் தீயுண்ணும்படி சினக்கப்பட்ட, மூன்றும் ஒருங்கே கூடிய முப்புரத்தைக் காக்கும் பொருட்டு அவுணர் குழுவை ஒப்பக் குழுமி, தனது உச்சியின் கண்ணே திங்கள் தவழ்ந்து சென்ற உயரிய மதிலைக் காக்கும் பொருட்டு, அவ்வொழுக்கத்தின் அடையாளப் பூவாகிய நொச்சிப்பூவை சூடினார்.

2. மறனுடைப்பாசி

கொளு : மறப்படை மறவேந்தர்

துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) தறுகண்மையுடைய படைக்குத் தறுகண்மைமிக்க தலைவரானவர், வீரசுவர்க்கத்தே சென்ற செலவினை சொல்லியது.

எ - கா : பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பும்

ஏயினார் ஏய இகல்மறவர் - ஆயினார்

ஒன்றி யவற ஊர்ப்புலத்துத் தார் தாங்கி
வென்றி அமரர் விருந்து.

(இ - ள்.) நொச்சி மறவரின் காவல் திறமையால் மதில்மேல் எறினால் உழிஞை மறவர் இறந்தொழிவோம் என அஞ்சினர் உழிஞை மறவர் பலவாகிய காவற்றொழிலையும் செய்யும்படி தம் படைஞர்க்குக் கட்டளையிட்டார், அங்ஙனம் கட்டளையிட்ட மாறுபாடுமிக்க நொச்சிப்படைத்தலைவர்தமது ஊரிடத்தே, மதில் முற்றுகைப் பொருட்டுப் வந்த உழிஞைமறவர் இறந்துபடும்படி போர் செய்து, அப் பகைவரது தூசிப்படையைத் தடுத்து, வெற்றியிணைய வானோர்க்கு விருந்தாயினர்.

3. ஊர்ச்செரு

கொளு : அருமிளையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவரால் புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழியும் பகைவரால் சிதைவுறாதபடி, நொச்சிமறவர் போர்செய்த மாண்பினைச் சொல்லியது.

எ - கா : வளையும் வயிரும் ஒலிப்பவாள் வீசி
இளையும் கிடங்கும் சிதையத் - தளைபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறல்மறவர்
ஆனார் அமர்விலக்கி ஆர்ப்பு.

(இ - ள்.) நொச்சிப்பூச்சுடிய வெற்றியையுடைய மறவர், சங்கும் கொம்பும் முழங்கி நிற்பத் தமது வாளை வீசி, காவற்காடும் அகழியும் அழியும்படி காவற்கட்டினை அறுத்த தம் பகைவராகிய உழிஞையார் படை கெட்டோடும்படி போர்செய்து தடுத்து, ஆரவாரம் செய்தனர்.

4. செருவிடை வீழ்தல்

கொளு : ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமிளை காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறல்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) ஆழமுடைய அகழியின் அரிய காவற்காட்டையும் பகைவர் சிதைக்காதவாறு காத்து, போரில் இறந்த வேலிளையுடைய நொச்சிமறவர் தம் வெற்றியைச் சொல்லியது.
வீழ்ந்த விறல் என்றார்.

எ .கா : ஈண்டரில் சூழ்ந்த இளையும் எரிமலர்க்
காண்தகு நீள் கிடங்குங் காப்பாராய்-வேண்டார்
மடங்கல் அனைய மறவேலோர் தத்தம்
உடம்பொடு காவல் உயிர்.

(இ - ள்.) அரிமாவை ஒத்த தறுகண்மையுடைய வேலாற் சிறந்த நொச்சிமறவர், திரண்ட கொடிப்பிணக்குச் சுற்றின, காவற்காட்டினையும் தீப்போன்ற தாமரைப்பூவினுடைய காட்சியின்பம் தக்க நீண்ட அகழியினையும் பகைவர் சிதைக்காதபடி, காவல் காத்தனால், தங்கள் தங்களுடைய உடலுடன் உயிரைக் காக்கும் காவலை விரும்பவில்லை.

5. குதிரை மறம்

கொளு : ஏமாண்ட நெடும்புரிசை
வாமானது வகையுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) அம்புகள் எய்யுந்தொழில் மாட்சிமைப்பட்ட நெடிய மதிலகத்தே நொச்சியாரது தாவுகின்ற குதிரையினது சிறப்பைச் சொல்லியது.

எ - கா : தாங்கன்மின் தாங்கன்மின் தானை விறன்மறலிர்
ஓங்கல் மதிலுள் ஒரு தனிமா-ஞாங்கர்
மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றார்
உயிருணிய ஓடி வரும்.

(இ - ள்.) படையிடத்துள்ள வெற்றியையுடைய மறவர்களே!, மலையை ஒத்த மதிலிடத்தே ஒப்பில்லாத ஒரு குதிரை, தனது பக்கத்தே, கவரியிட்டு ஒப்பனை செய்ய அது பொறாதே சினந்து, முகில் விரைந்து

வருவதுபோல, தனது பகைவரது உயிரை உண்ணும்பொருட்டு விரைந்து வருகிறது அதனைத் தடுப்பது அரிது எனவே அதனுடைய வருகையைத் தடுக்க வேண்டாம்.

6. எயிற்போர்

கொளு : அயிற்படையின் அரண்காக்கும்

எயிற்படைஞர் இகல்மிகுத்தன்று.

(இ - ள்.) கூரிய போர்க் கருவிகளாலே தமது அரணைக் காவல் செய்து நின்றனர், மதிலின்கண் போர்வீரருடைய ஆற்றலைப் புகழ்ந்து கூறியது.

எ - கா: மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்பின்

உகத்தாம் உயங்கியக் கண்ணும் - அகத்தார்

புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி

மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

(இ - ள்.) மதிலின் அகத்தேயுள்ள நொச்சி மறவர், இலக்கணத்திற்குப் பொருந்தின தமது மார்பினிடத்தே, விழுப்புண்ப் பட்டு சிவந்த குருதி வழிந்தது அதற்காக துன்புற்று வருந்தாமல் சினந்து தறுகண்மையினோடே மானம் என்னும் பண்பினையும் மேற்கொண்டு, மதிலின் வெளியே வந்து தம் பகைவரைக் கொல்ல விரும்பினர்.

7. எயில்தனையழித்தல்

கொளு : துணிவுடைய தொடுகழலான்

அணிபுரிசை அழிவுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) அழகிய மதிலிடத்தே, தெளிந்த ஓசையையுடைய கட்டும் வீரக்கழலையுடைய நொச்சிமறவன், அழிந்ததைக் கூறியது.

எ - கா: அகத்தன ஆர்கழல் நோன்றாள் அரணின்

புறத்தன பேரெழில் திண்தோள்-உறத்தழீஇத்

தோட்குரிமை பெற்ற துணைவளையார் பாராட்ட

வாட்குரிசில் வானுலகி னான்.

(இ - ள்.) ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலையுடைய தனது வலிமையுடைய கால்கள் அரணினுள்ளே வீழ்ந்தன, போர்த்தொழில் வல்ல அழகிய திண்ணி தோள்கள் அரணின் வெளியே வீழ்ந்தன, வாளினையுடைய தலைவனோ, தனது தோளைத் தழுவும் உரிமையுடைய இணை வளையினையுடைய வானவர் மகளிர் இறுக அணைத்துப் பாராட்டும்படி, வான் உலகினர் அழைத்துச்சென்றனர்.

8. அழிபடைதாங்கல்

கொளு : இழிபுடன் நிகல் பெருக

அழிபடை அரண்காத்தன்று.

(இ - ள்.) நொச்சியார் தம் படையினது தாழ்வினைக் கண்டு சினந்து மாறுபாடு கொண்டு படையினையுடைய தமது எயிலைக் காத்துநின்றது.

எ - கா : பரிசை பலகடந்து பற்றார் எதிர்ந்தார்

எரிசெய் இகலரணங் கொண்மார் - புரிசை

அகத்தடி உய்யாமை அஞ்சுடர்வா னோச்சி

மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

(இ - ள்.) பகைவரான உழிஞையார், எரிதலைச் செய்யும் மாறுபாட்டினையுடைய பகையரணைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு, கிடுகுப்படை பலவற்றையும் வென்று மதிலின் மேல் நின்ற நொச்சி மறவர், அப்பகைவர் தம் மதிலின் உள்ளே கால் படாதபடி, அழகிய சியையுடைய தமது வாளை வீசி, பிணங்கள் மிகும்படி துணித்தார்.

9. மகள்மறுத்து மொழிதல்

கொளு : வெம்முரணான் மகள் வேண்ட

அம்மதிலோன் மறுத்துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) கொடியப் படையினை உடையவனான உழிஞையரசன் நொச்சியானின் மகளைத் தனக்கு மணஞ்செய்து தரும்படி வேண்டிநிற்ப, அழகிய அரணகத்துள்ள நொச்சிமன்னன், அவன் வேண்டுகோளை மறுத்துக்கூறியது.

எ - கா : ஒள்வாள் மறவர் உருத்தெழுந் தும்பர்நாள்

கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக்- கொள்வான் மருங்கெண்ணி வந்தார் மழுகளிற்றின் கோடிக் கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

(இ - ள்.) இக் கருங்கண்ணி வெண் கட்டிற்கால் - இந்தக் கறுத்த கண்ணினையுடையாளது வெள்ளிய கட்டிலின் கால்கள், மேனாளிலே,

தேன் ஒழுகும் நறிய மாலையினையுடைய இவளது இடையின் அழகினை நினைந்து இவளைக் கைப்பற்றுப்பொருட்டு, சினந்து எழுந்து போர்க் கொண்டு வந்தவராகிய ஒள்ளிய வாளையுடைய மறவர்களின் இளமையுடைய யானைகளின் கொம்புகளையாகும்.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம் முற்றும்.

உழிஞைப் படலம்

நூற்பா

உழிஞை ஒங்கிய குடைநாட் கோளே
வானாட் கோளே முரசு உழிஞை
கொற்ற உழிஞையோ டரசு உழிஞை
கந்தழி யென்றா முற்றுழி னையே
காந்தன் புறத்திறை யாரெயில் உழிஞையொடு
கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே
ஏணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவுழி னையே முந்தகத் துழிஞை
முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே
வேற்றுப்படை வரவே உழுதுவித் திடுதல்
வாள்மண்ணு நிலையே மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு பெயர்தல்
அடிப்பட இருத்தல் தொகைநிலை உளப்பட
இழுமென் சீர்த்தி இருபத் தொன்பதும்
உழிஞை என்மனார் உணர்ந்திசி னோரே.

(இ - ள்.) உழிஞை முதல் தொகைநிலை ஈறாகக் கூறப்பட்ட இவ் விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் அதன் துறைகளுமாம்.

1. உழிஞை

கொளு : முடிமிசை உழிஞை சூடி ஒன்னார்

கொடிநடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

(இ - ள்.) ஒருவேந்தன் தன்முடிமேலே உழிஞைமாலையைச்சூடி, தன் பகைவருடைய கொடியசையும் நிறைந்த அரணினைக் கைப்பற்றக் கருதியது.

எ . கா : உழிஞை முடிபுனைந் தொன்னாப்போர் மன்னர்

விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் கழிமகிழ்வு

எய்தாரும் எய்தி இசை நுவலுஞ் சீர்த்தியனே

கொய்தார மார்பினெங் கோ.

(இ - ள்.) ஒழுங்குச் செய்த மாலையையுடைய அழகிய மார்பினை யுடைய எம்வேந்தன் தனது தலையிலே உழிஞைப் பூமாலையினைச் சூடிக் கொண்டு, தன்னோடு பொருந்தாத போரினையுடைய பகை மன்னரின் சிறந்த மதிலை, தனது வெல்லும் இயல்புடைய களிற்று யானைப்படைகள் குத்திநின்றன, அளவுக்கடந்த களிப்பினை உடையச் சான்றோரும் களிப்பை எய்திப்புகழ்ந்து கூறுதற்குக் காரணமான பெரும் புகழினையுடைய வனாவான் எம் அரசன்.

2. குடைநாட்கோள்

கொளு : செற்றடையார் மதில்கருதிக்

கொற்றவேந்தன் குடைநாட் கொண்டன்று.

(இ - ள்.) வெற்றியையுடைய உழிஞையரசன், தன்னொடு மாறுபாடுக் கொண்ட நொச்சியரது அரணைக் கைப்பற்றக் கருதி, தனது கொற்றக்குடையைப் புறவிடு விட்டது.

எ .கா : நெய்யணிக செவ்வேல் நெடுந்தேர் நிலைபுகுக

கொய்யுளைமா கொல்களின் பண்விடுக-வையகத்து

முற்றக் கடியரணம் எல்லாம் முரணவிந்த

கொற்றக் குடைநாட் கொள.

(இ - ள்.) உலகின் கண் உள்ள காவலையுடைய குறும்புகள் எல்லாம், நம் மன்னன் தனது வெற்றிக்குடையை நன்னாளிலே புறவீடுவிட்ட துணையானே, அஞ்சி முழுதும் மாறுபாடு கெட்டன ஆதலால், பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள் இனி நெய்யிட்டு வைக்கப்படுவனவாக, நெடிய தேர்கள் நிற்குமிடங்களிலே நிற்பனவாக, கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்கெனச் செய்த ஒப்பனை களையப்படுவனவாக.

3. வாள் நாட்கோள்

கொளு : கலந்தடையார் மதில்கருதி

வலந்தருவாள் நாட்கொண்டன்று.

(இ - ள்.) உழிஞை வேந்தன் தன்னோடு உறவாடிச் சேராத பகைவரது அரணை கைப்பற்ற நினைந்து, வெற்றி தருதற்குரிய தனது கொற்றவாளைப் புறவீடுவிட்டது.

எ - கா : வாணாட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்

பேணார் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணார்

அணிகொள் வனமுலையார் ஆடரங்க மேறிப்

பிணிகொள்பே யாரும் பெயர்த்து.

(இ - ள்.) நம் மன்னன் தன் பகைவர் அரணைக் கொள்ளக் கருதித் தனது வாளினைப் புறவீடு விட்டானாக இப்பொழுதே நம் அரசன்பால் தமது தாழ்வினைச் சொல்லிவந்து அவனது திருவடியிலே புகல்புகாத அப்பகைவருடைய திங்களைத் தீண்டும்படி உயர்ந்த அச்சுறுத்தும் மதிலிடத்தே, அணிகலன் நிறைந்த அழகினைக் கொண்ட இயற்கை அழகினையுடைய முலைகளையுடைய விறலியர் கூத்தாரும் மண்ட பத்தின்கண்ணே, கைகோத்த பேய்கள் ஏறி இனிப் பல கூத்தினையும் மாறிமாறி ஆடிநிற்கும்.

4. முரசு உழிஞை

கொளு : பொன்புனை உழிஞை சூடி மறியருந்தும்

திண்பிணி முரசு நிலையுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) ஆடு பலியிட்டு பெருமை வாய்ந்த முரசிற்கு பொன்னாற் செய்த உழிஞை மாலையைச் சூடி, முரசத்தினது நிலைமையைக் கூறியது.

எ - கா : கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி

உதிரா மதிலும் உளகொல் - அதிருமால்

பூக்கண் மலி தார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுள்

மாக்கண் முரசு மழை.

(இ - ள்.) மலர்கள் மிகுந்த மாலையினையுடைய புகழை விரும்பிய உழிஞைவேந்தன் அரண்மனையகத்தே, பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசம் முகில் போல முழங்கிநிற்கும், இனி ஒளிபொருந்திய வீர பட்டத்தையுடைய வெல்லும் அவனுடைய யானைப்படைகள் குத்திக் குலைந்து விழாத மதில்களும் அவனுடைய பகைவர் மதில்களுள் வைத்துச் சில உளவோ ? (இல்லை)

5. கொற்றஉழிஞை

கொளு : அடையா தார் அரண்கொள்ளிய

படையோடு பரந்தெழுந்தன்று.

(இ - ள்.) உழிஞை வேந்தன் தனக்குப் பகையரசர் மதிலைக் கைப்பற்றுதற்கு, தன்னுடைய படைகளோடு பரவிச் சென்றது.

எ - கா : வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேல் தண்ணளியாள்
கொள்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தான்-நள்ளாதார்
அஞ்சுவரு வாயில் அருமினைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயில் மதில்.

(இ - ள்.) ஒளிவீசும் வெள்ளிய வாளினையும் வலிய வீரக்கழல் கட்டிய காலினையும் வெய்ய சுடராற் பொலிந்த வேலினையும் தண்ணிய அருளினையும் உடைய வேந்தன், தன் பகைவருடைய, அச்சம் வருதற்குக் காரணமான வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் முகில் தவழும் ஏவறையினையும் உடைய மதிலைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு, கொடியையுடைய தனது படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு எழுந்தனன்.

6. அரசுஉழிஞை

கொளு : தொழில்காவல் மலிந்தியலும்
பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

(இ - ள்.) காவல் தொழில் சிரந்து நிலத்தைக் காக்கும் உழிஞைவேந்தனுடைய புகழைச் சொல்லியது.

எ - கா : ஊக்க முரண்மிகுதி ஒன்றிய நற்குழ்ச்சி
ஆக்க மவன்கண் அகலாவால் - வீக்கம்
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்
ககப்படா இல்லை அரண்.

(இ - ள்.) ஊக்கமும், மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின் விசுவாசமும் பொருந்திய நல்ல ஆராய்ச்சியும் செல்வப் பெருக்கமும் எஞ்ஞான்றும் அவனிடத்து நீங்காவாய் நிலைபெற்றன ஆதலால், பெருமையினையும் பிறால் இகழப்படாத வெற்றியினையும் நன்மைமிக்க மாலையினையும் உடைய நம்வேந்தனுக்கு, இனிக் கையகப்படாதனவாகிய மதில்கள் இல்லை.

7. கந்தழி

கொளு : மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்
சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

(இ - ள்.) வண்டுகளையுடைய மாலையை அணிந்த நீலமணி போன்ற மேனியையுடைய திருமால் வீரசோ என்னும் அரணினை அழித்த, மறத்தினைச் சொல்லியது.

எ - கா : அன்றெறிந் தானும் இவனா லரண்வலித்து
இன்றிவன் மாறா எதிர்வார்யார் - என்றும்
மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மார்பிற்
சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

(இ - ள்.) எக்காலத்தும் மூட்டார்ந்த மணியணிகலையையுடைய பகைவரது மார்பின்கண், தனது ஒளியுடைய சக்கரப்படை நின்று அழலாக நிற்ப, அந்த நாளிலே சோ என்னும் அரணத்தை அழித்தவனும் இவ்வேந்தனே, அத்தகைய இவன் பகையாகத் தம் அரண் வலிய தாம் என்று தேறி இந்நாள் இவனை எதிர்க்கும் பகைவர் யாரேனும் உளரோ? இல்லை.

8. முற்றுழிஞை

கொளு : ஆடியல் அவிர்சடையான்
சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) இன்பக் கூத்தாடும் இயல்புடைய விளங்கும் சடையையுடைய கூத்தப் பெருமான், முப்புரத்தை எரிக்கும் பொருட்டுச் சூடிய உழிஞை மாலையைப் புகழ்ந்தது.

எ - கா : மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
இயங்கரண மூன்றும் எரித்தான் - தயங்கிணர்ப்
பூக்கொள் இதழிப் புரிசெஞ் சடையானும்

மாக்கொள் உழிஞை மலைந்து.

(இ - ள்.) விளங்கா நின்ற கொத்தாகப் பூக்களைக் கொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த சிவந்த சடையையுடைய இறைவனும், பெருமைகொண்ட இவ்உழிஞை மாலையைச்சூடிக்கொண்டு, விண்ணிலே இயங்கிநின்ற அரணங்கள் மூன்றையும் அழித்த, மருளாத அவ்வுழிஞை மாலையின் சிறப்பினை வேறுயாரோ உணரவல்லார் ஒருவரும் இலர்.

9. காந்தள்

கொளு : கருங்கடலுள் மாத்தடிந்தான்
செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) கறுத்த கடலிடத்தே சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய, செழிப்புடைய காந்தட் பூவினது சிறப்பைச் சொல்லியது.

எ - கா : குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானும்
உருகெழு காந்தள் மலைந்தான்-பொருகழல்
கார்கருதி வார்முரசம் ஆர்க்கும் கடற்றாணைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

(இ - ள்.) குருகின் பெயர்பெற்ற குன்றினை எறிந்த முருகக்கடவுளும், அழகு பொருந்திய காந்தட் பூமாலையைச் சூடினான், போர் புரிதற்குரிய வீரக்கழலினை உடைத்தாய் முகிலையொத்து வாரால் பிணித்த முரசம் முழங்கிநின்ற, கடல்போன்ற படையினிடத்துப் போரை நினைந்து, மலர்மாலையை சூடாதார் யார்?

10. புறத்திறை

கொளு : மறத்துறை மலிந்து மண்டி மாற்றார்
விறற்கொடி மதிலின் புறத்திறுத் தன்று.

(இ - ள்.) போர்த்துறையின்கண் விருப்பமிருந்து, மேற்சென்று, உழிஞையார் தம் பகைவருடைய வெற்றிக் கொடியணிந்த அரணின் புறத்தே தங்கியது.

எ - கா : புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனாய்ப்
புல்லார் மருளப் படைபரப்பி-ஒல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டாணை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னான்

(இ - ள்.) பொலிவுடைய வீரக்கழலினையுடைய உழிஞை வேந்தன், தன் பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போகும் வழியும் இல்லாமல் அழியும்படி, அவர் மேலே வெகுண்டவனாகி, பல மன்னரும் மயங்கிநிற்ப, பகைவர் மார்பிலே குத்திய, வாளாற் சிறந்த படையினையுடைய பகைமன்னரின் அரணின் பக்கத்திலே, தன் படைகளைப் பரப்பித் தங்கிநின்றான்.

11. ஆரெயில் உழிஞை

கொளு : வாஅள்மறவர் வணங்காதார்
நீஇள்மதிலின் நிலையுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) வாள் படையினையுடைய உழிஞைமறவர், தம்மைப் பணியாத நொச்சியாரின் நீண்ட மதிலினது திண்மையைக் கூறியது.

எ - கா : மயிற்கணத் தன்னார் மகிழ்தேறல் ஊட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப-எயிற்கண்ணார்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி அரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

(இ - ள்.) வஞ்சப்போரினை வல்ல நொச்சிமன்னனது மதிலை, மயிலின் திரளை ஒத்த நம்கேளிர் மகிழ்தற்குக் காரணமான கள்ளின் தெளிவை நமக்கு ஊட்டிநிற்ப, மூட்டுவாயாற் சிறந்த வீரக்கழலையுடைய நம் மறவர்கள் கண்கள் தீயைக் கால, மதிலிடத்தே நின்ற நொச்சிமறவர் பலரும் இறந்துபடும்படியாம் போர்த்தொழிலைச் செய்தாலும், வெல்லுதல் அரியதாகும்.

12. தோல் உழிஞை

கொளு : வேன்றி யோடு புகழ்வினைக் கும்மெனத்

தொன்று வந்த தோல்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) வெற்றியோடே புகழையும் உண்டாக்கும் என்று சொல்லி, தொன்று தொட்டு வந்த கிடுகுப்படையைப் பாராட்டியது.

எ - கா : நின்ற புகழொழிய நில்லா உயிரோம்பி

இன்று நாம் வைகல் இழிவாகும்-வென்றொளிரும்

பாண்டில் நிரைதோல் பணியார் பகையரணம்

வேண்டின் எளிதென்றான் வேந்து.

(இ - ள்.) நம் மன்னன், வென்று விளங்கும் கண்ணாடி நிரைத்த நம் கிடுகுப்படை, நம் பகைவருடைய பகைமையுடைய அரணினைக் கைப்பற்ற வேண்டுமிடத்து கைக்கொள்ளுதல் எளிதேயாகும் என்று நம்மைப் பாராட்டினான், இங்ஙனம் பாராட்டுதற்குக் காரணமாக நிலைத்துநின்ற நமது புகழ் கெடும்படி நிலைநில்லாத நம் உயிரைக் காத்து, இன்றைய நாளில் நாம் இவ்வெயிற்புறத்தே யாம் போர்செய்யாமல் இருத்தல் நமக்கு இழிவே ஆகும்.

12. குற்றுழிஞை

கொளு : கருதாதார் மதிர்குமரிமேல்

ஒருதானாகி இகல்மிகுத்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவரது அழிவில்லாத மதிலின்மேல், தான் ஒருவனாக நின்று உழிஞைமன்னன் மாறுபாட்டினைப் விளக்கியது.

எ - கா : குளிறு முரசினான் கொண்டான் அரணம்

களிறும் கதவிறப் பாய்ந்த - ஒளிறும்

அயிற்றுப் படைந்த அணியெழு எல்லாம்

எயிற்றுப் படையால் இடந்து.

(இ - ள்.) அதிரும் வீரமுரசினையுடைய உழிஞைவேந்தன் பகைவர் அரணை வென்று கைப்பற்றினான், அவ்வளவானே அவனுடைய யானைகளும், ஒளிறும் வேலினது வலிமையைப் பெற்ற நிரைத்த கணையம் முழுவதும், தமது கொம்பாகிய போர்க்கருவியாலே பெயர்த்து, அவ்வரணத்தின் கதவுகள் ஒடியும்படி குத்தின.

இதுவுமது

கொளு : வளைஞரல வயிரார்ப்ப

மிளைகடத்தலும் அத்துறையாகும்.

(இ - ள்.) வீரசங்கு முழங்கவும், ஊது கொம்புகள் ஆரவாரிப்பவும், உழிஞையான் காவற்காட்டைக் கடந்து புகுதலும் முன் கூறிய குற்றுழிஞை என்னும் துறையேயாம்.

எ - கா : அந்தரந் தோயும் அமையோங் கருமினை

மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து-பைந்தார்

விரைமார்பின் வில்நரல வெங்கணை தூவார்

வரைமார்பின் வைகின வாள்.

(இ - ள்.) உழிஞைமறவருடைய வாள்கள், வானத்தைத் தீண்டும் மூங்கில் உயர்ந்த புகுதற்கரிய காவற்காட்டின்கண், நின்று போர் புரியும் நொச்சி மறவர் முதுகிடும்படி போரை வென்று, பசிய மாலை மணத்தையுடைய தமது மார்பின் மேல் வில்நாண் ஒலிக்கும்படி வெவ்விய அம்பினைச் சிந்தும் நொச்சி மறவருடைய, மலைபோன்ற மார்புகளிலே தாங்கிநின்றன.

இதுவுமது

கொளு : பாடருந்தோற் படைமவறர்

ஆடலொடடையினும் அத்துறையாகும்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய , கிடுகுப்படையையுடைய உழிஞைப்படை மறவர்கள், ஆடுதலுடனே நொச்சியாரது அரணினைக் குறுகினும் முற்கூறிய குற்றுழிஞை என்னுந்துறையேயாம்.

எ - று : நிரைபொறி வாயில் நெடுமதிற் சூழி

வரைபுகு புள்ளினம் மான-விரைப்படைந்தார்

வேலேந்து தானை விறலோன் விறல்மறவர்

தோலேந்தி ஆடல் தொடர்ந்து.

(இ - ள்.) வேலினை உயர்த்தி படைமரவர்கள் மிக்க வெற்றியினையுடைய உழிஞை மன்னனுடைய போர்மறவர், கிடுகுப்படையினைக் கையிலேந்திக் கூத்தாடுதலை இடையறாது செய்து கொண்டு, ஒழுங்குப்பட்ட பொறிகளையும் வாயில்களையும் உடைய நெடிய மதிலின் உச்சியிலே, விரைந்து, மலையினுச்சியிலே சென்று புகும் பறவைத்திரளை ஒப்ப எய்தினார்.

14. புறத்துழிஞை

கொளு : விண்டோயு மிளைகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று.

(இ - ள்.) வானத்தைத் தீண்டும் காவற்காட்டைக் கடந்து உட்சென்று, ஆழ்ந்த கிடங்கின் கரையிலே உழிஞைப்படை தங்கியது.

எ - கா : கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தான்-நீள்வாயில்
ஒங்கல் அரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
ஆங்கொல் அரிய அமர்.

(இ - ள்.) வாள்வெற்றி வாய்த்தலையுடைய மறமன்னன், ஆளைப் பற்று தல் தப்பாத முதலையினையுடைய ஆழ்ந்த அகழிநீரே தன் படையுண்ணும் நீராகும்படி, அதன் கரையிடத்தே வந்து தங்கிநின்றான், நெடிய வாயிலையும் உயர்ச்சியினையும் உடைய மதிலிடத்தே, ஒள்ளிய வளையினையுடைய மகளிர் வருந்தி உயிர்க்கும்படி, வெல்லுதற்கரிய போர் நிகழும்.

15. பாசிநிலை

கொளு : அடங்காதார் மிடல்சாயக்
கிடங்கிடைப் போர்மலைந் தன்று.

(இ - ள்.) உழிஞையார் தம்பகைவருடைய வலி கெடும்படி, அகழியிடத்தே நொச்சியாருடன் போர் செய்தது.

எ - கா : நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதார்
ஓவார் விலங்கி உடலவும் - பூவார்
அகழி பரந்தொழுகும் அங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

(இ - ள்.) தம்பகைவராகிய நொச்சிமறவர், ஒழியாதவராய், ஓடங்களையும் ஒருமரத்தோணிகளையும் ஏறிதம்மைத்தடுத்து சினந்துநின்ற உழிஞை மறவர், மலர்கள்நிறைந்த கிடங்கினிடத்தே மிக்குடாநின்ற அழகிய குருதிச் சேற்றிலே அப்பகைவர் எய்த அம்பினது வாயிலே இறந்துபட்டார்.

16. ஏணிநிலை

கொளு : தொடுகழல் மறவர் துன்னித் தன்னார்
இடுகுட் டிஞ்சியின் ஏணிசாத் தின்று.

(இ - ள்.) கட்டிய வீரக்கழலையுடைய உழிஞைமறவர் அணுகச் சென்று, தம் பகைவராகிய நொச்சி யாருடைய இயற்றிய அம்பு ஏவும் அறைகளையுடைய மதிலிலே ஏணியைச் சாத்தியது.

எ - கா : கற்பொறியும் பாம்பும் கனலும் கடி குரங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றார் சாத்தினார்
ஏணி பலவும் எயில்.

(இ - ள்.) பொலிவுடைய தாளத்திற்கேற்ப நடக்கும் நடை உடைய குதிரைகளையும் பலவாகிய யானைகளையுமுடைய உழிஞை மறவர், கல்பொறியும் பாம்பும் நொருப்பும் கடிக்கும் குரங்கும் விற்பொறியும் வேலும் ஆகிய இவையனைத்தும் தம்மைத் தொடாதுநிற்பவும், நொச்சியாருடைய மதிலிடத்தே ஏணிகள் பலவற்றையும் சாத்தினர்.

17. எயிற்பாசி

கொளு : உடல்சினத்தார் கடியரணம்

மிடல்சாய மேலிவர்ந்தன்று.

(இ - ள்) முனைகின்ற வெகுளியையுடைய உழிஞையார், காவலை யுடைய பகைவர் குறும்பு வலியழியும்படி, ஏணி மேல் ஏறியது.

எ - கா: சுடும் னெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுர னெஃகங் கழிய - அடுமுரண்
ஆறினா ரன்றி அரவும் உடும்பும் போல்
ஏறினார் ஏணி பலர்.

(இ - ள்.) சுட்டசெங்கலால் ஆன நெடிய மதிலரணைச் சூழ்ந்து கொண்டு அவணின்றும் அகலாராய், தமது மாப்பின்கட் பகைவீசிய கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் உருவிப் போதலானே, உயிர் நீத்துக் கொல்லுதற்கரிய மாறுபாடு நீங்கிய மறவர்கள் ஒழிய, எஞ்சிய உழிஞை மறவர் பாம்பும் உடும்பும் ஏறுவதுபோல ஏணியின் மேல் ஏறினார்.

18. முது உழிஞை

கொளு : வேப்பிணங்கிய மிளையரணம்
பாம்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று.

(இ-ள்.) மூங்கில்கள் பின்னிய காவற்காட்டினையுடைய பகைவரது அரணினகத்தே பாங்கின்ற பறவையை ஒப்பயாண்டும் பரவிக் குதித்தது.

வ - று : கோடுயர் வெற்பின் நிலங்கண் டிரைகருதும்
தோடுகொள் புள்ளின் தொகையொப்பக்- கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோள் மள்ளர்
அரணகத்துப் பாம்பந்திழிந்தார் ஆர்த்து.

(இ - ள்.) மத்தளம் போலத் திரண்ட தோளினையுடைய உழிஞை மறவர், குவடுகள் ஓங்கினமலை தோறும் தமக்குரிய இரையை நிலத்தின் கண் கண்டு அவற்றைக் கொள்ளக்கருதிய, திரட்சியைக் கொண்ட பறவையினது தொகுதி பாயுமாறு போல தம் பகைவர் தம் மனத்தே இகல் கெட்டொழியும்படி, நொச்சியாரது குறும்பினகத்தே ஆரவாரித்து மதில் உச்சியினின்றும் குதித்து இறங்கினார்.

இதுவுமது

கொளு : செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலும்
அருமுரணான் அத்துறையாகும்.

இ - ள்.) போர் செய்தற்கிடமான மதிலகத்துள்ள நொச்சி மறவருடைய மாண்பினைக் கூறுதலும், வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே, முன்பு சொன்ன முது உழிஞை என் னும் துறையேயாகும்.

எ - கா : அறியார் வயவர் அகத்திழிந்த பின்னும்
நெறியார் நெடுமதிலுள் நேரார் - மறியாம்
கிளியொடு நேராங் கிளவியார் வாட்கண்
களியுறு காமங் கலந்து.

(இ - ள்.) நெறிப்பு நிறைந்த நெடிய மதிலகத்துள்ள நம் பகைவர், கிளியை ஒத்த சொல்லினையுடைய மகளிரது, மாணை ஒத்த ஒளி கண்ணிடத்துக் களிப்பிலே பொருந்திய வேட்கை தம் மனத்தே கலத்தலானே மயங்கி, நம் மறவர் தம்மதிலினகத்தே இறங்கிய பின் நம் நமது வரவினை அறியாதவராயினர்.

18. அகத்துழிஞை

கொளு : முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோர்
அரணகத்தோரை அமர்வென்றன்று.

இ - ள்.) வெகுளிமிக்க உழிஞையார், மதிலினகத்தேயுள்ள நொச்சியாரை, மாறுபாடுகெடப் போரின்கண் வென்றது.

எ - கா : செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
அங்கண் விசும்பின் அணி திகழும் - திங்கள்
முகத்தார் அலற முகிலூரிஞ்சஞ் சூழி

அகத்தாரை வென்றார் அமர்.

(இ - ள்.) சினத்தாற் சிவந்த கண்ணினையுடைய உழிஞை மறவர், செற்றத்தைப் பொழிகின்ற தமது வாள் தம்பகைவர் உடலின்கட் சென்று உலாவ, அழகிய இடத்தையுடைய வானின் கண் அழகாக விளங்குகின்ற திங்களை ஒத்த முகத்தையுடைய மகளிர்கள் வருந்திக் கூப்பிடும்படி, முகில்கள் தவழும் உச்சியினையுடைய அரணகத்துள்ள நொச்சியாரை, போரின்கண்ணே வென்றனர்.

19. முற்றுமுதிர்வு

கொளு : அகத்தோன் காலை அதிர்முர சியம்பப்

புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத் தன்று.

(இ-ள்.) மதிலகத்திலிருந்த நொச்சிமன்னனது முழங்கும் முரசம் காலையில் முழங்கிநிற்ப, அம்முழக்கங்கேட்ட மதிற்புறத்து இருந்த உழிஞை மன்னனுடைய வெவ்விய சினத்தின் மிகுதியைக் கூறியது.

எ - கா : காலை முரசம் மதிலியம்பக் கண்கனன்று

வேலை விறல்வெய்யோன் நோக்குதலும்-மாலை

அடுகம் அடிசிலென்றம்மதிலுள் இட்டார்

தொடுகழலார் முழை துடுப்பு.

(இ - ள்.) தன் பகையரசன் மதிலிடத்தே காலையிலே முழங்கும் முரசம் முழங்கி நிற்ப. வெற்றியையே விரும்பும் உழிஞையரசன் தன் கண்கள் சிவந்து தனது வேற்படையை நோக்கினனாக அங்ஙனம் நோக்கிய அளவிலே. தம் மன்னனது குறிப்புணர்ந்த கட்டிய வீரக் கழலையுடைய உழிஞைமறவர், யாம் சோறு இன்று மாலைப் பொழுதிலே சமைப்பேம் என் சொல்லி, தம்முழையினை ம் துடுப்பினையும் அடைத்திருந்த அந்த மதிலினகத்தே எறிந்தார்.

20. யானைகைக்கோள்

கொளு : மாறுகொண்டார் மதிலழிய

ஏறுந்தோட்டியும் எறிந்துகொண்டன்று.

(இ - ள்.) உழிஞையார் கைகொண்ட நொச்சியாரது அரண் கெடும்படி, யானையையும் காவலையும், பகைவரை வென்று கைப்பற்றியது.

எ - கா : ஏவல் இகழ்மறவர் வீய இகல்கடந்து

காவலும் யானையும் கைக்கொண்டான்-மாவலான்

வம்புடை ஒள்வாள் மறவர் தொழுதேத்த

அம்புடை ஞாயில் அரண்.

(இ - ள்.) குதிரைத்தொழிலில் வல்ல உழிஞைமன்னன், கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வாள் மறவர் பணிந்து வாழ்த்தி, அம்புகளை உடைத்தாகிய ஏவறையாற் சிறந்த பகைவர் மதிலிடத்தே, தனது ஏவலைச் செய்யாத நொச்சி மறவர் இறந்தொழியும்படி பகை வென்று, அந்நொச்சியாரது தோட்டியையும் யானையையும் கைப்பற்றினான்.

21. வேற்றுப்படைவரவு

கொளு : மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட்டகலப்

பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) போரின்கண் மிக்குவிளங்கும் வேற்படையையுடைய உழிஞை மன்னன், மதில் முற்றுகைத் தொழிலைக் கைவிட்டு நீங்கும்படி, மாலை அணிந்த மார்பினையுடைய வேற்று வேந்தன் வந்தமையைக் கூறியது.

எ - கா : உவனின் மாதுயரம் உய்யாமை நோக்கி

அவனென்றுலகேத்தும் ஆண்மை -இவனன்றி

மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்சு நீள ரணம்

முற்றியார் முற்று விட.

(இ - ள்.) உதவித்தொழிற்கு உலகில் சிறந்தோன் அவன்ஒருவனேஎன்று அறிஞர் பாராட்டும் தறுகண்மையுடைய, இவ்வேற்று வேந்தனையன்றி, இந்நொச்சிமன்னன் இற்றைநாளிலே எய்தாநின்ற துன்பத்தினின்றும் ஒழியாமையைக் குறிப்பான் உணர்ந்து, முகில்கள் உறங்கும் நெடிய மதிலை முற்றிய

உழிஞையார் தமது முற்றுதற் தொழிலைக் கைவிடும்படி, செய்யவல்லார் வேறு எம்மன்னர் உள்,
ஒருவருமில்ர்.

22. உழுது வித்திடுதல்

கொளு : எண்ணார் பல்லெயில் கழுதையே குழுவித்து
உண்ணா வரகொடு கொள்வித் தின்று.

(இ - ள்.) பகைவருடைய பல்வேறு அரண்களையும், கழுதையாகிய ஏரினைப் பூட்டி உழும்படி செய்து,
கவடியுடனே. குடைவேலை விதைத்தது..

எ - கா : எழுதெழில் மாடத் திடனெலாம் நூறிக்

கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா-உழுததற்பின் வெள்வரகு கொள்வித் திடினும்
விளியாதாற்

கள்விரவு தாரான் கதம்.

(இ - ள்.) தேன்கலந்த மலர் மாலையையுடைய உழிஞைமன்னனது வெகுளி, ஓவியம் வரைந்த அழகுடைய
பகைவர் மாளிகை முழுதும், இடித்து, கையிடத்தே விளங்கும் வேல் ஏரடிக்கும் கோலாகவும், கழுதையே
ஏராகவும் கொண்டு, உழுதற்குப் பின்பு, வெள்வரகு கொள் விதைப்பினும், கெடாது போலும்.

24. வாள்மண்ணுநிலை

கொளு : புண்ணிய நீரிற் புரையோர் ஏத்த
மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

(இ - ள்.) உயர்ந்தோர்கள் வாழ்த்தி நிற்ப, புண்ணிய நீரில் முழுக்காட்டிய கொற்றவாளினது,
மறப்பண்பினைச் சொல்லியது.

எ - கா : தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்

கூர்த்தவாள் மண்ணிக் கொடித்தேரான் -பேர்த்தும்

இடியார் பணைதுவைப்ப இம்மதிலுள் வேட்டான்

புடையார் அறையப் புகழ்.

(இ - ள்.) வெற்றிக் கொடியுயர்த்தப் பட்ட தேரினையுடைய உழிஞை மன்னன், இந்த அரணகத்தே,
இடியேற்றை ஒத்த வெற்றி மாபுடையார் பக்கத்திலுள்ள தனது புகழை எடுத்துச்சொல்ல, தனது கூரிய
வாளினை புண்ணிய நீரும் மலரும் சொரிந்து திருமுழுக்காட்டி திசைகள் விளங்கும்படி களவேள்வி
செய்தான்.

25. மண்ணுமங்கலம்

கொளு : வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) மன்னன் தன் பகைவராகிய நொச்சியாருடைய கன்னியுடனே, திருமணம் பொருந்திய மிகுதியைக்
கூறியது.

எ - கா : எங்கண் மலர எயிற்குமரி கூடிய

மங்கல நாளயாம் மகிழ்தாங்கக்-கொங்கலர் தார்ச் செய்குடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ்
வைகினவே

மொய்குடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

(இ - ள்.) எம்முடைய கண்கள் இன்பத்தாலே நன்கு மலரும்படி, நொச்சிமன்னனது மதிலாகிய கன்னியை
மணம் புணர்ந்த

திருமண நாளிலே யாம் மேலும் மகிழ்ச்சி எய்தும்படி, அலரும் வெற்றி மாலையினையும் கையாலியற்றிய ஒளி
அணிகலன்களையும் உடைய எம் வேந்தனுடைய, சிவந்த அடிநிழற்கீழே, செறிந்த ஒளியினையுடைய
அணிகலன்களணிந்த பகை மன்னர்டைய தங்கிநின்றன.

26. மகட்பால் இகல்

கொளு : மயிற்சாயல் மகள் வேண்டிய

கயிற்கழலோன் நிலையுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) மயில் போன்ற மென்மையினையுடைய நொச்சியரசன் மகளை விரும்பிய, மூட்டுவாயாற் சிறந்த வீரக்கழலினையுடைய உழிஞையரசனது நிலைமையைக் கூறியது.

எ - கா : அந்தழை அல்குலும் ஆடமை மென்தோளும்

பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை

புறமதில் வைகும் புலம்பே தருமே

மறமதில் மன்னன் மகள்.

(இ - ள்.) மறப்பண்பு மிக்க மதிலையுடைய நொச்சியரசனுடைய மகள், (உழிஞைமன்னனுக்கு) அவளுடைய அழகிய தழையாடையினையுடைய அல்குலினையும் அசையும் மூங்கிலை ஒத்த மெல்லிய தோளினையும் பசிய மாந்தளிரை ஒத்த நிறத்தினையும் கொண்டாடி, தன் தந்தை யினுடைய மதிலின்புறத்தே தங்கும் தனிமையையே வருத்தி நிற்கும்.

27. திறைகொண்டு பெயர்தல்

கொளு : அடுதிறல் அரணத் தரசு வழிமொழியப்

படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்று.

(இ - ள்.) கொல்லும் வலிமையாற் சிறந்த உழிஞைமன்னன், அரணத்து அரசு வழிமொழி இருந்த நொச்சிமன்னர் எல்லாம் தாழ்ந்து பணிய அவ்வழி அவர் அளந்ததாலுண்டாம் பொருளை ஏற்றுக்கொண்டு நாட்டிற்குச் சென்றது.

எ - கா : கோடும் வயிரும் இசைப்பக் குழுமிளை

ஒடெரி வேய உடன்றுலாய்ப்-பாடி

உயர்ந்தோங் கரணகத் தொன்னார் பணியப்

பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

(இ - ள்.) மிக்க அழகினையுடைய உழிஞைமன்னன், சங்கும் கொம்பும் ஆரவாரிப்ப, தன் பகைவரது அரிய காவற்காட்டைப் பரந்த நெருப்பு மூடும் படி வெகுண்டு கிளர்ந்து, மிக உயர்ந்த மதிலகத்து அடைத்திருந்த தன் பகைமன்னர் வந்து பணிந்தமையானே, தனது பாசறையினின்றும் புறப்பட்டுப் போயினான்.

28. அடிப்பட இருத்தல்

கொளு : பேணாதார் மறங்கால

ஆணைகொண் டடிப்பட இருந்தன்று.

(இ - ள்.) தன்பகைவர் சினத்தை உமிழும்படியும், அப்பகைவர் நாடு தனது ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு தன் வழிப்படும்படியும், உழிஞை மன்னன் நீண்ட காலம் பாசறை இருப்பிலே தங்கியது.

எ - கா : ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப

வென்றி விளையா விழுமதிலோர்-என்றும்

பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா

திருந்தான் இகல்மறவர் ஏறு.

(இ - ள்.) மாறுபாட்டாற் சிறந்த மறவர்களுக்கு இடியேற்றை ஒத்த உழிஞைமன்னன், தன்னோடே பொருந்திய பகைவர் நாடு ஒருவழிப்பட்டுத் தனது ஏவலைக் கேட்கும் பொருட்டும், தங்கள் வெற்றியை விளைக்கமாட்டாத சீரிய அரணகத்துள்ள பகைவர்கள், எந்நாளும் பருந்துகள் நிறைதற்குக் காரணமான போரினைச் செய்யும் பொருட்டும், தனது பாசறை யிருப்பினின்றும் நீங்காது தங்கிநின்றான்.

29. தொகைநிலை

கொளு : எம்மதிலின் இகல்வேந்தரும்

அம்மதிலின் அடியடைந்தன்று.

(இ - ள்.) எம் மதிலின் இகல் வேந்தரும்-வேரு எந்த மதிலிடத்தும் உள்ள பகைமன்னர் எல்லாரும் உழிஞைமன்னன் முற்றி வென்ற அந்நொச்சியரசனிடத்தே வந்து, அவனது திருவடியைச் சேர்ந்தது.

ஒரு மன்னன் மதில் கைப்பற்றியவுடன் ஏனையோர் -- தஞ்சம் புகுதல் என்றவாறு.

எ - கா: நாவற் பெயரிய ஞாலத் தடியடைந்து

ஏவ லெதிரா! திகல்புரிந்த-காவலர்

வின்னின்ற தானை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்

முன்னின் றவிந்தார் முரண்.

(இ - ள்.) வில் வலிமையாற் சிறந்துநின்ற படையினையுடைய வெற்றியை விரும்பும் உழிஞை மன்னனுக்கு, நாவலம் பொழில் என்னும் பெயரையுடைய இவ்வுலகத்துள் தனது அடியை எய்தித் தனது ஏவலை ஏற்றுக் கொள்ளாது தன்னோடு மாறுபடுதலை விரும்பிய பகைமன்னர் அனைவரும், அவனாற் கைப்பற்றப்பட்ட அரணின் முன்னே நின்று மாறுபாடு கெட்டனர்.

ஆறுவது உழிஞைப் படலம் முற்றும்.

தும்பைப் படலம்

நூற்பா

துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பையரவம்
தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே
யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே
தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே
இருவரும் தபுநிலை எருமை மறமே
எம எருமை நூழில் என்றா
நூழி லாட்டே முன்தேர்க் குரவை
பின்தேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே
களிற்றுட னிலையே ஒள்வாள் அமலை
தானை நிலையே வெருவரு நிலையே
சிருங்கார நிலையே உவகைக் கலுழ்ச்சி
தன்னை வேட்டல் தொகைநிலை உளப்பட
நன்பொருள் தெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும்
வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

(இ - ள்.) தும்பைமுதல் தொகைநிலை ஈறாகக் கூறப்பட்ட இருபத்து நான்கும் தும்பைத்திணையும் அதன் துறையுமாம்.

1. தும்பை

கொளு : செங்களத்து மறங்கருதிப்
பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.

(இ - ள்.) குருதியாற் சிவந்த களத்தின் கண், மாறுபாட்டை நினைந்து, பசிய தும்பையாகிய போர்ப்பூவை முடியினிடத்துச் சூடியது.

எ - கா : கார்கருதி நின்றதிரும் கெளவை விழுப்பணையான்
சோர்கருதி சூழா நிலநனைப்பப்-போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் துகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற புகழினையும் வெம்மையுடைய படையினையும் உடைய எம்முடைய மன்னன், முகிலை ஒப்புக்குறித்து ஒழிவின்றி முழங்கும் ஆரவாரத்தையுடைய சீரிய வீரமுரசினையுடையானாய், ஒழுகும் குருதி சூழ்ந்து நிலத்தை நனைக்கும்படியாகச் செய்கின்ற, போர்த்தொழில் ஒன்றையே பொருளாக நினைந்து, வலியுடைய தும்பைமாலையைச் சூடினான்.

2. தும்பையரவம்

கொளு : பொன்புனைந்த கழலடியோன்
தன்படையைத் தலையளித்தன்று.

(இ - ள்.) பொன்னாலியற்றிய வீரக்கழலினையுடைய அடியினையுடைய அரசன், போர்கருதித் தும்பை சூடிய மன்னன் தனது படைமறவர் தம் வரிசையறிந்து பொருள் வழங்கி மகிழ்வித்தல்.

எ - கா : வெல்பொறியும் நாடும் விழுப்பொருளும் தண்ணடையும்.

கொல்களிறும் மாவும் கொடுத்தளித்தான்-பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவர் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணான் படைக்கு.

(இ - ள்.) பலவாகிய மணிகளாலியற்றிய அணிகலன்களையணிந்த தும்பையரசன், பலவாகிய குதிரைகளையும் நன்றாகிய மணிகள் ஒலிக்கும் திண்ணிய தேரினையும் உடைய தன் பகைவர் தலை நடுங்கும்படி, தன் படைமறவருக்கு, வெல்லுதற்குரிய அடையாளமும், நாடுகளும், சீரிய பொருளும், தண்ணடையும் மருதநிலமும், கொல்லும் தொழிலில்வல்ல யானைகளும் புரவிகளும், வழங்கி அருள் செய்தான்.

3. தானைமறம்

கொளு : தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
ஓம்படுத்த உயர்புகூறின்று.

(இ - ள்.) போர்செய்வதற்கு எதிர்த்து நின்ற இருவகைப் படைகளும், போர் செய்து படாமல், விலக்கிப் பாதுகாத்த, ஆற்றலினது உயர்ச்சியைக் கூறியது.

எ .கா: கழுதார் பறந்தலக கன மறையத தமமுள

இழுதார்வேற் றானை இகலிற்-பழுதாம்
செயிர்காவல் பூண்டொழுஞ்சு செங்கோலார் செல்வம்
உயிர்காவல் என்னும் உரை.

(இ - ள்.) குற்றத்தைத் தம் ஆட்சி கண் புகுதாமற் காக்கும் காவலை மேற்கொண்டு நடக்கும் செங்கோன்மையை உடைய மன்னர்க்குச் செல்வமாவது பலவுயிரையும் காத்தலேயாகும் என்று கூறும் சான்றோர் மெய்யரை நெய்யணிந்த வேலினையுடைய படை பேய்கள் நிறைந்த போர் களத்தை எய்தி, தம்முள்ளே மாறுபட்டுப் போர் செய்யின் குற்றமுடைத்தாம்.

இதுவுமது

கொளு : பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
ஓம்படுத்தற்கும் உரித்தெனமொழிப.

(இ - ள்.) பொலிவுபெற்ற நிலங்காவலனாகிய அரசனுக்கு, உறுதிப் பொருளைக் கூறுதற்கும், அத்தானை மறம் என்னும் துறை, உரியதாம் என்று சான்றோர் கூறுவர்.

எ - கா : வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாரும்

செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி-உயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான் தேர் மன்னர்க்கு
உலகழியும் ஓர்த்துச் செயின்.

(இ - ள்.) கொம்போசையின் மேலும் சங்குகள் கூறிய வேலும் வாரும் போரிடத்துத் தீப்பரப்பச் சினந்து உயிர்மேல் பலகழியுமேனும் சீர்த்தவிடத்துப் போர் செய்யின் உயிர்கள் பல இறந்துபடுமாயினும், குதிரை பூட்டிய தேரினையுடைய அரசர்க்கு, காலந்தாழ்ந்து ஆராய்ந்து போர் செய்யின், நிலம் அழியாது நிற்கும்.

இதுவுமது

கொளு: வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றார் தழிபிரங்கினும்

ஆற்றின் உணரின் அத்துறை யாகும்.

(இ- ள்.) நெறிப்பட ஆராய்ந்துணருமிடத்து, வேல்படையினது தறுகண் மையை விதந்து சொல்லி, பகைவருடைய கேட்டிற்கு இரங்கினும், அத் தானைமறம் என்னும் துறையேயாகும்.

எ - கா : மின்னார் சினஞ்சொரிவேல் மீளிக் கடற்றானை

ஓன்னார் நடுங்க உலாய்நிமிரின்-என்னாங்கொல்
ஆழித்தேர் வெல்புரவி அண்ணல் மதயானைப்
பாழித்தோள் மன்னர் படை.

(இ - ள்.) உருளையாற் சிறந்த தேரினையும் வெல்லும் குதிரையினையும் தலைமையினையுடைய மதகளிற்றினையும் உடைய, வலிய தோளினையுடைய பகைமன்னருடைய படை, ஒளிபொருந்திய சினத்தீச்

சொரியும் வேலினையும் தலைமைக் உடைய கடல்போன்ற இத் தும்பைப்படை, தனக்குப் பகைவர் அச்சத்தாலே நடுங்கும்படி, நிலைபெயர்ந்து நடப்பின் என்படுமோ ?

4. யானைமறம்

கொளு : எழுமாவக் கடற்றானையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று,

(இ - ள்.) ஆரவாரம் மிகுகின்ற கடல்போன்ற படையினையுடைய தும்பை மன்னனுடைய, இளங்களிற்றினது தறுகண்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : அடக்கருந் தானை அலங்குதார் மன்னர்
விடக்கும் உயிரும் மிசையக்-கடற்படையுள்
பேயும் எருவையும் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிற்று.

(இ.ள்.) விரக்கழலினையுடைய இவ்வரசனது களிற்றியானை, கடல் போன்ற பகைப்படையினகத்தே நின்று, தடுத்தற்கரிய படையினையும் அசைகின்ற மாலையினையுமுடைய மன்னருடைய, தசையினையும் உயிரையும் உண்ணவேண்டி, பேயும் கழுதும் கூற்றுவனும் தனது பின்னே வர சினந்து நிற்கும்.

5. குதிரைமறம்

கொளு : எறிபடையான் இகலமருள்
செறிபடைமான் திறங்கிளந் தன்று.

(இ - ள்.) கொல்லும் படையினையுடைய தும்பை வேந்தனுடைய, மாறுபாட்டினையுடைய போரின்கண், வித்தை செறிந்த போர்க்குதிரையினது திறத்தைச் சொல்லியது.

எ - கா : குந்தங் கொடுவில் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள்-வெந்திறல்
ஆர்கழல் மன்னன் அலங்குளைமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வலிமையினையும் கட்டிய வீரக்கழலையும் உடைய அரசனது அசைகின்ற தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரை, பகைவருடைய சவளப்படையும் கொடிய விற்படையும் குருதி தோய்ந்த வேற்படையும் வந்தபடி, அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாள்போரினுள், முற்பட்டு நீண்ட அம்பு போல சீறிவரும்.

6. தார்நிலை

கொளு : முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

(இ - ள்.) தும்பை வேந்தனுக்கு ஒருமறவன், முற்படஎழுந்து வருகின்ற தூசிப்படையை யானே தடுப்பேன் என்று, தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கின்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டாய்-எறிசுடர்வேல்
தேங்குலாம் பூந்தேரியல் தேர்வேந்தே நின்னோடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

(இ - ள்.) எறிதற்குரிய ஒளிவேலினையும் தேன் பொருந்திய அழகிய மாலையினையுமுடைய தேர் மன்னனே, நின்னோடு உறவல்லாத பகைவேந்தரின் படை, யான் எனது மிக்க ஒளியினையுடைய வாளினோடே ஒருகால் எதிர்நின்று தடுப்பேனாயின் சிறிய விளக்கின் முன் பெரிய இருள் கெட்டோடுமாறு கெட்டோடுவதைக் காண்பாயாக.

இதுவுமது

கொளு : ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமிழன் தாங்கற்கும் உரித்தே.

(இ - ள்.) பல குடைமன்னர் ஒருகுடை மன்னனை வளைத்து நெருக்கிய பொழுது, அப்போரின்கண்ணே தனி மறவன் ஒருவனே நின்று அப் பலகுடைமன்னரையும் தடுத்தலுக்கும், அத்துறை உரியதாம்.

(எ. கா) காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகில்போல்

வேலான்கை வேல்பட வீழ்ந்தனவே-தோலா

இலைபுனை தண்டார் இறைவன்மேல் வந்த

மலைபுரை யானை மறிந்து.

(இ - ள்.) தோல்வியறியாத தளிர்மிடைந்த குளிர்ந்த படலை மாலை அணிந்த தும்பை மன்னன் மேலே பொருதற்கு வந்த, மலையை ஒத்த (பகைமன்னர் ஏறிய) யானைகள், அம் மன்னனுடைய வேல்மறவன் ஒருவனுடைய கைவேல் பட்டமையால் காற்றாலே நிலைகுலைந்து ஞாயிற்றுமண்டிலத்தை மறைத்த கரிய முகில்கள் விழுமாறு வீழ்ந்துபட்டன.

6. தேர்மறம்

கொளு : முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்

செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) தளிர்விரவித் தொடுத்த பூமாலையினையுடைய வலிய தும்பைவேந்தனுடைய. செறிந்த மணிகளை அடைய தேரினது நன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ளம்

அருமுரண் ஆழி தொடர் வருமரோ

கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தேர்

ஒட்டார் புறத்தின் மேல் ஊர்ந்து.

(இ - ள்.) கட்டுதற்கொழில் பொருந்திய மணங்கமழும் மாலையினையணிந்த மன்னனுடைய அழகிய தேர், பகைவருடைய பிணத்தின் முதுகின் மேல் நடந்து போர்மிகுந்த வெவ்விய பறந்தலை யிடத்தே, சிவந்த குருதி வெள்ளம் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுடைய தனது உருளைத் தொடர்ந்து வருமாறு வந்துநிற்கும்.

7. பாண் பாட்டு

கொளு: வெண்கோட்ட களிற்றெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்

கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

(இ - ள்.) யாழியக்கும் கைக்கொழில் வல்ல பாணர், சிவந்த போர்க்களத்தின்கண்ணே பகைவரது யானையைக் கொன்று பின்னர் இறந்த மறவர்க்கு, கடன் இறுதிக் கடன் செய்தது.

எ - கா : தளரியல் தாய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்

களரிக் கனல் முழங்க மூட்டி-விளரிப்பண்

கண்ணினார் பாணர் களிற்றெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு

விண்ணினார் செய்தார் விருந்து.

(இ - ள்.) போர்க்களத்திலே பகைவருடைய யானையை எறிந்து பின்னர் பகைவரால் இறந்த மறவருக்கு, துறக்கநாட்டிலுள்ள தேவர்கள் விருந்திடுதலைச் செய்தனராக, அக்களத்திலே யாழ்ப்பாணர், அம் மறவருடைய தளரும் இயல்புடைய மனைவி தாயார் மக்கள் முதலியோர் அவர்இறந்த உணராமையாலே, போர்க்களத்திலே அவற்குத் தீயை ஆரவாரிக்குப்படி மூட்டி, சாப்பண்ணைப் பாடக் கருதினார்.

8. இருவரும் தபுநிலை

கொளு : பொருபடை களத்தவிய

இருவேந்தரும் இகலவிந்தன்று.

(இ - ள்.) ஒருவர் படைக்கு ஒருவர் படை தோலாமையாலே இருமன்னர் படையும் களத்திலே பொருது இறந்தொழிய, இருவேந்தரும் தம்முள் மாறுபடுதலானே இறந்தொழிந்தது.

எ - கா : காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி

வேந்தர் இருவரும் விண்படர்-ஏந்து

பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி

இருபடையும் நீங்கா இகல்.

(இ - ள்.) பகைமன்னர் இருவரும், கடிய தம் யானைகள் கண் அழலாநிற்பத் தாமும் சினந்து ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து, வானுலகினை அடைந்தனர், அவ்வாறு இறந்த இரண்டு மன்னர் படைகளும், தாம் எடுத்த போர்க்கருவிகள் ஒளிவீசி தாமும் சினந்து புறமுதுகிடாமல் போரிட்டனர்.

10. எருமை மறம்

கொளு : வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடை இப்

பெயர்படைக்குப் பின்னிற்றன்று.

(இ - ள்.) வியர்வை அரும்பும்படி, வெகுளியைச் செலுத்தி, புறமுதுகிட்ட தன்படைக்குப் பின்னே நின்றது.

எ - கா : கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி

நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்றான்--நடுங்கமருள்

ஆள்வெள்ளம் போகவும் போகாங்கை வேலூன்றி

வாள்வெள்ளம் தன்மேல் வர.

(இ - ள்.) தறுகண்மைமிக்க ஒருமறவன், கண்டோர் அஞ்சி நடுங்குதற்குக் காரணமான போரினிடத்தே, தன்காலாள்படைக் கண்டு புறமுதுகிட்டு ஓடினாலும் தான் புறமுதுகிடாது, பகைவர் வாட்படை வெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவாரா நிற்பவும், தீப்பொறிபறப்ப விழித்துச்சினந்து, தனது கையின்கண் இருந்த வேலை நிலத்திலே ஊன்றிக் கொண்டு நெடிய கையையுடைய யானைப்பிணத்தின் நடுவே நின்றான்.

11. ஏம எருமை

கொளு : குடைமயங்கிய வாளமருட்

படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

(இ - ள்.) மன்னர் குடைகள் தம்மிற் கூடிய வாட் போரினுள், தனது வேற் படை மாற்றாரது களிற்றின் மத்தகத்துக் குளிப்ப எறிந்து, பின்னர்த் தோள் வலியால் வெற்றி கொண்டது.

எ - கா : மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்

செருப்புக்கன்று செங்கண் மறவன்- நெருப்பிமையாக்

கைக்கொண்ட எஃகங் கடுங்களிற்றின்

மேற்போக்கி

மெய்க்கொண்டான் பின்னரும் மீட்டு.

(இ - ள்.) சிவந்த கண்ணையுடைய ஒரு மறவன், போரை விரும்பி, தீப்பொறி பிறப்ப விழித்து, தான் கையிலேந்திய வேற்படையினைப் பகைவரது கடிய யானைமேலை எறிந்து, மதர்த்த எருமை ஏறுபோலச் சினந்து தன் தோள்களே கொம்புகளாக, படையில்லாமல் நின்ற பின்னரும் மீண்டும் தனது மெய்வலியால் வெற்றி கொண்டான்.

12. நூழில்

கொளு : கழல்வேந்தர் படைவிலங்கி

அழல் வேல் திரித் தாட்டமர்ந் தன்று.

(இ - ள்.) ஒரு மறவன் விரக்கழலையுடைய பகைமன்னர் படையைக் கொண்டு தனது அழலும் வேலை திரித்து ஆடுதலை விரும்பியது.

எ - கா : ஆடல் அமர்ந்தான் அமர்வெய்யோன் வீழ்குடற்

குடல் மலிந்த சுழல்கண்பேய்-மீடல்

மறந்தவேல் ஞாட்பின் மலைந்தவர் மார்பம்

திறந்தவேல் கையில் திரித்து.

(இ - ள்.) உயிர்கொண்டு மீளுதலை மறந்த வேற்போரினிடத்தே, போரினையே விரும்பிய மறவன், தன்னோடு போர் செய்த பகைவருடைய மார்பகங்களைக் கிழித்த தனது வேலினைக் கையாலே திரித்துக் கொண்டு, ஆடுதலை மேற்கொண்டான், சுழலும் கண்களையுடைய பேய்களும், நிலத்தில் வீழ்ந்த பகைவர் குடல் மாலையைச் சூடின.

13. நூழில் ஆட்டு

கொளு : களங்கமுமிய படையிரிய

உளங்கிழித்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

(இ - ள்.) களத்தின்கண் நிறைந்த படைகள் கெட்டோடும்படி, ஒரு மறவன் தனது மார்பகத்தைத் திறந்த வேலினைப் பறித்து எறிந்தது.

எ. கா : மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி என்னாங்கொல்

கைய கத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை-வெய்ய

விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த

படுசுடர் எஃகம் பறித்து.

(இ - ள்.) ஒளிவீசுகின்ற வீரக்கழலையுடைய இம்மறவன், மணங்கமழும் மாலையணிந்த தனது மார்பைப் பிளந்த ஒளி தோன்றுகின்ற வெம்மையுடைய வேலினைப் பறித்து, தனது கையிடத்தே பற்றினான், இனிப் போரிடத்தே இவனுடைய பகைமன்னரின் மாறுபாடு என்னாகுமோ?

13. முன்தேர்க்குரவை

கொளு: எழுவுறழ் திண்தோள் வேந்தன் வெல்தேர்

முழுவலி வயவர் முன்னா டின்று.

(இ - ள்.) நிரம்பிய வலிமையுடைய போர்மறவர், கணையமரத்தை ஒத்த திண்ணிய தோளையுடைய தம் மன்னனுடைய தேரின்முன் ஆடியது.

எ - கா : ஆனா வயவர்முன் ஆட அமர்க்களத்து

வானார்மின் னாகி வழிநடங்கும்-நோனாக்

கமுமணிப் பைம்பூண் கழல்வெய்யோன் ஊரும்

குழுமணித் திண்தேர்க் கொடி.

(இ - ள்.) பகை பொறாத கழுவி மணியாற் செய்த பசிய அணி

கலன்களையும் வீரக்கழலையுடைய தும்பை மன்னன் நடத்தும் திரண்ட மணிகளையுடைய திண்ணிய தேரின் மேல் உயர்த்த கொடி, அமையாத போர்மறவர் தேரின் முன்னே ஆடாநின்று. அப்போர்க்களத்தின் கண்ணே, விசும்பிலே பொருந்திய மின்னல் போன்று முறையே ஆடி நிற்கும்.

15. பின் தேர்க்குரவை

கொளு : கருங்கழல் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்

பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்று.

(இ - ள்.) பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய தும்பைமன்னனது தேரின் பின்னர், வலிய வீரக்கழலையணிந்த போர்மறவரோடே வெள்ளிய வளையலையணிந்த பாண்மகளிர் ஆடியது.

எ - கா : கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்

வளையா வயவரும் பின்னாக்- கொளையாய்ந்து அசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே

திசைவிளங்கும் தானையான் தேர்.

(இ - ள்.) திசைகளிலே விளங்கும் படைகளையுடைய தும்பைமன்னனது தேர், கிளை நரம்பை ஆராய்ந்து அமைத்த கேள்வியின்பமுடைய யாழை வல்ல பாண் மகளிரும், தோலாத மறவரும், தனக்குப் பின்பக்கத்தே நின்று, இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல் அமைந்த பாடலுக்கு ஏற்ப கூத்தாடி நின்றனர்.

16. பேய்க்குரவை

கொளு : மன்னன் ஊரும் மறமிகு மணித்தேர்ப்

பின்னும் முன்னும் பேயா டின்று.

(இ - ள்.) தும்பைமன்னன் செலுத்துகின்ற கொடுமை மிக்க மணிகளையுடைய தேரினது முன்னும் பின்னும், பேய்கள் ஆடியது

எ - கா: முன்னரும் பின்னரும் மூரிக் கடற்றாளை

மன்னன் நெடுந்தேர் மறனேத்தி- ஒன்னார்

நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போல் நடங்கிக்

சணங்கொள்பேய் ஆடுங் களித்து,

(இ - ள்.) திரட்சியைக் கொண்ட பேய்கள், பெரிய கடல் போன்ற படையையுடைய தும்பை மன்னனுடைய நெடிய தேரின் முன்னும் பின்னும், அவனுடைய பகைவர் நிணத்தைக் கொண்ட பெரிய

வாயினையுடையவாய், நிழல் அசையுமாறு போல அசைந்து, மன்னனுடைய தறுகண்மையை வாழ்த்தி, மகிழ்ந்து கூத்தாடிநிற்கும்.

17. களிற்றுடனிலை

கொளு : ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த

களிற்றின் கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

(இ - ள்.) ஒளியையுடைய தனது வேலால் இறந்து விழ்ந்த யானையின் கீழே, அம்மறவன் இறந்தது.

எ - கா : இறுவரை வீழ் இயக்கற் றவிந்த

தறுகண் தகையரிமாப் போன்றான்-சிறுகண்

பெருங்கைக் களிற்றேறிந்து பின்ன தன்கீழ்ப் பட்ட

கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணினையும் பெரிய கையினையுமுடைய களிற்றியானையைத் தனது வேலானே எறிந்து, பின்னர் அவ்வியானையின் கீழே இறந்தொழிந்த, வலிய வீரக்கழலினையும் சிவந்த வேலினையுமுடைய இம் மறவன், பெரிய மலை முறிந்து வீழ் அதன்கீழ் அகப்பட்ட தறுகண்மையுடைய போர்த்தொழிலில் மேம்பாட்டினையுடைய அரிமாவினை ஒத்தனன்.

18. ஒள்வாள் அமலை

கொளு: வலிகெழுதோள் வாள்வயவர்

ஒலிகழலான் உடனாடின்று.

(இ - ள்.) வலிமை பொருந்திய தோளையுடைய வாளை எந்திய மறவர், இறந்துவிழ்ந்த ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடைய அரசனைச் சூழ்ந்து கூத்தாடியது.

எ . கா: வாளை பிறமுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையார்

ஆளமர் வென்றி அடுகளத்துத்-தோள்பெயராக்

காய்ந்தடு துப்பிற் கழல்மறவர் ஆடினார்

வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்ந்து.

(இ - ள்.) சினந்துகொல்லும் வலிமையுடைய வீரக்கழல் கட்டிய தும்பை மறவர் தம்பால் வந்து பொருந்தாத பகைமன்னருடைய மறவர் மேவிய வெற்றியையுடைய கொலைக்களத்தின்கண், இறந்த பகைமன்னனைச் சூழ்ந்து, தமது தோளை அசைத்து, வாளைமீனை பிறழாநின்ற மடுவினை ஒப்பத் தமது வெள்ளிய வாளைத் திரித்து ஆடினார்

19. தானைநிலை

கொளு : இருபடையும் மறம்பழிச்சப்

பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

(இ - ள்.) இருமன்னர் படைகளும், போர்க்களத்தின்கண், தனது வீரத்தைப் பாராட்டும்படி, ஒரு மறவன் சிறப்பெய்தியது.

எ - கா : நேரார் படையின் நிலை மை நெடுந்தகை

ஓரான் உறைகழியான் ஒள்வாளும்-தேரார்க்கும்

வெம்பரிமா ஊர்ந்தார்க்கும் வெல்களிற்றின் மேலார்க்கும்.

கம்பமா நின்றான் களத்து.

(இ - ள்.) பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய இம்மறவன், தன் பகைவரின் படையின் வலிமையினையும் ஆராய்ந்து பாராதவனாய், தனது ஒள்ளிய வாளையும் உறைனின்றும் வாங்கானாய், தம் படையினராகிய தேர்மறவர்கட்கும் வெவ்விய குதிரையை ஊர்ந்த மறவர்க்கும் வெல்லும் யானைமேல் வரும் வீரர்க்கும், துன்பந் துடைத் தூன்றும் தூண்போல போர்க்களத்தில் நின்றான்.

20. வெருவநிலை

கொளு : விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணை கிழிப்ப

நிலந்திண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகை நிலை உரைத்தன்று.

(இ - ள்) பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய இம் மறவன், தன் பகையைத் தடுக்கும் போரினிடத்தே பகைவரது வில் உமிழ்ந்த அம்புகள் தனது அகன்ற மார்பினைப் பிளப்ப, தனது உடல் அவ்வம்புகளானே தாங்கப்பட்டு நிலத்தைத் தீண்டாதபடி இறுந்த நிலைமையைக் கூறியது,

எ - கா : வெங்கண் முரசுதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப

எங்கும் மருமத் திடைக்குளிப்பச் - செங்கண்

புலவாள் நெடுந்தகை பூம்பொழில் ஆகம்

கலவாமற் காத்த கணை.

(இ - ள்.) சிவந்த கண்ணினையும் புலானாரும் வாளினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையும் உடையனாகிய இம்மறவனுடைய மார்பினை, நிலமடந்தை கூடாதபடி, வெவ்விய கண்ணையுடைய முரசு ஆரவாரிக்கும் வேல்போரினிடத்தே, பகைவர் வில் உமிழ்தலால், உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் மார்பின்கண் தைத்த அம்புகள் தடுத்தன.

21. சிருங்கார நிலை

கொளு : பகைபுகழக் கிடந்தானை

முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவரும் புகழும்படி போர்க்களத்தே இறந்து கிடந்த மறவனை, முல்லையரும்பு போன்ற எயிற்றினையுடைய மகளிர், தழுவுதலைப் பொருந்தியது.

எ - கா : எங்கணவன் எங்கணவன் என்பார் இகல்வாடத்

தங்கணவன் தார் தம் முலை முகப்ப-வெங்கணைசேர் புண்ணுடை மார்பம் பொருகளத்துப் புல்லினார் .

நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

(இ - ள்) நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையும் உடைய குலமகளிர், எம்முடைய கணவன் எம்முடைய கணவன் என்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடு கெடும்படி போர்க்களத்தே வந்து, தம்முடைய கணவனது வெவ்விய அம்புகள் பட்ட புண்ணுடைய மார்பினை அதன்கண் அணிந்த மாலை தமது முலையினை முகந்து கொள்ளும்படி தழுவினார்.

22. உவகைக்கலுழ்ச்சி

கொளு : வால்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக்

கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

(இ. ள்.) பகைவரதுவாளாலே வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புண் ஆழ்ந்துள்ளதன் கணவன் உடலை அவன்மனைவி கண்டு மகிழ்ந்து கண்ணீர் உகுத்தது.

எ - கா : வெந்தொழிற் கூற்றமும் நாணின்று வெங்களத்து

வந்த மறவர்கை வாள்துமிப்ப-பைந்தொடி

ஆடரிமா அன்னான் கிடப்ப அகத்துவகை

ஓடரிக்கண் நீர்பா யுக.

(இ - ள்.) வெவ்விய போர்க்களத்திலே எய்தியபகைமறவரின் கையகத் துள்ள வால்படை துணி செய்தமையானே விழுப்புண்பட்டு, வெற்றியை யுடைய அரிமாவினை ஒத்த தன் கணவன் பட்டுக் கிடப்பக் கண்ட, பசிய வளையலையுடைய மனைவியினது வரிபரந்த கண்ணகள் எல்லாம் உவகைக்கண்ணீர் பரவிநிற்ப, வெவ்விய தொழிலையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இத்தகைய தறுகண்மையில்லையே எனக்கருதி நாணுற்றது.

23. தன்னைவேட்டல்

கொளு : தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென

வெம்முரணான் உயிர்வேட்டன்று.

(இ - ள்.) வெவ்விய மாறுபாட்டையுடைய ஒரு போர்மறவன், தம் மன்னன் போரில் இறந்து மேனிலையுலகஞ் சென்றான் எனக்கேட்டு

தனது உயிரைக் களவேள்வி செய்தது.

எ - று : வானம் இறைவன் படர்ந்தென வால் துடுப்பா

மானமே நெய்யா மறம்விறகாத்-தேனிமிரும்
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளமர்
ஒள்ளழலுள் வேட்டான் உயிர்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் பாடிநின்ற தேன் துளிக்கும் மாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்விய
மறவன், தன் மன்னன் போரில் இறந்து விசும்பிடத்தே சென்றான், என அறிந்து வாள் போராகிய ஒள்ளிய
நெருப்பின்கண், தனது தறுகண்மையே விறகாகவும், தனது மானப் பண்பே நெய்யாகவும், தனது வாளே
துடுப்பாகவும் கொண்டு, தனது உயிரை வேள்வி செய்தான்.

இதுவுமது

கொளு : காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய

ஆயிழை சேறலும் அத்துறை யாகும்.

(இ - ள்.) பகைவரைச் சுடுகின்ற ஒளியுடைய நெடிய வேலினை ஏந்திய தன்கணவனை அவன் இறந்தகளத்தே
சென்றுகாணும் பொருட்டு அழகிய அணிகலன்களையுடைய மனைவி சென்றதும் அத்துறையேயாகும்.

எ - கா : கற்பின் விழுமிய தில்லை கடையிறந்து

இற்பிறப்பும் நாணும் இடையொழிய--நற்போர்

அணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்

வணங்கிடை தானே வரும்.

(இ - ள்.) மகளிர்க்குக் கற்புடைமையினுங் காட்டிற் சீரியது பிறிதொன்றில்லை, நுடங்கும்

இடையினையுடைய இம்மறத்தி, தனது இல்வாயிற்கடையினின்றும் நீங்கி, குடிப்பிறப்பும் நாணமும்

தன்னிடத்தினின்றும் நீங்கும்படி, நல்ல போரின்கண்ணே இறந்த மறவர் கிடந்த வெவ்விய போர்க்களத்தில்.

தனது பெறற்கரிய உயிர்போன்ற வானாகிய கணவனின் உடலைக் காண்பதற்கு, தானே வந்து நின்றாள்.

24. தொகைநிலை

கொளு : அழிவின்று புகழ் நிரீஇ

ஒழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

(இ - ள்.) தமது புகழினை அழியாதபடி உலகின்கண் நிலை நிறுத்தி

போரிட்ட இரு பெருவேந்தரும் வீரர்கள் அனைவரும் களத்திலே இறந்தது.

எ . கா: மண்டமர்த் திண்தோள் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்

கண்திரள்வேல் மன்னர் களம்பட்டார்- பெண்டிர்

கடிதெழு செந்தீக் கழுமினார் இன்னுங்

கொடிதேகாண் ஆர்ந்தின்று கூற்று.

இ - ள்.) தோன்றிய போரிடத்தே தமது திண்ணிய தோளினது மறப்பண்பினை கடைபோகச்

செலுத்தி, காம்பினது உடலிடம் திரண்ட வேலையுடைய பகைமன்னர் இருவரும் உலகம் ஆள்வாரின்றித்

தனித்து வர்ந்தும்படி போர்க்களத்தே இறந்தனர், அவருடைய மனைவியரும், விரைந்தெழுகின்ற சிவந்த

தீயின்கட் புக்கு நிறைந்தனர், இங்ஙனமாகவும் இன்னும் தன் வயிறு நிரம்பாத்தால், கூற்றுவன் மிகவும்

கொடுமையானவன்.

ஏழாவது தும்பைப் படலம் முற்றும்.

வாகைப் படலம்

நூற்பா

சீர்சால் வாகை வாகை அரவம்

அரச வாகை முரச வாகை

மறக்கள வழியொடு களவேள் விய்யே

முன்தேர்க் குரவை பின்தேர்க் குரவை

பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
வேளாண் வாகை பொருந வாகை
அறிவன் வாகை தாபத வாகை
கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
அரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
அவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
மூதில் முல்லை ஏறாண் முல்லை
வல்லாண் முல்லை காவல் முல்லை
பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
குடைமுல் லையொடு கண்படைநிலையே
அவிப்பலி என்றா சால்பு முல்லை
கிணைநிலை ஏனைப் பொருளொடு புகறல்
அருளொடு நீங்கல் உளப்படத் தொகைடு
மூன்று தலையிட்ட மூவீ ரைந்தும்
வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே,
(இ - ள்.) வாகை முதல் அருளொடு நீங்கல் ஈறாகக் கூறப்பட்ட முப்பத்து மூன்றும் வாகைத்திணையும் அதன்
துறைகளுமாம்.

1. வாகை

கொளு : இலைபுனை வாகை சூடி இகல்மலைந்து
அலைகடல் தானை அரசுட்டார்த்தன்று
(இ - ள்.) தளிர்விரவித் தொடுத்த வாகை மாலையினைச் சூடி, மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு. அலையெறியும்
கடல் போன்ற பெரிய படையினையுடைய பகைவேந்தரைப் போரிடத்தே கொண்டு ஆரவாரித்தது.
எ - ரு : சூடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் சூடுதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர்- கூடார்
உடல்வேல் அழுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூண்
அடல்வேந்தன் அட்டார்த் தரசு.
(இ - ள்.) ஒளிவிட்டு விளங்கும் பசும்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களையும் மாறுபாட்டினையும்
உடைய வேந்தன், பகைவரது மாறுபாட்டினையுடைய வேற்படையின் நடுவே, தன் பகைமன்னனைக்
கொண்டு ஆரவாரித்து, வாகை மலராற் புனைந்த ஒளியையுடைய மாலையைப் புனைந்தான், அங்ஙனம்
சூடிய அளவிலே, புலவர் பலரும் அவ்வேந்தன் போர் வென்றதனாலுண்டாகிய புகழைப் பாடினர்.

2. வாகை அரவம்

கொளு : வெண்கண்ணியும் கருங்கழலும்
செங்கச்சும் தகைபுனைந் தன்று.
(இ - ள்.) வாகைமாலையினையும் வலிய வீரக்கழலினையும், சிவந்த கச்சினையும், அழகுண்டாகப் போர்
மறவர் சூடியது.
எ - கா : அனைய அமருள் அயில்போழ் விழுப்புண்
இனைய இனிக்கவலை யில்லை-புனைக
அழலோ டிமைக்கும் அணங்குடைவாள் மைந்தர்
கழலோடு பூங்கண்ணி கச்சு.
(இ - ள்.) அத்தன்மையாகிய போரின்கண் பகைவர்பட்ட விழுப்புண் இத் தன்மையின, இனிநமக்கொரு
துன்பமும் இல்லை, தீயை ஒத்து விளங்கும் பகைவர்க்கு வருத்தம் செய்தலுடைய வாளாற் சிறந்த நம்
மறவர்கள், வீரக்கழலோடே வாகைப்பூமாலையினையும் கச்சினையும் அணிக.

3. அரசவாகை

கொளு : பகலன்ன வாய்மொழி
இகல்வேந்தன் இயல்புரைத்தன்று.

(இ . ள்.) அகத்தின்கண் பகலாணி (நுகத்தின் நடுவில் தைக்கப்பட்ட ஆணி). போன்ற நடுவுநிலைச் சொல்லினையுடைய வேந்தனது இயல்பு உரைத்தன்று.

எ - கா: காவல் அமைந்தான் கடலுலகங் காவலால்

ஓவல் அறியா துயிர்க்குவகை- மேவருஞ்சீர்

ஐந்தொழில் நான்மறை முத்தி இருபிறப்பு

வெந்திறல் தண்ணளியெய் வேந்து.

(இ - ள்.) பொருந்துதல் வந்த நன்மையினையுடைய ஐந்துதொழிலையும் நான்கு வேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் இருவகைப் பிறப்பினையும் பகைவரிடத்து வெவ்விய அற்றலினையும் நண்பரிடத்துக் குளிர்ந்த அருவினையும் உடையவனாகிய எம் மன்னன், கடல்குழந்த உலகினைக் காத்தல் தொழிற்கண் அமைந்தான், இத்தகையோன் காத்தலானே, பல்வேறு உயிர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

4. முரசுவகை

கொளு : ஒலிகழலான் அகனகருட்

பலிபெற முரசின் பண்புரைத் தன்று.

(இ - ள்.) ஆரவாரிக்கும் கழலினையுடைய மன்னனது அகன்ற அரண்மனையிடதே மறவரிடும் பலியைக் கொள்ளும் வெற்றி முரசினது தன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து

புதிய புகழ்மாலை வேய - நிதியம்

வழங்குந் தடக்கையான் வான்தோய் நகருள்

முழங்கும் அதிரும் முரசு.

(இ - ள்.) பகையுள்ள காலத்தே இடிக்கும் இயல்புடைய வீரமுரசம், திங்களை ஒத்த நெடிய குடையையுடைய மன்னர்கள் தன்னைப் பணிந்து தான் புதுவதாக வாகைகொண்ட புகழாகிய மாலையைத் தனக்குச் சூடிநின்றனர், இரவலர்க்குப் பொருளை வழங்குகின்ற பெரிய கையினையுடைய நம் மன்னனுடைய, விண்ணைத் தீண்டும் அரண்மனையகத்தே, இப்பொழுது இனிதே முழங்கி நின்றது.

5. மறக்களவழி

கொளு : முழவுறழ் திணிதோ ளானை

உழவனாக உரைமலிந் தன்று.

(இ - ள்.) முழவுபோன்ற திண்ணிய தோளையுடைய மன்னனை, ஓர்உழு தொழிலையுடைய வேளாளனாக உருவகித்து, மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ - கா: அஞ்சவரு தானை அமர் என்னும் நீள்வயலுள்

வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்விளைக்கும்-செஞ்சுடர்வேற்

பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவன் நல்கலான்

எங்கட் கடையா இடர்.

(இ - ள்.) கண்டார்க்கு அச்சம் வருதற்குக் காரணமான படை என்னும் வரம்பையுடைய போர்க்களம் என்னும் நெடிய வயலின்கண், வெவ்விய வெகுளி என்னும் விதையை விதைத்து, புகழ் என்னும் கூலத்தை விளையச் செய்கின்ற, சிவந்த ஒளியையுடைய வேலாகிய கோலினைக் கொண்டு பசிய கண்ணையும் பரிய கால்களையும் உடைய யானை ஏரினை உழும் எம் மன்னனாகிய உழவன், வழக்குதலானே எம்போல்வார்க்கு வறுமை வாராது.

6. களவேள்வி

கொளு: அடுதிறல் அணங்கார

விடுதிறலான் களம் வேட் டன்று.

(இ - ள்.) கொல்லும் வலியினையுடைய பேய்கள் வயிறாரஉண்ணும்படி, கட்டற்ற வலியினையுடைய மன்னன், பகைவரைக் கொன்று களவேள்வி வேட்டது.

எ - கா : பிடித்தாடி அன்ன பிறழ்பற்பேய் ஆரக்

கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான்-முடித்தலைத்

தோளோடு வீழ்ந்த தொடிக்கை துடுப்பாக

மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

(இ . ள்.) வெற்றிக் கொடியுயர்த்திய படையையுடைய எம் மன்னவன், முடியணிகலனுடைய தலையாகிய மிடாவில் தோளோடே அற்று விழுந்த வளையணிந்த பகைவர் கையே அகப்பையாகக் கொண்டு பகைவர் மூளையாகிய அழகிய சோற்றை முகந்து பிடித்தாடி அன்ன பலகறைபோன்ற பிறழ்ந்த பல்லினையுடைய பேய்கள் உண்ணும் படி வழங்கினான்.

7. முன்தேர்க்குரவை

கொளு : வென்றேந்திய விறற்படையோன்

முன்தேர்க்கண் அணங்காடின்று.

(இ - ள்.) தன் பகைவரை வென்று தாங்கிய வெற்றியையுடைய படையார் சிறந்த வாகைமன்னனது, தேரின் முன்னிடத்தே, பேய்கள் கூத்தாடியது.

எ - கா : உலவா வளஞ்செய்தான் ஊழிவாழ் கென்று

புலவாய புன் தலைப்பே யாடும்-கலவா

அரசதிர நூறி அடுகளம் வேட்டான்

முரசதிர வென்றதேர் முன்.

(இ - ள்.) தன்னோடு பொருந்தாத பகைமன்னர் நடுங்கும்படி வெட்டக்

கொல்லும் களவேள்வியைச் செய்து வாகைகூடிய மன்னனது, முரசம் முழங்கிநிற்ப வெற்றிசெய்த

தேர்முன்னர் புலானாறும் வாயினையும் புல்லிய தலையினையும் உடைய பேய்கள், இம்மன்னன் தமக்குக் கெடாத நன்மையைச் செய்தான ஆதலின் இவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானாக என்று வாழ்த்தி ஆடும்.

8. பின்தேர்க்குரவை

கொளு : பெய்கழலான் தேரின்பின்

மொய்வளை விறலியர் வயவரொ டாடின்று.

(இ - ள்.) இட்ட வீரக் கழலினையுடைய வாகைமன்னன் தேரின் பின்னர், செறிந்த வளையலை அணிந்த பாணிச்சியர் போர்மறவரோடு கூத்தாடியது.

எ - கா : வஞ்சமிலாக் கோலானை வாழ்த்தி வயவரும்

அஞ்சொல் விறலியரும் ஆடுபவே-வெஞ்சமரில்

குன்றேர் மழகனிறும் கூந்தற் பிடயும்போல்

பின்தேர்க் குரவை பிணைந்து.

(இ - ள்.) போர்மறவரும் அழகிய மொழியினையுடைய பாணிச்சியரும், வெவ்விய போரினிடத்தே, மலையை

ஒக்கும் இனைய களிற்று யானையும் கூந்தலையுடைய பெண்ணியாளையும் ஒப்ப பொய்ப்படாத

செங்கோலினையுடைய அரசனை வாழ்த்தி, அவனது தேரின் பின்னர்க் குழுமிக் குரவைக்கூத்தினைக் கைகோத்து ஆடினர்.

9. பார்ப்பனவாகை

கொளு : கேள்வியாற் சிறப்பெய்தி யானை

வேள்வியான் விறல்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) வேள்வி மண்டபத்திடத்தே கேட்கற் பாலனவாகிய மறை களைக் கேட்டுத் தலைமை பெற்ற பார்ப்பனனது, வெற்றியை மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ - கா : ஓதங் கரைதவழ்நீர் வேலி உலகினுள்

வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கும்-ஏதம்

சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த

விடுசுடர் வேள்வி அகத்து.

(இ - ள்.) வானோரால் விரும்பப்பட்ட ஒளிவீசுகின்ற அறவேள்விக் களத்தின் கண், அலை கரையின் மேலே

தவழ்ந்து நின்ற கடலே வேலியாகவுடைய இந் நிலவுலகத்துள் நான்கு மறைகளையும் முற்றக் கற்றவனாகிய

இவ்வந்தணன், உயிரினது குற்றமாகிய காட்டினைச் சுட்டழிக்கும் நெருப்புத் தானேயாகி, எல்லோரும்

புகழ்ந்துநிற்ப, யாவரினும் மேம்படச் செம்மாந்து இருந்தான்.

10. வாணிகவாகை

கொளு : செறுதொழிலிற் சேணீங்கியான்

அறுதொழிலும் எடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள்.) தீவினையினின்றும் விலகித் தொலைவின்கண் சென்ற வணிகனுடைய, அறுவகைத்தொழிலையும் உயர்த்துக் கூறியது.

எ - கா : உழுது பயன்கொண் டொலிநிரை ஓம்பிப்

பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர

ஓதி அழல்வழிபட் டோம்பாத ஈகையான்

ஆதி வணிகர்க் கரசு.

(இ - ள்.) நிலத்தை உழுது அதன் பயனாகிய விளைபொருளைக் கைப்பற்றி, ஆரவாரிக்கும் ஆநிரையைப் பாதுகாத்து, குற்றமில்லாத கூலங்களையும் விற்று, நூல்கள் பலவும் முற்ற உணருமாறு பயின்று, முத்தீப் பேணி, இவற்றோடே தன் பொருளைச் சீர் தூக்காது வழங்கும் வண்மையையும் உடையவன் முதல் வணிகர் எல்லார்க்கும் அரசனாவான்.

11. வேளாண்வாகை

கொளு : மேல்முவரும் மனம்புகல

வாய்மையான் வழியொழுகின்று.

(இ - ள்.) முற்பட்ட அந்தணர், அரசர், வணிகர், என்னும் முவ்வகுப்பினரும் நெஞ்சத்தாலே விரும்பும்படி, வாய்மையாலே அவர் ஏவல் வழியே ஒழுகியது.

எ - கா : முவரும் நெஞ்சமர் முற்றி அவரவர்

ஏவல் எதிர்கொண்டு மீண்டுரையான்-ஏவல்

வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலுள்

உழுவான் உலகுக் குயிர்.

(இ - ள்.) தனக்கு மேல் வகுப்பினராகிய. அந்தணர் அரசர் வணிகர் என்னும் முத்திறத்தோரும், நெஞ்சத்தாலே விரும்பும்படி தனது ஒழுக்கத்தின்கண் முதிர்ந்து, அவரவர் ஏவின தொழிலை ஏற்றுக்கொண்டு மேலும் மறுத்துக் கூறாதவனாய், தனக்கென நீதி நூல் ஏவிய வழியே வழுவானாய் ஒழுகி, வண்டுகள் நிறைந்த கழனியிலே உழுதற் தொழிலைச் செய்யும் வேளாளன் உலகில் வாழும் எல்லோர்க்கும் உயிரை ஒப்பவனாவான்.

12. பொருநவாகை

கொளு : புகழோடு பெருமை நோக்கி யாரையும்

இகழ்தல் ஒம்பென எடுத்துரைத் தன்று.

(இ - ள்.) புகழோடு பெருமை நோக்கி - நீ நினது புகழோடு மிகுதியையும் ஒப்பு நோக்கி, அவற்றிற்கு ஒவ்வாத யாரையும் இகழ்தலைத் தவிர்க என்று அவனது வாகை தோன்ற அறிஞர் உயர்த்திச் சொல்லியது.

எ - கா : வெள்ளம்போல் தானை வியந்து விரவாரை

எள்ளி உணர்தல் இயல்பன்று-தெள்ளியார்

ஆறுமேல் ஆறியபின் அன்றித்தம் கைக்கொள்ளார்

நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

(இ - ள்.) யாம் கடல் போன்ற பெரிய படையினையுடையேம் என்று தம்மை மதித்து, பகைவரை இகழ்ந்து அறிதல் நல்லியல்பன்று, தெளிந்த அறிவினையுடையார், பொடிமேலே மூடிய நெருப்பினை, அஃது ஆறுவதாயின் ஆறவிட்டு அஃது ஆறியபின்னர் தமது கையிலே ஏந்தமாட்டார்.

13. அறிவன்வாகை

கொளு: புகழ்நுவல முக்காலமும்

நிகழ்பறிபவன் இயல்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) உலகோர் தனது புகழையைக் கூறும்படி, மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியும் அறிவனுடைய, தன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : இம்மூ வுலகின் இருள்கடியும் ஆய்கதிர்போல்

அம்மூன்றும் முற்ற அறிதலால்- தம்மின்

உறழா மயங்கி உறழினும் என்றும்
பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்.) கீழ் மேல் நடு என்னும் இம் மூவுலகத்தின்கண்ணும் நிறைந்த இருளைப் போக்கும் அழகிய ஞாயிற்று மண்டிலத்தைப்போன்று காம வெகுளி மயக்கமென்னர் அம் மூன்றனையும் முழுதும் ஒருவி இறப்பு நிகழ்வு எதிர் என்னும் அமூன்றனையும் முற்றும் அறிந்து கூறு தலானே, தம்மில் மாறுபடாதன கலங்கி மாறுபடு ல் உண்டாயினும், சான்றோர் திருவாய் மலர்ந்த சொல், எக்காலத்தும் பொய்காது.

14. தாபதவாகை

கொளு : தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி
ஓவுதல் அறியா ஒழுக்குரைத்தன்று.

(இ-ள்.) தவம் செய்யும் துறவியர் தாம் மேற்கொண்ட தவவொழுக்கங்களோடு நன்கு பொருந்தி, அவ்வொழுக்கத்தினின்றும் ஒழிதலை உணராத நடையைச் சொல்லியது.

எ - கா : நீர்பலகால் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையாச்
சோர்சடை தாழ்ச் சுடரோம்பி-ஊரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

(இ - ள்.) நீரிலே பலகாலும் முழுகி, வெறுநிலத்தே படுத்து, மான் தோலை உடையாக உடுத்து, நெகிழ்ந்த சடைகள் புனைந்து, தீயைப் பேணி, மக்கள் வாழும் ஊரின் செல்லாராய், காட்டின்கணுள்ள காய்கனி கிழங்கு இலை முதலியவற்றை உணவாகக் கொண்டு, அவற்றைக் கொண்டு கடவுள் வழிபாடும் துறவோர் வழிபாடும் செய்தல் தம்மைத் துறக்கத்தே செலுத்தும் நெறியாகும்.

15. கூதிர்ப்பாசறை

கொளு : கூற்றனையான் வியன்கட்டுர்க் கூதிர்வான் துளிவழங்க
ஆற்றாமை நளிபெருகவும் அயில்வேலோன் அளிதுறந்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவருக்குக் கூற்றுவனை ஒத்த மன்னன், அகன்ற பாசறையிடத்தே, கூதிர்ப் பொழுதையுடைய வானம் மழை பனிகளின் துளிகளை இடையறாது துளிக்கின்றன பிரிவாற்றாமை மேல்மேல் மிகுந்து கூரிய வேல் தொழிலையே, தன்னுயிர்க்கு அருள்செய்து நீங்கியது.

எ - கா: கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்
உவலைசெய் கூரை ஒடுங்கத் - துவலை
செய் கூதிர் நலியவும் உள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதில் மடவாள் முயக்கு.

(இ - ள்.) கொடியாற் பொலிந்த தேரினையுடைய நம்மன்னன், கவர்த்த தெருவிடத்தே, தறுகண்மைமிக்க போர்மறவர் தழையாற் செய்த கூரையைுடைய தங்குடிலிலே புக்கு ஒடுங்கும்படி, சிறு துளியைச் செய்யும் கூதிர்க்காலம் வருத்தியது. தனது பழைய இல்லத்திலே இருக்கும் தன் மனைக்கிழத்தியைத் தழுவுதலைக் கருதான்.

16. வாடைப்பாசறை

கொளு : வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த வந்துலாய்த்
துயர்செய்யும்வாடையது மலிபுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) வெவ்விய வலியினையுடைய மன்னனது அகன்ற பாசறையிடத்தே, வேலாற் சிறந்த மறவர்கள் நடுங்கும்படி, துயர் செய்யும் வாடையது மலிபு உரைத்தன்று. வந்து வீசித் துன்பஞ் செய்யும் வாடைக்காற்றினறு மிகுதியைச் சொல்லியது.

எ - கா: வாடை நலிய வடிக்கண்ணாள் தோள்நசை
ஓடை மழுகளிற்றான் உள்ளான்கொல்-கோடல்
முகையோ டலம்வர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

(இ - ள்.) பட்டமணிந்த இளைய உயையுடைய இம்மன்னன், வாடைக் காற்றுத் தன்னை வருத்திநிற்பவும், காந்தள் அரும்போடே சுழலும்படி வளைந்து கொண்ட காட்டுத் தீப்போலச் சினந்து, பகைவர்கள்

கெட்டோடுதற்குக் காரணமான பாடிவீட் லேயே தங்கினான், மாவடுப் போன்ற கண்ணினையுடைய தன் மனைக் நெத்தியினது தோளை விரும்புதலை இவன் நினையான் போலும்.

17. அரசமுல்லை

கொளு : செருமுனை உடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவேல்

இருநிலங் காவலன் இயல்புரைத் தன்று.

(இ - ள்.) போர் செய்யும் களத்தின்கண் பகையை வருத்தும் சிவந்த ஒளியையுடைய நெடிய வேலேந்திய, பெரிய நிலவுலகத்தைக் காவல் செய்யும் மன்னனது, தன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : செயிர்க்கண் நிகழாது செங்கோல் உயரி

மயிர்க்கண் முரசு முழங்க-உயிர்க்கெல்லாம்

நாவல் அகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்

காவலன் சேறல் கடன்.

(இ-ள்.) உலகங்காக்கும் மன்னன் குற்றத்தின்கண் செல்லாமல், செங்கோன்மையை உயர்த்தி, மயிரையுடைய கண்ணாற் சிறந்த வெற்றி முரசம் முழங்கி நாவலந்தீவாகிய அகன்ற இந்நிலத்தின் வாழும் எல்லா உயிர்க்கும் கதிரவனைப்போன்றவனாய், நடத்தல் முறையாகும்.

18. பார்ப்பன முல்லை

கொளு: கான்மலியும் நறுந்தெரியற் கழல்வேந்தர் இகலவிக்கும்

நான்மறையோ னலம் பெருகு நடுவுநிலை உரைத்தன்று.

(இ - ள்.) மணம் மிக்க நறிய மாலையினையும் வீரக்கழலினையும் உடைய மன்னர்களின் மாறுபாட்டைக் கெடுக்கும், நான்கு வேதங்களையும் கற்றுவல்ல அந்தணனது, நன்மை மிகுதற்குக் காரணமான நடுநிலைமையைச் சொல்லியது.

எ - கா: ஒல்லெனீர் ஞாலத் தணர்வோ விழுமிதே

நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன்-செல்லவும்

வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை

என்றன்றி மீண்ட திலர்.

(இ-ள்.) பகை மேற் சென்றுழி வென்றபின் அல்லது மீளாத இயல்புடைய இப்பகை மன்னர்கள், நன்றாகிய புகழினையும் மூன்று தீயினையும் நான்கு வேதங்களின் கேள்வியையுமுடைய இவ்வந்தணன் சந்து வேண்டிச் சென்றவுடனே, வெவ்விய பகை என்று மேற்சென்ற துணையானே மீண்டதன்றிப் போர்செய்து மீண்டவர் இலர் ஆதலால், ஒல்லென ஒலிக்கும் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்து, அறிவே மிகவும் சீரிய தொன்றாயிருந்தது.

19. அவையமுல்லை

கொளு : நவைநீங்க நடுவுகூறும்

அவைமாந்தர் இயல்புரைத்தன்று.

(இ- ள்.) குற்றந் தீர நடுவு நிலமையைச் சொல்லிக் கூறுகின்ற, அறங்கூறவையத்துச் சான்றோரது தன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : தொடைவிடை ஊழாத் தொடைவிடை துன்னித்

தொடைவிடை ஊழிவை தோலாத்-தொடைவேட்டு

அழிபடல் ஆற்றால் அறிமுறையேன் றெட்டின்

வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

(இ - ள்.) வினாவும் விடையும். முறைமையாக, அவ்வினாவையும் விடையையும் அறிவான் அணுகி ஆராய்ந்து, வினாவும் விடையும் முறைமையும் என்னும் இம்மூன்றும் தப்பாத தீர்ப்பு முறையை விரும்பி, தோல்வியையும் வெற்றியையும் நெறியானே அறியும் முறைமையின் மேற்கொண்டு, தனக்குரிய எண்வகைப் பண்பிற்கு ஏற்பச் செல்லவல்லது அவைகளமாம்.

20. கணிவன்முல்லை

கொளு : துணிபுணரும் தொல்கேள்விக்

கணிவனது புகழ்கிளந் தன்று.

(இ -ள்) முடிவாகப் பலவற்றையும் அறிந்த பழைய கேள்வியறிவாற் சிறந்த, காலக்கணிதனுடைய புகழைச் சொல்லியது.

எ -கா: புரிவின்றி யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத்- திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாம்
கண்ணி உரைப்பான் கணி.

(இ - ள்.) தன் உடம்பைப் போற்றுமாறு போல, தவறு நிகழாதபடி, கற்க்க வேண்டிய நூல்களைப் பலகாலும் போற்றிக் கற்று உலகினர் துன்பமின்றியே உண்மையை உணர்ந்துகொள்ளும்படி, தப்பில்லாமல், வானமும் இந் நிலவலகமும் உண்டாக்கும் நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம், கருதிக் கூறுபவன் சிறந்த கணியானாவான்.

21. மூதில் முல்லை

கொளு : அடல்வேல் ஆடவர்க் கன்றியும் அவ்வில்
மடவரல் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) மறக்குடிப்பிறந்த கொல்லும் வேலினையுடைய மறவர்க்கேயன்றி, அம்மறக்குடியில் பிறந்த, மடப்பத்தையுடைய பெண்டிர்க்கும், மறப்பண்பினைச் சிறப்பித்து கூறியது.

எ - கா : வந்த படைநோனாள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திறல் எஃகம் இறைக்கொளீஇ-முந்தை
முதல்வர்கல் தான்காட்டி முதில் மடவாள்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

(இ - ள்.) பழைதாகிய மறக்குடியிற்பிறந்த மடப்பத்தையுடைய மறத்தி, தங்கள் மேற் போர்க்குவந்த பகைப்படையின் வரவினைப் பொறுக்காமல், தன் பிள்ளை பாலுண்ண தனது முலையை அவன் வாயினின்றும் வாங்கி, வெவ்விய வலியினையுடைய வேலினை அவனது கையிலே கொடுத்து, முன்பு தன்குடியிலுள்ளோருடைய நடுகல்லினைத் தான் அவனுக்குக் காட்டி, அப்பிள்ளையை, நீயும் இம் மறவரோடே போர் செய்தற்குப் போவாயாக என்று ஏவினாள்.

22. ஏறாண்முல்லை

கொளு : மாறின்றி மறங்கனலும்
ஏறாண்குடி எடுத்துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவரைப் பெறாத பொழுதேயும், சின மிகுகின்ற, மேன் மேல் உயருகின்ற ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ .கா: கன்னின்றான் எந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிந்தார் என்னையர்-பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
எய்போற் கிடந்தானென் ஏறு.

(இ-ள்.) என் தந்தை முன்னாள் போரிலே இறந்து கல்லிலே பொருந்தி நின்றான், என் கணவனும் போர்க்களத்திலே இறந்தான், என் தமையன்மார், பகைவர் முன்னே நின்று போர்செய்து போர்க்களத்திலே இறந்தான் என் மகன், கெட்டோடும் தனது படைக்குப் பின்னாக நின்று, பகை மன்னன்மேல் போர்க்கு விரைந்து, பகைவர் அம்பு மிக்குத் தைத்தலானே, எய்ப்பன்றி போலக் களத்திலே இறந்துகிடந்தான்.

23. வல்லாண்முல்லை

கொளு : இல்லும் பதியும் இயல்புங் கூறி
நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) ஒரு மறவனது குடிநன்மையையும் ஊர்கன்மையையும் அவனது இயல்புமிகு தியையும் பாராட்டி அவனது நன்றாகிய ஆண்மைத்தன்மையினது, நன்மையை சிறப்பித்துக் கூறியது.

எ - கா : வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிறே-மன்முன்
வரைமார்பின் வேல்முழ்க வாள்முவந் தாங்கி
உரைமாலை சூடினான் ஊர்.

(இ - ள்.) தன் அரசன் முன்னிலையில் மலைபோன்ற தனது மார்பின்மீது பகைவரது வேல் குத்திநிற்ப, பகைவர் செய்த வாட்போரினைத் தடுத்து, புகழ்மாலையை அணிந்து கொண்ட இம்மறவனது ஊர், வில்லை ஆராய்தற்கு முன்பே அம்புகளை ஆராயுமியல்புடைய வேட்டையாடும் சிறு பிள்ளைகளின், முன்னே முன்னே முயல்கள் பாய்தற்கிடமான முற்றங்களை உடையது.

23. காவல்முல்லை

கொளு : தவழ்திரை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்

கமழ்தார் மன்னவன் காவல்மிகுத் தன்று.

(இ - ள்.) கரை மேல் தவழ்ந்துநின்ற அலைகள் ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்த கடலை வேலி யாகவுடைய இவ்வுலகத்தின்கண், மணம் கமழும் மாலையினையுடைய மன்னவனுடைய, காவற் றொழிலைச் சிறப்பித்தது.

எ - கா : பெரும்பூண் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந் தார்க்

கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல் - விரும்பான்

ஒருநாள் மடியின் உலகின்மேல் நில்லா(து)

இருநால் வகையார் இயல்பு.

(இ - ள்.) பெரிய அணிகலன்களையும் நல்லோரை வணங்கும் தலை வணக்கத்தினையும் மலர் இட்டுப் புணைந்த பசிய மாலையினையும், வலிய வீரக்கழலினையும் வெள்ளிய கொற்றக்குடையினையும் உடைய வேந்தன்,

தனக்குரிய உலகங்காத்தற் தொழிலை விரும்பாதவனாய் ஒரோவொருநாள் மடியை மேற்கொள்ளின் இவ்வுலகத்தே எண்வகையியல்புடைய சான்றோர் தன்மையும் நிலைத்திராது கெடும்.

இதுவுமது

கொளு : தக்காங்குப் பிறர்கூறினும்

அத்துறைக் குரித்தாகும்.

(இ - ள்.) பொருந்தினபடி, அக்காவலியல்பினைப் பிறர் எடுத்துக் கூறினும், அத்துறையேயாம்.

எ - கா : ஊறின் றுவகையுள் வைக உயிரோம்பி

ஆறிலொன் றானா தனித்துண்டு-மாறின்றி

வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலும்

தான்காவல் கொண்டல் தகும்.

(இ - ள்.) தனக்குப் பகைவரில்லாமல் உலகினை ஆண்டு, துறக்கவுலகக் காவலை மேற்கொண்ட தன் தந்தையின் நெறியே நிலைநின்று, தான் கொள்ளுங் கடனாகிய ஆறிலொன்றாகிய பொருளை ஒழியாதே பிறர்க்குங் கொடுத்துத் தானும் நுகர்ந்து, உயிர் ஊறின்று உவகையுள் தனது காவலினடங்கிய எல்லாவுயிர்களும் துன்பமின்றி மகிழ்ச்சியிலேயே தங்கும்படி பாதுகாத்து, வைகலும் தான் காவல் நாடோறும் ஒரு மன்னன்றான் காவல் தொழில் மேற்கொள்ளல் பொருந்தும்.

25. பேராண்முல்லை

கொளு : உளம்புகல மறவேந்தன்

களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) தறுகண்மையையுடைய அரசன். மறவர்கள் நெஞ்சம் விரும்பும்படி, போர்க்களத்தை வென்று கைப்பற்றிய மிகுதியைச் சொல்லியது.

எ - கா : ஏந்துவாள் தானை இரிய உறைகழித்துப்

போந்துவாள் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்தர்

இருங்களி யானை இனமிரிக் தோடக்

கருங்கழலான் கொண்டான் களம்.

(இ - ள்.) வலிய வீரக்கழலையுடைய மன்னன், மறவர்கள் உறையினின்றும் உருவி எடுத்த வாள்கள் மின்னுதற்கிடமான போர்செய்யும் களத்திலே, அங்ஙனம் வாள்ஏந்தி வந்த படை கெட்டோடும்படியும், பகை மன்னருடைய பெரிய மதக்களிப்பினையுடைய யானைத்திரள் கெட்டோடும்படியும், போர்செய்து வென்று களத்தைக் கைப்பற்றினான்.

26. மறமுல்லை

கொளு: வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவும்

கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

(இ.ள்.) தெளிந்த வாளினையுடைய மன்னன், விரும்பிய பொருளைச் கொடுக்க அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத மறவனது, மனக்கொதிப்பைச்சொல்லியது.

எ - கா: வின்னவில் தோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னும்

கன்னவில் திண்டோட் கழலானும் - மன்னன் முன்

ஒன்றான் அழல்விழியா ஒள்வாள் வலனேந்தி

நின்றான் நெடிய மொழிந்து.

(இ - ள்.) வில் பொருந்திய தோளையுடைய மன்னவனும் நீ விரும்பியப் பொருளைக் கொள்வாயாக என்று சொல்லி, மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளையும் வீரக்கழலையும் உடைய இம்மறவனும், அங்ஙனம் தனக்கு வழங்கும் அரசன் முன்னே நெஞ்சாற் பொருந்தானாகி, தனது ஒள்ளிய வாளை வலக்கையில் ஏந்தி, உயர்ந்த மறவுரைகளைக் கூறிக்கொண்டு, அக்கொடையினை ஏலாது நின்றான்.

27. குடைமுல்லை

கொளு : மொய் தாங்கிய முழுவலித்தோட்

கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

(இ - ள்.) போரினைத் தடுத்த மிகுந்த வலியினையுடைய சிறந்த மட்டஞ் செய்த மாலையினையுடைய மன்னது குடையைப் புகழ்ந்தது.

எ - கா ; வேயுள் விசம்பு விளங்கு கதிர்வட்டம்

தாய புகழான் தனிக்குடைக்குத்- தோயம்

எதிர்வழங்கு கொண்மு இடைபோழ்ந்த சுற்றுக்

கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

(இ - ள்.) பரந்து புகழையுடைய மன்னனது ஒப்பில்லாத குடைக்கு, ர வானமே போர்வையாம், விளங்குகின்ற ஞாயிறு மேல்வட்டமாம், நீர்த்தாரையை எதிரே சொரியும் முகில் இடை விட்ட சுற்றுத் தாமமாம், திங்களும் ஞாயிறும் வழங்கும் மேருமலை காம்பாகும்.

28. கண்படைநிலை

கொளு : மண்கொண்ட மறவேந்தன்

கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

(இ - ள்.) பகைவரை வென்று அவர் நிலத்தைக் கைப்பற்றிய தறுகண்மையுடைய மன்னனுடைய, உறக்கத்தைப் பாராட்டியது

எ - கா: கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்

வெங்கதிர்வேல் தண்தெரியல் வேந்தற்குப்- பொங்கும்

புனலாடை யாளும் புனை குடைக்கீழ் வைகக்

கனலா துயிலேற்ற கண்.

(இ - ள்.) கூற்றுவனைப்போன்று பகைவரை வருத்தும் வெவ்விய ஒளிவேலையும் குளிர்ந்த மாலையினையும் உடைய நம் மன்னனுக்கு, முன்னர்த் திறைகொடாத தேன்மலர்ந்த மாலையினையுடைய பகைமன்னரும் அடங்கித் திறைப்பொருள் கொடுத்தனர், மீதெழும் கடலாகிய ஆடையை உடுத்தியவளாகிய நிலமகளும், தனது ஒப்பனை செய்யப்பட்ட கொற்றக்குடை நிழலிலே தங்குதலானே, கண்கள் பகையாவார் பிறர் யாருமின்மை யாற் சினவாதனவாய் உறக்கத்தை மேற்கொண்டன்.

29. அவிப்பலி

கொளு : வெள்வாள் அமருட் செஞ்சோ றல்லது

உள்ளா மைந்தர் உயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

(இ - ள்.) செஞ்சோற்றுக் கடன் அன்றிப் பிறிது நினையாத மறவர், தெளிந்த வாட்போரின் கண், தமது உயிரைப் பலியாகக் கொடுத்தது.

எ - கா : சிறந்த திதுவெனச் செஞ்சோறு வாய்ப்பு
மறந்தரு வாளமர் என்னும் - பிறங்கழலுள்
ஆருயிர் என்னும் அவிவேட்டார் ஆங்கஃதால்
வீரியரெய் தற்பால் வீடு.

(இ - ள்.) மறவர் ஒழுக்கங்கள் சிறப்புடையது இதுவே என்று கருதி, செஞ்சோற்றுக்கடன் தப்பாதபடி, சினத்தைத் தருகின்ற வாட்போர் என்கின்ற பெரிய நெருப்பினுள்ளே, தமது பெறுதற்கரிய உயிர் என்னும் அவியை கொடுத்தார் இம் மறவர்கள், ஆதலால் மறத்தன்மையுடையோர் கிட்டுதற் பகுதியையுடைய துறக்கமும் அவ்விடத்தே அதுவேயாகும்.

30. சால்புமுல்லை

கொளு : வான்றோயும் மலையன்ன
சான்றோர் தம் சால்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) விண்ணைத் தீண்டும். மலையை ஒத்த, சான்றாண்மையுடைய பெரியோரது அமைதியைச் சொல்லியது.

எ - கா : உறையார் விசும்பின் உவாமதி போல
நிறையா நிலவுதல் அன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேறாமோ
சங்கம்போல் வான்மையார் சால்பு.

(இ. ள்.) சங்கைப் போன்ற தூய தன்மையுடைய சான்றோரது அமைதிமழைநிறைந்த வானிடத்தேயுள்ள முழுவெண் திங்கள் போல, நிலைபெறு தலே அல்லாமல், மரக்கலம் பிளக்கும் குறையாத கடல் போன்று மிக்க பொருளினைப் பெறுமிடத்தும், வேறுபடுமோ ? படாது.

31. கிணைநிலை

கொளு : தண்பணை வயலுழவனைத்
தென்கிணைவன் திருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.

(இ - ள்.) தெளிந்த கிணைப்பறை கொட்டுபவன், மருதநிலத்துக் கழனியிடத்தே உழும் வேளாளனுடைய, நல்ல புகழினைச் சொல்லியது.

எ - கா : பகடுவாழ் கென்று பனிவயலுள் ஆமை
அகடுபோல் அங்கண் தடாரித்-துகடுடைத்துக்
குன்றுபோற் போர்விற் குரிசில் வளம்பாட
இன்றுபோம் எங்கட் கிடர்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கழனியுள் வாழும் ஆமையினது வயிறுபோன்ற அழகிய கண்ணையுடைய கிணைப்பறையின் மாசு துடைத்து, ஏர் வாழ்க என்று வாழ்த்தி, மலையை யொத்த வைப்போர்வினையுடைய வள்ளலின் வளத்தை யாம் பாடிநிற்ப, இன்றே எங்களுடைய வறுமை அகலும்.

32. பொருளொடுபுகறல்

கொளு : வையகத்து விழைவறுத்து
மெய்யாய பொருள் நயந் தன்று.

(இ - ள்.) உலகின்கள் பொய்ப்பொருளின் பற்றினை நீக்கி மெய்யம்மையாகிய இறைப் பொருளை விரும்பியது.

(எ - கா) : ஆமினி முப்பும் அகன்ற திளமையும்
தாமினி நோயும் தலைவரும்-யாமினி
மெய்யைந்து மீதூர வைகாது மேல்வந்த
ஐயைந்தும் ஆய்வ தறிவு.

(இ - ள்.) நமது இளமைப் பருவமோ நம்மை நீத்துச் சென்றது, இனி முதுமைப் பருவமும் வருதல் தப்பாது, இனி நோய்கள் தாமும் மீதூர்ந்து வருதல் ஒரு தலை, ஆதலால் இனி யாம் உடல் முதலிய ஐந்து பொறிகளும்

நம்மை அடரும்படி இந் நிலையிலே தங்காமல், நம்மேல் இப் பிறவிக்குக் காரணமாகி வந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் ஆராய்ந்துணர்வதே நல்லறிவாகும்.

33. அருளொடு நீங்கல்

கொரு : ஒலிகடல் வையகத்து

நலிவுகண்டு நயப்பு அவிந்தன்று.

(இ - ள்.) முழங்குங் கடலையுடைய உலகத்தின் துன்பத்தை சர்ந்து அதனைப் பற்றுதல் தவிர்த்தது.

எ - கா: கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை

இயக்கிய யாக்கை இறாமுன்--மயக்கிய

பட்படா வைகும் பயன்ஞால நீள்வலை

உட்படாம் போத லுறும்.

(இ - ள்.) நம்மைக் கலக்கிய பல்வேறு பிணிகளையுடையனவாகி, நம் வயப்படாது கடந்து, நம்மை நடத்திய ஊடல் ஓடிவதற்கு முன்னரே, நம்மை மருள்பண்ணின குணங்கள் அடுத்துத் தங்கும் பயனாகிய உலகம் என்னும் நெடிய கண்ணியின், அகத்தே சிக்காது, அகன்றுபோதல் உறுதியுடைத்து.

எட்டாவது வாகைப்படலம் முற்றும்.

பாடாண் படலம்

நூற்பா

பாடாண் பாட்டே வாயில் நிலையே

கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே

பரிசில் துறையே இயல்மொழி வாழ்த்தே

கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே

மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே

கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே

வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே

நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே

களவழி வாழ்த்தே

வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே

குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே

மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே

நாள்மங் கலமே பரிசில் நிலையே

பரிசில் விடையே ஆள்வினை வேள்வி

பாணாற்றுப் படையே கூத்தராற்றுப் படையே

பொருநராற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே

வாயுறை வாழ்த்தே செவியறிவுறாஉக்

குடைமங் கலமொடு வாள்பங் கலமே

மண்ணுமங் கலமே ஓம்படை யேனைப்

புறநிலை வாழ்த்தும் உள்ப்படத் தொகைஇ

அமரர்கள் முடியும் அறுவகை யாகிய

கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்

புலவரை அவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்

புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர் பணிதல்

நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுள் தோன்றிய

கைக்கிளை வகையும் பெருந்திணை வகையும்

நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டும்

கடவுட் பக்கத்தும் ஏனோர் பக்கத்தும்

மடவரல் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமும்

மாதர் மகிழ்ந்த குழவியும் ஊரின்

கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொடு
ஆங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற உரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

(இ - ள்.) பாடாண் பாட்டு முதல் காமப்பகுதி ஈறாகக் கூறப்பட்ட நாற்பத்தெட்டும் பாடாண் திணையும் அதன் துறைகளுமாம்.

1. பாடாண் பாட்டு

கொளு : ஒளியும் ஆற்றலும் ஒம்பா ஈகையும்

அளியும் என்றிவை ஆய்ந்துரைத் தன்று.

(இ - ள்.) ஒரு மன்னனுடைய புகழும் வலியும் பொருளைத் தனக்கெனப் பாதுகாவாத வள்ளன்மையும் அருளுடைமையும், என்று கூறப்பட்ட இவற்றை ஆராய்ந்து கூறியது.

எ - கா : மன்னர் மடங்கல் மறையவர் சொல்மாலை

அன்ன நடையினார்க் காரமுதம் - துன்னும்

பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தார்

எரிசினவேல் தானையெங் கோ:

(இ - ள்.) குளிர்ந்த மலரால் தொடுத்த பசிய மாலையினையும், அழலும் சினத்தையுடைய வேலேந்திய படையினையும் உடைய எங்கள் மன்னன் அரசர் பலருள்ளும் அரிய சிங்கம் போன்றவன், அந்தணர்க்குப் மாலையானவன், அன்னம் போலும் நடையினையுடைய மகளிர்க்குப் பெற்றகரிய அமிழ்த்தை ஒத்தவன், தன்பால் எய்திய இரவலர்க்கு முகில் போன்றவன்.

2. வாயில்நிலை

கொளு : புரவலன் நெடுங்கடை குறுகிய என்னிலை

கரவின் றுரையெனக் காவலற் குரைத்தன்று.

(இ - ள்.) ஒரு புலவன் அரண்மனை வாயில் காப்பவனுக்கு, அரசனது நெடிய அரண்மனை வாயிலையடைந்த எனது வரவினை, மறைவின்றி அரசனுக்கு நீ சென்று சொல்லுவாயாக என்று கூறியது.

எ - கா : நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்லிசை

ஈட்டிய சொல்லான் இவனென்று - காட்டிய

காயலோங் கெஃகிமைக்கும் கண்ணார் கொடிமதில்

வாயிலோய் வாயில் இசை.

(இ - ள்.) போர்த்தொழிலான் உயர்ந்த வேல்திகழும் கண்ணுக்கு நிறைந்த கொடிகளாற் சிறந்த மதிலினது வாயிலைக் காக்கும் தலைவனே!, இவன் நம் அரண்மனை வாயிலிடத்தே வந்துள்ள இப்புலவன் உலகின்கண் அழியாது உறுத்திய மெய்மொழியினையுடைய நாவாற் சிறந்த அறிவினையுடையோர் புகழ்ந்த நினை நல்ல புகழைத் தொகுத்துப் பாடிய சொல்லையுடையவன் என்று அரசனுக்குச் சொல்லி, என்னை அறிவிக்கும் பொருட்டு, யான் வந்த வரலாற்றினைச் சொல்லுவாயாக.

3. கடவுள் வாழ்த்து

கொளு : காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழும்

மூவரில் ஒருவனை எடுத்துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) உலகம் காக்கும் தொழிலைக் கொண்ட விரக்கழலினையுடைய மன்னவன் கைகூப்பித் தொழுதுநின்ற மூவராகிய முதற் கடவுளரில் வைத்து ஒரு கடவுளைச் சிறப்பித்து கூறியது.

எ - கா : வைய மகளை அடிப்படுத்தாய் வையகத்தார்

உய்ய உருவம் வெளிப்படுத்தாய்-வெய்ய

அடுந்திறல் ஆழி அவணையாய் என்றும்

நெடுந்தகை நின்னையே யாம்.

(இ - ள்.) ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையை உடைய திருமாலே, அத்தகைய நின்னை, எளியேனாகிய யாங்கள், நிலமகளை திருவடியிலே அடக்கியருளினை, உலகத்துள்ளவர்கள் பலரும் பிழைக்கும்பொருட்டுத்

திருமேனி கொண்டருளினை, வெவ்விய கொல்லும் சிறந்த ஆழிப்படையினையும் பாம்பணையினையும் உடையாய் கூறி வாழ்த்திநின்றோம்.

4. பூவை நிலை

கொளு : கறவை காவலன் நிறனொடு பொரீஇப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

(இ - ள்.) ஆநிரையைக் காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்து, காட்டிடத்தே மலர்கின்ற காயாம் பூவைப் புகழ்ந்தது.

எ - கா : பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோய்
யாவை விழுமிய யாமுணரேம்-மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர் தருத லான்.

(இ - ள்.) அழகிய வீரக்கழலையுடைய வேந்தனே!, பகைவரது தறுகண்மையோடே வஞ்சமல்லருடைய மாறுபாட்டையும் கடந்த இளமைப்பருவமுடைய மாயவனது, திருமேனியோடு உவமை கொள்ளுதலானே, காயா மலராகின்ற செவ்விப் பூவைப் போல, எப்பொருள் தாம் சீரியவை, யாங்கள் அறிகின்றோம்.

5. பரிசில் துறை

கொளு : மண்ணகங் காவல் மன்னன் முன்னர்
எண்ணிய பரிசில் இதுவென உரைத்தன்று.

(இ - ள்.) நிலத்தைக் காக்கும் காவல் தொழிலையுடைய வேந்தன் முன்னே, இரவலன் ஒருவன் தான் பெறநினைத்த பொருள் இதெனக் கூறியது.

வ - று : வரிசை கருதாது வான்போல் தடக்கைக்
குரிசில் நீ நல்கயாம் கொள்ளும் பரிசில்
அடுகளம் ஆர்ப்ப அமரோட்டித் தந்த
படுகளி நால்வாய்ப் பகடு.

(இ - ள்.) மழையை ஒத்த வண்மையையுடைய பெரிய கையையுடைய பெருமானே!, நீ எமது தகுதியைக் கருதாமல் வழங்க, யாங்கள் பெறும் பேறு, கொல்லும் போர்க்களத்திலே ஆரவாரிக்கும்படி போரின்கண் பகைவரை ஓடச் செய்து கைப்பற்றிக் கொணர்ந்த, உண்டாகும் மதக்களிப்பினையும் நான் வாயினையும் உடைய யானையேயாகும்.

6. இயன்மொழி வாழ்த்து

கொளு : இன்னோர் இன்னவை கொடுத்தார் நீயும்
அன்னோர் போல அவைஎமக் கீகென
என்னோரும் அறிய எடுத்துரைத் தன்று.

(இ - ள்.) இத்தன்மையோர் இத்தன்மையுடையவற்றை வழங்கினார், நீயும் அத்தன்மையார்போல, அத்தகைய பொருளை எமக்குத் தருவாயாக என்று கூறி, எத்தன்மையோரும் அறியும்படி, உயர்த்துக் கூறியது.

எ - கா : முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போர்வையும்
எல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத்- தொல்லை
இரவாமல் ஈந்த இறைவர்போல் நீயும்
கரவாமல் ஈகை கடன்.

(இ - ள்.) முற்காலத்தே, எல்லை கடலாகவுடைய இவ்வுலகத்தின்கண் தம் புகழ் நிலைத்துத் திகழும்படி, முல்லைக் கொடிக்குத் தேரினையும், மயிலுக்கு மணிப்படாத்தினையும், அவை கேளாதிருக்கவும், வழங்கிய மன்னர்களைப் போன்று, வேந்தே நீயும் ஒளியாமல் எமக்கு வழங்குதல் நினது கடமையாம்.

இதுவுமது

கொளு : மயலறு சீர்த்தி மான்தேர் மன்னவன்
இயல்பே மொழியினும் அத்துறை யாகும்.

(இ - ள்.) மயக்கமில்லாத பெரிய புகழினையும் குதிரையாற் பூட்டப்பட்ட தேரினையும் உடைய அரசனுடைய, தன்மையினை எடுத்துக் கூறினும், முற்கூறப்பட்ட துறையேயாம்.

எ - கா : ஒள்வாள் அமருள் உயிரோம்பான் தானியக்

கொள்வார் நடுவண் கொடையோம்பான்-வெள்வாள்

கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலான்

ஒழியாமே ஓம்பும் உலகு.

(இ - ள்.) தெளிந்த தனது வாளினை உறையினின்றும் வாங்காமலே தனக்குப் பகைமன்னர் சினத்தைவிடச் செய்யும் வேற் படையினையுடைய நம் மன்னர் எத்தகையனோ எனின் ஒள்ளிய வாள்போரிடத்தே தனது உயிரைப் பாதுகாப்பவன், தான் வழங்குங்காற் கொள்ளும் இயல்புடைய இரவலரிடை எப்பொருளையும் வழங்குதலைத் தவிரான், மேலும் இவ்வுலகத்தைத் தப்பாமற் பாதுகாப்பான்.

7. கண்படைநிலை

கொளு : நெடுந்தேர்த் தானை நீறுபட நடக்கும்

கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

(இ - ள்.) நெடிய தேரினையுடைய பகைவர்படை துகள்படும்படி செய்யும் கடிய தேர்ச் செலவினையுடைய மன்னனது, உறக்கத்தை மிகுத்துக் கூறியது.

வ - று : மேலார் இறையமருள் மின்னார் சினஞ்சொரியும்

வேலான் விறல்முனை வென்றடக்கிக்-கோலாற்

கொடிய உலகிற் குறுகாமை எங்கோள்

கடியத் துயிலேற்ற கண்.

(இ - ள்.) எம்முடைய வேந்தன், மறவர்கள் தங்கும் போரின்கண், ஒளிபொருந்திய சினத்தீயைப் பொழியும் தனது வேற்படையானே, வலிமைமிக்க போரினை வென்று தனது செங்கோன்மையானே, இவ்வுலகின்கண் கொடியவை எய்தாதபடி நீக்கி விட்டமையானே, அவன் கண்கள் உறக்கத்தை மேற்கொண்டன.

8. துயிலெடைநிலை

கொளு : அடுதிறல் மன்னரை அருளிய எழுகெனத்

தொடுகழல் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

(இ - ள்.) கட்டிய வீரக்கழலினையுடைய வேந்தனை, சொல்லும் வலியினையுடைய நின் பகைமன்னர்க்கு அருள் செய்ய எழுந்திருப்பாயாக எனக் கூறி, உறக்கத்தினின்றும் எழுப்பியது.

எ - கா : அளந்த திறையார் அகலிடத்து மன்னர்

வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக்- களந்தயங்கப்

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கை சூழ் தாமரைத்

தூமலர்க்கண் ஏர்க் துயில்.

(இ - ள்.) வென்றி தருதற்குக் காரணமான வேற்படையினையுடைய மன்னனே!, அகன்ற உலகினிடத்து மன்னர் பலர் நினக்கு அளந்த திறைப்பொருளினையுடையராய் நினை வணங்கும் பொருட்டு, இடம் விளங்கப் பொலிந்த மலரின் மேற் பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிற் சூழ்ந்த தாமரையின் தூய மலரை ஒத்த நின்கண்கள் உறக்கத்தினின்றும் எழுவனவாக.

9. மங்கலநிலை

கொளு : கங்குற் கணைதுயில் எழுந்தோன் முன்னர்

மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) இரவின்கண் மிக்க துயிலை நீத்து எழுந்த மன்னன் முன்னே மங்கலத்தைச் சொன்ன மிகுதியைக் கூறியது.

எ - கா : விண்வேண்டின் வேறாதல் மங்கலம் வேந்தர்க்கு

மண்வேண்டின் வககூப்பல் மங்கலம்-பெண் வேண்டின்

துன்னன் மடவார்க்கு மங்கலம் தோலாப்போர்

மன்னன் வரைபுரையும் மார்பு.

(இ - ள்.) உலகின்கண் உள்ள அரசர் தமக்குத் துறக்கப்பேற்றை விரும்புமிடத்து எம்முடைய அரசனைப் பகைத்தல் ஆக்கமாம், அன்றி அவர் மண்ணை விரும்பின் அவனைக் கைகூப்பித் தொழுதல் ஆக்கமாம், மடப்பமுடைய மகளிர்க்குத் தம் பெண்மையாலாம் பேற்றை விரும்பின், தோல்வியில்லாதபோர்த்தொழிலினையுடைய எம் மன்னனது மலையை ஒக்கும் மார்பினை முயங்குதல் ஆக்கமாம்.

இதுவுமது

கொளு : மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபில்
தன்னினன் என்றலும் அத்துறை யாகும்.

(இ - ள்.) நிலைபெறும் சிறப்பினையுடைய ஆக்கத்தை, ஓர் மன்னன் முறைமையாலே எய்தினான் என்று கூறுதலும் முற்கூறப்பட்ட துறையேயாம்.

எ - கா : தீண்டியும் கண்டும் பயிற்றியும் தன்செவியால்

வேண்டியும் கங்குல் விடியலும் - ஈண்டிய

மங்கலம் ஆய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்

வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து.

(இ - ள்.) தறுகண்மையையுடைய பகைமன்னருடைய வெவ்விய போர்க்களத்தின்கண் அவரை வென்று வேல் ஏந்தின எம்முடைய மன்னன், இரவு புலருந்துணையும், தீண்டி இன்புறற்பாலவற்றைத் தீண்டியின்புற்றும் கண்டு இன்புறக் கடவவற்றைக் கண்டுஇன்புற்றும் பேசி இன்புறற்பாலவற்றைப் பேசி இன்பற்றும், தனது செவியாலே கேட்டின்புறற் பாலவற்றைக் கேட்டின்புற்றும், இங்ஙனமாகத் திரண்ட ஐம்பொறிகட்கும் ஆக்கமாகிய இன்பங்களை நுகர்ந்தான்.

10. விளக்குநிலை

கொளு : அளப்பருங் கடல் தானையான்
விளக்குநிலை விரித்துரைத்தன்று.

(இ - ள்.) அளத்தற்கரிய கடல்போன்ற படையினையுடைய அரசனது, திருவிளக்கின் தன்மையைப் சொல்லியது.

வ - று : வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி

ஒளிசிறந் தோங்கி வரலால் - அளிசிறந்து

நன்னெறியே காட்டும் நலந்தெரி கோலாற்கு

வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

(இ - ள்.) அளித்தற் தொழிலிலே மேம்பட்டுக் குடிகட்கு நன்றாகிய நெறியையே காட்டுகின்ற நன்மை விளங்காகின்ற செய் கோலையுடைய வேந்தனுக்கு, அவனுடைய திருவிளக்கு, காற்றெறிந்தவிடத்தும் வலமாகச் சமுன்று, எழுந்து ஒளிமிக்கு உயர்ந்து வருதலானே, வெல்லும் முறைமையினையே காட்டி நிற்கும்.

இதுவுமது

கொளு : அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் தன்னைச்
சுடரொடு பொருவினும் அத்துறை யாகும்.

(இ - ள்.) பொற்றகட்டாற் சிறந்து விளங்கும் பசிய அணிகலன்களையுடைய வேந்தனை, ஞாயிற்று மண்டிலத்தோடே ஒப்பிட்டுக் கூறினும் முற்கூறப்பட்ட துறையேயாம்.

எ - கா : வெய்யோன் கதிர்விரிய விண்மேல் ஒளியெல்லாம்

மையார் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு-வையகத்துக்

கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்

வேத்தவையுள் மையாக்கும் வேந்து.

(இ - ள்.) உலகின்கண் உள்ள கூத்தர் திரளெல்லாம் புகழும் கொடித் தேரினையுடைய நம் மன்னன், அரசர் அவையிடத்தே வந்து அணைந்த பின்னர், கதிரவனின் ஒளி பரவாதிற் பவானத்தின்கண் உள்ள ஏனைக் கோள்களும் நாள்களுமாகிய ஒளியுடையன எல்லாம், புற்கென்று அடங்கி ஒளித்தாற் போன்று, வேந்தர் திரள் புற்கென்று ஒளியிழக்கும்.

11. கபிலைகண்ணிய புண்ணியநிலை

கொளு : அண்ணல் நான்மறை அந்த ணாளர்க்குக்

கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) தலைமையாற் சிறந்த நான்கு வேதத்தினையும் உடைய அந்தணர்க்கு, தானமாகக் கொடுக்கக் கருதிய ஆவினது தன்மையைக் கூறியது.

எ - கா : பருக்காமும் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்

குருக்கண் கபிலை கொடுத்தான்-செருக்கொடு

இடிமுரசுத் தானை இகலிரிய எங்கோன்

கடிமுரசம் காலைச் செய்.

(இ.ள்.) எம் மன்னன், இடிபோல் முழங்கும் முரசினையுடைய பகைவர் படை தமது களிப்புடனே இகல் கெடும்படி நாட்காலையிலே தனது காவல் முரசம் முழங்கிநிற்ப, பருத்த மணிகளையும் சிவந்த பொன்னையும் அந்தணர் தாமே முகந்து கொண்டுநிற்ப, நன்னிறம் பொருந்திய கண்ணையுடைய ஆக்களைத் தானமாக கொடுத்தான்.

12. வேள்விநிலை

கொளு : அந்தமில் புகழான் அமரரும் மகிழ்ச்

செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

(இ - ள்.) முடிவில்லாத புகழையுடைய மன்னன், தேவர்களும் மனம் மகிழும்படி, வேள்வி செய்த சிறப்பினைச் சொல்லியது.

எ - கா : கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்தல் என்வியப்பாம்

வேள்வி விறல்வேந்தன் தான்வேட்ப-நீள்விசும்பின்

ஈர்ந்தார் இமையோரும் எய்தி அழல்வாயால்

ஆர்ந்தார் முறையால் அவி.

(இ - ள்.) வெற்றியையுடைய மன்னன் அறக்கள வேள்வி செய்துநிற்ப, நெடிய வானுலகில் வாழும் ஈரமுடைய மாலையினை அணிந்த தேவர்களும், தத்தமக்குரிய முறைமையாலே அவ்வேள்விக்கண் வந்து, தீயாகிய வாயினாலே அவியை நுகர்ந் தார், கேள்வியினையுடைய வேதியர் சுற்றம் உவத்தல் என்ன வியப்பு ஆகும். கேட்டே பயிலுதலின் கேள்வி மறை எனப்பட்டது. மறை ந்து. பார்ப்பனர் என்னும் துணையாய் நின்றது. என் பர் என்னும் வினா வியப்பில்லை என்னும் பொருள்பட நின்றது. யோரும் என்பதன்கண் உம்மை, உயர்வுசிறப்பு. எவன் என்பது என் எனக் குறைந்து நின்றது.

13. வெள்ளிநிலை

கொளு : துயர்தீரப் புயல் தருமென

உயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) உலகின் துன்பம் நீங்கும்படி மேகம் மழையைத் தரும் என்று கூறி, வெள்ளிக் கோளினது சிறந்த நிலைமையினைக் கூறியது.

வ - ரு : சூழ்கதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்

தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ-சூழ்புரவித்

தேர்விறறார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்

மார்விறறார் கோலி மழை.

(இ - ள்.) ஆராய்ந்து பூட்டிய குதிரையினையுடைய தேரினையும் வில்லினையும் உடைய பகைவரது தூசிப்படையைத் தடுத்து, மிக்கு விளங்கும் வேலினை ஏந்திய மன்னனே, ஞாயிறு முதலிய சுடர்கள் வலமாக இயங்குமிடமாகிய வானத்தைத் தனது சுடரானே விளங்கச் செய்யும் வெள்ளிக்கோளினது, ஒளியானது நன்னிலைக்கண் நின்று பரவுதலானே, கால்விழுந்த முகில், நின்று மார்பின்கண் மாலை போன்று நீர்த்தாரை கோலி மழை வெள்ளத்தைக் கொடுக்கும்.

14. நாடுவாழ்த்து

கொளு : தாட்டாழ் தடக்கையான்

நாட்டது வளமுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) முழந்தாளின் கீழேயும் நீண்டு தாழ்ந்த பெரிய கையினையுடைய மன்னனது நாட்டினது நன்மையை சொல்லியது.

எ - கா : எண்ணின் இடரெட்டும் இன்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம்-விண்ணின்
வகைத்தாய் வளனோடு வைகின்று வென்வேல்
நகைத்தாரான் தான் விரும்பு நாடு.

(இ - ள்.) வெற்றி வேலினையும் மலர்ந்த மாலையினையும் உடைய நம் மன்னன் விரும்புகின்ற இந்நாடு, ஆராயுங்கால் எண்வகையான இடர்களும் இல்லாமல், வயலின் கண் உள்ள செங்கற் பயிரினூடே, கருங்குவள மகளிர் கண்போல மலர்ந்து நிற்க, இன்பத்தில் வானுலகத்தின் படித்தாய், செல்வத்துடனே தங்கி நின்றது.

15. கினை நிலை

காளு : திருக்கிளரும் அகன் கோயில்

அரிக்கிணைவன் வளமுரைத் தன்று.

(இ - ள்) செல்வம் பெருகும் அகன்ற அரண்மனையிடத்தே அழகிய தடாரிப்பறை கொட்டுபவன், தான் பெற்ற வளத்தைக் கூறியது.

எ - கா.: வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்யாமை
அள்ள கட டன்ன அரிக்கிணை-வள்ளியோன்
முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னாமுன்
என்கடை நீங்கிற் றிடர்.

(இ - ள்.) வள்ளன்மையுடைய எம் மன்னனுடைய வாயிலின் முன் நின்று, வெள்ளிக்கோள் தோன்றுகின்ற வைகறையாமத்தே, வயலின்கண் வாழும் யாமையினது செறிந்த வயிற்றையொத்த கண்ணையுடைய அழகிய தடாரிப்பறையை, கொட்டி, நினை யானை வாழ்வதாக என்று பாடி வாழ்த்துவதன் முன்னே, வறுமைத் துன்பம் என்னிடத்து நின்றும் அகன்றது.

16. களவழி வாழ்த்து

கொளு : செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்

வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

(இ - ள்.) வெண்டுறைப் பாட்டினைவல்ல யாழ்ப்பாணர், ஒரு மன்னன் போர்க்களத்தே கொண்ட வளவிய செல்வத்தை சொல்லியது.

எ - கா : ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாம் கொண்ட விறல்வேழம்- வேண்டான்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாள் தானை வேந்தே
விளைகள் பகர்வாள் விலை.

(இ - ள்.) சங்குகளும் கொம்புகளும் முழங்கிநின்ற வானையுடைய படையினையுடைய வேந்தனே முதிர்ந்த கள்ளி விற்குமவள், அக்கள்ளிற்கு விலைப் பொருளாக, பருந்துகள் திரண்டிருந்து தம் சிறகினைக் கோதாநின்ற வெவ்விய போர்க்களக் கண்ணே, விரும்பி யாங்கள் நிற்பாற்பரிசிலாகக் கொண்ட வெற்றியையுடைய யானையையும் விரும்பாள்.

17. வீற்றினிதிருந்த பெருமங்கலம்

கொளு : கூற்றிருந்த கொலைவேலான்

வீற்றிருந்த விறல்மிகுத்தன்று.

(இ - ள்.) கூற்றுடன் குடியிருந்த கொலைத்தொழிலாற் சிறந்த வேலினையுடைய மன்னன், செம்மாந்திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது.

எ - கா: அழலவிர் பைங்கண் அரிமான் அமளி
நிழலவிர் பூண் மன்னர்நின் நேத்தக்- கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்கு.

(இ - ள்.) ஒளி விளங்கும் அணிகலன்களையுடைய அரசர் பலரும் நின்று தன்னை வாழ்த்திநிற்ப, இருந்த முழக்கத்தையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட பொலிவு மிக்க இந் நாவலந் தீவு முழுமைக்கும், மலர்கள் மிக்க மாலையையுடைய அரசனாக, வீரக்கழலினைக் கட்டி, தீயொளிரும் பசிய கண்ணையுடைய அரியணையின்மேல் எங்கள் மன்னன் செம்மாந்திருந்தான்.

18. குடுமி களைந்த புகழ்சாற்றுநிலை

கொளு : நெடுமதில் எறிந்து நிரைதார் மன்னன்

குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) நிரைத்த மாலையையுடைய வேந்தன், தனக்குப் பகைவருடைய நெடிய அரசனை அழித்து அவரது முடியைக் களைந்த மிகுதியைக் கூறியது.

எ. கா: பூந்தா மரையிற் பொடித்துப் புகல்விசும்பின்

வேந்தனை வென்றான் விறல் முருகன்-ஏந்தும்

நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோர் ஏத்தக்

குடுமி களைந்தான்எங் கோ.

(இ - ள்.) வெற்றியினையுடைய நெடுவேள், சரவணப் பொய்கையும் பொலிவினையுடைய தாமரைப் பூவிலேதோன்றி, வெற்றியாற் சிறந்த வானுலகத்தில் இந்திரனை வென்றான் எம்முடைய அரசன் அழகினை ஏந்திய நெடிய பகைவர் அரசனை! கைக் கொண்டு உலகினர் வாழ்த்த ஏற்ப, அப்பகைவரது மணிமுடியை அகற்றினான்.

19. மணமங்கலம்

கொளு : இகலடுதோள் எறிவேல்மன்னன்

மகளிரொடுமணந்த மங்கலங்கூறின்று.

(இ - ள்.) பகையைக் கொல்லும் தோளினையும் எறியும் வேலினையும் உடைய மன்னன், பெண்டிரோடு புணர்ந்த நன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா. அணக்கருந் தானையான் அல்லியந் தார் தோய்ந்தோள்

மணக்கோல் மங்கலம்யாம் பாட-வணக்கருஞ்சீர்

ஆரெயில் மன்னன் மடமகள் அம்பனைத்தோட்

கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

(இ - ள்.) பிறராற் றாழப்பண்ணுதற்கரிய புகழினையும் கைப்பற்றுதற்கரிய அரசனையும் உடைய வேந்தனின் மடப்பமுடைய மகளாவாரும், அழகிய மூங்கில் போன்ற தோளினையும் கூரிய பல்லினையும் சிவந்த வாயையும் உடைய காமவல்லி போன்றவளுமானவள், திருமண அணிப்பொலிவினை யாங்கள் புகழ், பகைவரால் வருத்துதல் அரிய படையினையுடைய எம்மன்னனது, அல்லிமாலையை மணந்தாள்.

20. பொலிவுமங்கலம்

கொளு : வேல்வேந்தன் உள்மகிழ்ப்

பாலன்பிறப்பப் பலர்புகழ்ந்தன்று.

(இ - ள்.) வேலினையுடைய அரசன் நெஞ்சம் உவக்கும்படி, அவனுக்குப் புதல்வன் பிறத்தலானே, பலரும் கொண்டாடியது.

எ - கா : கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்

பெருங்கண் புதல்வன் பிறப்பப்-பெரும்பெயர்

விண்ணார் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தார் ஏத்தினார்

எண்ணார் அவிந்தார் இகல்.

(இ - ள்.) வலிய வீரக்கழலினையும் வெள்ளிய கொற்றக்குடையினையும் உடைய எங்கள் மன்னனுக்கு, சிவந்த வாயினையும் பெரிய கண்ணையும் உடைய மகன் பிறத்தலானே, பெரிய புகழையுடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார் பகைவர் மாறுபாடு ஒழிந்தார்.

21. நாள் மங்கலம்

கொளு : அறந்தரு செங்கோல் அருள்வெய்யோன்

பிறந் தநாட் சிறப்புரைத்தன்று.

(இ - ள்.) அறத்தை உண்டாக்கும் செங்கோன்மையையும் அருளையும் விரும்பும் அரசன், பிறந்த நாளினது நன்மையைச் சொல்லியது.

எ - கா : கரும்பகடும் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்
விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ-சுரும்பிமிர்தார்
வெம்முரண்வேந்தரும் வெள்வளையார் தோள் விழைந்து
தம்மதில் தாத்திறப்பர் தாள்.

(இ - ள்.) நம்மன்னன் பிறந்த நாளிலே வலிய யானையையும் சிவந்த பொன்னையும் பெற்றவர், விருப்பமுற்று மகிழ்தல் வியத்தற்குரியதாகுமோ, வண்டுகள் பாடும் மாலையினையும் வெவ்விய மாறுபாட்டினையும் உடைய பகைமன்னர்களும், இந்நாளிலே தம்மச்சம் அகலுதலானே காமம் மீதாரப்பட்டு வெள்ளிய வளையலணிந்த மகளிர் தோளை முயங்க விரும்பி, தம்முடைய அடைத்திருந்த அரணங்களின் கதவுத்தாள்களைத் தாமே நீக்குவர் ; இஃதன்றோ வியப்பு !

22. பரிசில்நிலை

கொளு : புரவலன் மகிழ் தூங்க
இரவலன் கடைக்கூடின்று.

(இ - ள்.) வள்ளல் இன்பத்திலே அசைய, இரவலன் தன்னூர்க்குப் போக ஒருப்பட்டது.

எ - கா : வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்
நல்கிய பின்னும் நனிநீடப்-பல்போர்
விலங்கும் கடல் தானை வேற்றார் முனைபோல்
கலங்கும் அளித்தென் கரும்பு.

(இ - ள்.) பெருமானே! பகையை வெல்லும் குதிரை பூண்ட விளங்கும் மணியினையுடைய திண்ணிய பொற்றேரைப் பரிசிலாக நீ வழங்கிய பின்பும், விடை தருதற்கு மிகவும் காலந்தாழ்ப்ப, என்னுடைய சுற்றம், பல போரினையும் விலக்கும் கடல்போன்ற பெரிய படையினையுடைய நிற்பகைவர் நாடு கலங்குமாறு போன்று, துன்பத்தாலே கலங்கி நிற்கும், ஆதலால் அஃது அளிக்கத்தக்கது.

23. பரிசில் விடை

கொளு : வேந்தன்உள் மகிழ் வெல்புகழ் அறைந்தோர்க்கு
ஈந்து பரிசில் இன்புற விடுத்தன்று.

(இ - ள்.) அரசன் தனது உள்ளம் மகிழும்படி தனது வெற்றியாலுண்டாய புகழைக் கூறிய பரிசிலர்க்கு, பரிசிற் பொருள் வழங்கி அவர் இன்புறும்படி விடை கொடுத்தது.

எ - கா : படைநவின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரும்
நடைநவின்ற பாய்மாவும் நல்கிக்-கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

(இ - ள்.) பெரிய அருளினையுடைய மன்னன், படையின்கட் பயின்ற பலவாகிய களிற்று யானைகளையும் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட தேரினையும் தாளத்திற்கொத்த நடை பொருந்திய பாயும் குதிரையினையும் வழங்கி, முற்படவந்த வேந்தர் முடிபணியும் தனது சிவந்த அடியானே நடந்து, தனது அரண்மனை வாயிலையும் கடந்து என் பின்னே வந்து விடை நல்கினான்.

23. ஆள்வினை வேள்வி

கொளு : வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) தான் மேற்சென்ற தொழில் முடிவு பெற்ற ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலினையுடைய அரசனது, இல்லறத்தினது நிறைவைச் சொல்லியது.

எ - கா : நின்ற புகழொடு நிடுவாழ் கிவ்வுலகில்
ஓன்ற உயிர்களிப்ப ஓம்பலால்-வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னும்
ஆள்வினை வேள்வி யவன்.

(இ - ள்.) போரிடத்தே தன் பகைவரை அடங்க வென்று அவ்வாள்போரினை முடித்து, என்மனைக்கு விருந்தினர் வருவாராக என்று சொல்லி நின்றனர், முயற்சியாற் செய்யும் வேள்வியினையுடைய எம்மன்னன், ஒருசேர எல்லாவுயிரும் மகிழும்படி பாதுகாத்தலானே, இவ்வுலகத்தே நிலைகின்ற புகழுடனே நெடுங்காலம் வாழ்க.

25. பாணாற்றுப்படை

கொளு : சேனோங்கிய வரையதரிற்

பாணனை ஆற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள்.) சேண் ஓங்கிய வரை அதரில் - மிகவும் துள்ள மலைவழியிடத்தே, பாணனை ஆற்றுப்படுத்தன்று. பெற்றுவரும் பாணன் தன் எதிர்வந்த பாணனைப் பரிசில் வழியிலே செலுத்தியது.

மலைவழியிடத்தே ஏலே செலுத்தியது

எ - கா : இன்றோடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண எம்மைப்போம்

கன்றுடை வேழத்த காண்கடந்து சென்றடையிற்

காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்

தாமரை சென்னி தரும்.

(இ - ள்.) இனிய கோவையினையுடைய நல்ல இசையாற் சிறந்த யாழ்வல்ல பாணனே !, யாம் சென்றாற்போல நீயும் கன்றுகளையுடைய யானைகள் இயங்கும் காட்டினைக் கடந்துபோய்ப் பொருந்தின், விருப்பம் வருதற்குக் காரணமான மென்மையினையுடையாள் கணவன், குளத்தின் கட் பூவாத பொற்றாமரை மலரை பின் தலையிலே சூட்டுவன் என்றவாறு.

26. கூத்தராற்றுப்படை

கொளு : ஏத்திச் சென்ற இரவலன்

கூத்தரை ஆற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள்.) வள்ளல்பாற் பரிசில் பெற்று அவனை வாழ்த்திச் சென்ற இரவலனாகிய கூத்தன், தன்னெதிர்வழியிடைவந்த கூத்தரை அவ்வள்ளல்பாற் செல்லும் வழியிற் செலுத்தியது.

(வி - ம்.) ஒரு வள்ளல்பால் பரிசில் பெற்றுச் செல்வானொரு கூத் தன், தன்னெ திர்வந்த கூத்தரை அவ்வள்ளல்பால் செல்ல வழிப்படுத்த தது கூத்தராற்றுப்படை என்னுந் துறையாம் என்பது கருத்து.

எ - கா : கொலைவிற் புருவத்துக் கொம்பன்னார் கூத்தின்

தலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாம்

காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்

வாரினை கொண்டு வரற்கு.

(இ - ள்.) கொலைத் தொழிலையுடைய வில்லை ஒத்த புருவத் இனையுடைய பூங்கொம்பு போன்ற விறலியர் ஆடும் கூத்திற்குத் தலைவனே !, இந்திரவில் வளைந்த முகிலை வென்ற வண்மையையுடையானது கைவழங்கும் செல்வத்தினை, தொகுத்துக்கொண்டு வருவதற்கு, ஒழியாது அவன்பாற் செல்லுவாயாக!

27. பொருநர் ஆற்றுப்படை

கொளு : பெருநல்லான் உழையீராகெனப்

பொருகனை ஆற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள்.) பெரிய தன்மையினையுடைய அவ்வள்ளல் பக்கத்தீர் ஆக என்று கூறி, கிணை கொட்டுபவனை, வழிப்படுத்தது.

எ - கா : தெருவில் அலமரும் தெண்கண் தடாரிப்

பொருவில் பொருந! நீ செல்லின் செருவில்

அடுந் தடக்கை நோன்றாள் அமர்வெய்யோன் ஈயும்

நெடுந்தடக்கை யானை நிரை.

(இ - ள்.) தெருக்கள் தோறும் சுழன்று திரிந்து நின்ற தெளிந்த கண்ணையுடைய கிணையினையுடைய ஒப்பில்லாத பொருநனே! நீயும் போரினிடத்தே பகைவரைக் கொல்லும் பெரிய கையினையும் வலிய தாளினை உடைய போரினையே விரும்பும் அவ்வள்ளல், தினக்கும் நீண்ட கையினையுடைய யானைத் திரளைப் பரிசிலாக வழங்குவன்.

28. விறலியாற்றுப்படை

கொளு : திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும்

விறலியை ஆற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள்.) திறல் வேந்தன் புகழ்பாடும் வெற்றியையுடைய மன்னனது புகழைப் பாடும், விறலியை ஆற்றுப்படுத்தன்று. விறலியை ஒரு வள்ளலிடத்தே வழிப்படுத்தது.

எ - கா: சில்வளைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படையான்

பல்புகழ் பாடிப் படர் தியேல்-நல்லவையோர்

ஏத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாற்

பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

(இ - ள்.) சிலவாகிய வளையலணிந்த கையினையும் சிவந்த வாயினையும் உடைய பாணிச்சியே!, போரின்கண் மிக்க படையினையுடைய அவ்வள்ளலிடத்தே அவனது பலவாகிய புகழையும் பாடிக்கொண்டு செல்லுவாயாயின், அவனது நல்ல அவையிடத்துள்ளார் நின்னைப் புகழ்ந்துநிற்பஇப்பொழுதே அவனால் வழங்கப்படும் அனிகலன்களை அணிந்து மலர்ந்த பூங்கொடிபோலப் பொலிவு பெற்று நீ மீண்டு வருதல் ஒருதலை.

29. வாயுறைவாழ்த்து

கொளு : பிற்பயக்கும் எம்சொல்லென

முற்படர்ந்த மொழிமிகுத்தன்று.

(இ - ள்.) எமது சொல்லின் வழிநிற்பின் அதன் பயன் பின்னர் விளையும் என்று, மேம்பட்ட தமது மெய்ம் மொழியினை, அறிஞர் மிகுத்துச் சொல்லியது.

எ - கா : எஞ்சொல் எதிர்கொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்

குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானோ - எஞ்சும்

இகலிடன் இன்றி எறிமுந்நீர் சூழ்ந்த

அகலிடம் அங்கை அகத்து.

(இ - ள்.) யானையாற் சிறந்த வெல்லும் படையினையுடைய அரசன், எள்ளானாகி எமது மொழியினை ஏற்றுக்கொண்டு அது கூறும் நெறியிலே நிற்பின், ஒழியும் பகை நிலம் இல்லாமற்போகும்படி, அலையும் கடல் சூழ்ந்த அகன்ற நிலவுலகத்தை, தனது உள்ளங்கையினிடத்தே அகப்படக் கைக்கொள்ளானோ கொள்வன்.

30. செவியறிவுறாஉ

கொளு : மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி

அறந்தெரி கோலாற் கறிய உரைத்தன்று.

(இ - ள்.) அறத்தினை ஆராயும் செங்கோலினையுடைய மன்னனுக்கு, மறமும் பிறழ்ச்சியுமில்லாத நிலைதலிடைய பெரிய கருத்தினை, உணரும்படி கூறியது.

எ - கா : அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்

தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே- முந்தை

வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி

மொழிநின்று கேட்டல் முறை.

(இ - ள்.) மாலையையுடைய மன்னனே!, அறவோர் அறிவாள்நிரம்பிய பெரியோர் அரிய

தவவொழுக்கினையுடைய துறவியர் தம் தமையன்மார் தந்தை தாய் என்று கூறப்பட்ட இவர்க்கு, முன்னோர் செய்த நெறியிலே நின்று, அதன் பின்னர் விளங்கும் கடலை எல்லையாகவுடைய உலகத்து மொழிகளை நின்று கேட்பது வழக்காம்.

31. குடைமங்கலம்

கொளு : நாற்றிசையும் புகழ்பெருக

வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

(இ - ள்.) நான்கு திசை□□□□□□ தனது புகழ் பெருகும்படி, அரியணைமிசைச் செம்மாந்திருந்த மன்னனுடைய குடையைப் புகழ்ந்தது.

எ - கா : தன்னிழலோர் எல்லோர்க்கும் தண்கதிராம் தற்சேரா
வெற்றிழலோர் எல்லோர்க்கும் வெங்கதிராம்-இன்விழல்வேல்
மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன்
கோவாய் உயர்த்த குடை.

(இ - ள்.) கண்ணுக்கு இனிய ஒளியுடைய வேலினையும் என்றும் புதிதாய் வரும் சீரிய புகழினையும் வெற்றிமாலையினையும் உடைய சோழவேந்தன், அரசரிமை பெற்றவனாய் உயர்த்திய குடை, தனது நிழலில் வாழ்வார் பலர்க்கும் குளிர்ந்த திங்களாகும், தனது நிழலிற் சேராத வெய்ய நிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார் பலர்க்கும் வெவ்விய ஞாயிறு ஆகும்.

32. வாள்மங்கலம்

கொளு : கயக்கருங் கடற்றாணை
வயக்களிற்றான் வாள்புகழ்ந்தன்று.

(இ-ள்.) பகைவரால் கலக்குதற்கு அரிதாகிய கடல்போலும் பெரிய படையினையும் வலிய யானையினையும் உடைய வேந்தனது கொற்றவானப் புகழ்ந்தது.

எ - கா : கொங்கவிழ் ஐம்பால் மடவார் வியன்கோயில்
மங்கலங் கூற மறங்கனலும்- செங்கோல்
நிலந்தரிய செல்லும் நிரை தண் தார்ச் சேரன்
வலந்தரிய ஏந்திய வாள்.

(இ - ள்.) நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய சேர மன்னனுடைய, அரண்மனை யிடத்தே,மலரும் கூந்தலையுடைய மகளிர், நிலத்தைச் சிறந்ததாக்கித் தரும்பொருட்டு நடக்கும் அவனது செங்கோன்மையினது ஆக்கத்தைக் கூறிநிற்ப வெற்றியைத் தரும்பொருட்டு அவன் கையிலேந்திய வாள், சினத்தைக் கனலாய் நிற்கும்.

33. மண்ணுமங்கலம்

கொளு : எண்ணருஞ் சீர்த்தி இறைவன் எய்தி
மண்ணும் மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) எண்ணுதற்கரிய பெரும் புகழினையுடைய மன்னவன்,ஆக்கத்தைப் பொருந்தித் திருமுழுக் கொள்ளும் மிகுதியைச் சொல்லியது.

எ - கா : கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாள்
மங்கலம் கூற மலிபெய்திக்-கங்கையாள்
பூம்புனல் ஆகம் கெழீஇயினான் போரடுதோள்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

(இ - ள்.) போரை வெல்லும் தோளினையும் வேம்பு நிறைந்த மாலையினையும் உடைய எம்முடைய மன்னனாகிய பாண்டியன், தாது வீரியம் மாலையாற் பொலிந்த கன்னிமையையும் மடப்பத்தையும் உடைய நன்மையை உடையவள் தனது மங்கலத்தைச் சொல்லி நிற்ப, சிறப்பெய்தி, கங்கையாகிய மடந்தையினது பொலிவுடைய நீராகிய மார்பினைத் தழுவினான்.

34. ஓம்படை

கொளு : இன்னது செய்தல் இயல்பென இறைவன்
முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர்ந் தன்று.

(இ - ள்.) புலமை மிக்கவன் அரசன் முன்னே நின்று, இன்ன செயலைச் செய்தல் மன்னற்கு இயல்பாகும் என்று சொல்லி, மெய்மொழியினை அடுத்துச் சொல்லியது.

எ - கா : ஒன்றில் இரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால்
வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே-சென்றலாம்
ஆழ்கடல் சூழ் வையகத்துள் ஐந்துவென் றாறகற்றி
ஏழ்கடிந்து இன்புற் றிரு.

(இ - ள்.) ஒன்றாகிய மெய் அறிவினாலே நன்மை தீமை என்னும் இரண்டினை ஆராய்ந்து பகை நட்பு நொதுமல் என்னும் முப்பகுதியை கண்டு தன்னெஞ்சினுள்ளே அடக்கிக் கொண்டு அவற்றுள் பகைப்பகுதியாரை நால்வகைப் படையானும் வென்று போர்களத்தைக் கைப்பற்றிய வேலையுடைய வேந்தனே!, கரைமேற் சென்று தவமும் அலைகளையுடைய ஆழந்த கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகனிடத்தே, பொறிகள் ஐந்தனையும் வென்று, ஆறுறுப்புக்களையும் பெருக்கி ஏழு குற்றங்களையும் நீக்கி இனிமையுற்று நீண்டகாலம். வாழ்ந்திருப்பாயாக.

35. புறநிலை வாழ்த்து

கொளு; வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்ப

வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந் தன்று.

(இ - ள்.) நீ வழிபடுகின்ற கடவுள் நினைப்பாதுகாத்துநிற்ப, வழிவழி மிகுவதாக எனச் சொல்லி உண்மையைக் கூறியது

எ - கா : கொடிபடு முத்தலைவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்

கடிபடு கொன்றையான் காப்ப-நெடிதுலகிற்

பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற

மாமலைபோல் மன்னுக .

(இ - ள்.) வேந்தே நீ, ஒழுங்குபட்ட மூன் தலையினையுடைய சூலத்தையும் கூற்றுவனை ஒத்த குந்தாலியினையும் நறுநாற்றம் கமழும் கொன்றைமாலையினையும் உடைய இறைவன் பாதுகாத்து நிற்ப, பொலிவு மிக்க நாவலர் தீவினது அக்கட்டினூடே உருவிப்போய் நிலைத்துகின்ற மாமேரு வென்னும் மலை நிற்பது போல, நெடுங்காலம் இவ்வுலகிலே நின்று நிலைப்பாயாக.

36. கொடிநிலை

கொளு : மூவர்கொடி உள்ளும் ஒன்றோடு பொரீஇ

மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்ந் தன்று.

(இ - ள்.) திருமால் சிவன் பிரமன் என்னும் முதற்கடவுளர் மூவருடைய கொடிகளுள் வைத்து ஒன்றோடு ஒரு கொடியோடு உவமித்து பலரும் பொருந்துதல் வரும் வேந்தனுடைய கொடியைப் புகழ்ந்தது.

எ - கா : பூங்கண் நெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்

பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல-ஓங்குக

பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்

கொல்யானை மன்னன் கொடி.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த மலராற் புனைந்த மாலையினையும் கொல்லும் யானையும் உடைய நங்கள் மன்னன் கொடி, பலவாகிய யானைகளையுடைய மன்னர் வணங்கி நிற்ப பொலிவுடைய திருக்கண்களையும் நெடிய திருமுடியினையும் காயாம்பூவை ஒத்த திருமேனியினையும் உடைய மாயவனது பாம்பை உண்ணுமியம்புடைய கருடக் கொடியை ஒப்ப உயர்க.

37. கந்தழி

கொளு : சூழுநேமியான் சோவெறிந்த

வீழாச்சீர் விறல்மிகுத்தன்று.

(இ - ள்.) வளைந்த ஆழிப்படையையுடைய மாயோன், வீரசோ என்னும் அரணத்தினை அழித்த கெடாத தன்மையினையுடைய வெற்றியைப் புகழ்ந்தது.

□ - □□: மாயவன் மாயம் அதுவால் மணிநிரையுள்

ஆயனா எண்ணல் அவனருளான்- காயக்

கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்

சுழலழலுள் வைகின்ற சோ.

(இ - ள்.) கரியவன் அளி செய்யானாய் வெகுளாநிற்ப, அவ்வளவில் அசுரருடைய வீரக்கழல்கள் நெகிழவும் கண்கள் அமலவும், கையின்கண் வளையலணிந்த இவர் தம் மகளிர் மயங்கவும், வீரசோ என்னும் அரண் சுழன்றெரியும் நெருப்பினுள்ளே தங்கினது, அவனுடைய வஞ்சம் அத்தன்மைத்தாதலால், மணியையுடைய ஆத்திரளிடத்து இடையனாக எண்ணாதே கொள்.

38. வள்ளி

கொளு : பூண்முலையார் மனமுருக

வேல் முருகற்கு வெறியாடின்று.

(இ - ள்.) அணிகலன்களையுடைய மகளிர் தங்கள் நெஞ்சம் நெகிழும்படி, வேலேந்திய முருகக்கடவுளுக்கு வெறியென்னும் கூத்தை ஆடியது.

வ - று : வேண்டுதியால் நீயும் விழைவோ விழுமிதே
ஈண்டியம் விம்ம இனவளையார்-பூண் தயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொடு ஆடும் வெறி.

(இ - ள்.) அணிகலன்கள் திகழச் சூலக்கூத்தாடா நின்ற ஒளிபொருந்திய சடையையுடைய கூத்தனுடைய திருமானாகிய முருகக்கடவுளுக்கு, தம்மிற்றாம் ஒத்த வளையலணிந்த மகளிர், திரண்ட இசைக்கருவிகள் முழங்கிநிற்ப, வேல்மகனுடனே ஆடுநின்ற வெறிக்கூத்தாரும் நீயும் விரும்புவாயாக, அங்ஙனம் விரும்பும் அவ்விருப்பம் மிகவும் பெரியதொன்றாகும்.

39. புலவர் ஆற்றுப்படை

கொளு : இருங்கண்வானத் திமையோருழைப்

பெரும்புலவனை ஆற்றுப்படுத்தன்று.

(இ - ள்.) பெரிய இடத்தினையுடைய வானுலகத்தில் வாழும் தேவர்களிடத்து, பேரறிவாளனை வழிப்படுத்தாது.

வ - று : வெறிகொள் அறையருவி வேங்கடத்துச் செல்லின்
நெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும்- பொறிகட்கு
இருளீயும் ஞாலத் திடரெல்லாம் நீங்க
அருளீயும் ஆழி யவன்.

(இ - ள்.) முறைமையினையுடைய தவவேடத்தையுடைய அறிஞனே!, நறுநாற்றத்தையுடைய இடங்கட்கும் அருவியாற் பொலிந்த திருவேங்கடத்துப் போவைபெரிசென், அம்மலையில் எழுந்தருளிய சக்கரப் படியையுடைய திருமால், செவி முதலிய ஐம்பொறிகளுக்கும் மயக்கத்தைத் தருகின்ற இவ்வுலகத்தின் துன்பமெல்லாம் நீங்கும்படி, நீங்கும்படி, நீங்கும்படி, நீங்கும்படி, தனது திருவருளை வழங்கும்.

40. புகழ்ந்தனர் பரவல்

கொளு : இன்னதொன் றெய்துதும் இருநிலத் தியாமெனத்

துன்னருங் கடவுள் தோடுகழல் தொழுதன்று.

(இ - ள்.) பெரிய நிலவுலகத்தின்கண் யாம் இன்னது ஒருபேற்றைப் பெறுவோமாக என்று, இட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் வீரக்கழல் கட்டிய திருவடியைத் தொழுதது.

எ - று : சூடிய வான்பிறையோய் சூழ்சுடலை நீற்றரங்கத்து

ஆடி அசையா அடியிரண்டும்-பாடி உரவுநீர்

ஞாலத் துயப்போக என்று

பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

(இ - ள்.) சடையிலே சூடிய தூய இளம்பிறையையுடைய இறைவனே!, பேய்கள் சூழ்ந்து சுடுகாடாகிய சாம்பலரங்கத்தின்கண், இடையறாது கூத்தாடியும் வருந்தாத நின் திருவடிகள் இரண்டனையும் உலாவும் நீ சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தினின்றும் பிழைத்து நன்மையெல்லாம் போவோமென்று கருதி, பலகாலும் பணிந்து பாடி யாங்கள் வணங்கும்.

41. பழிச்சினர்பணிதல்

கொளு : வயங்கியபுகழ் வானவனைப்

பயன் கருதிப் பழிச்சினர் பணிந்தன்று.

(இ - ள்.) விளங்கிய புகழையுடைய இறைவனை, இவ்வுலகப் பேறுகளைப் பெறக் கருதி வாழ்த்தினராய் பணிந்தது.

எ - று : ஆடல் அமர்ந்தான் அடியடைந்தார் என்பெயர்

ஓடரி உண்கண் உமையொருபாற்-கூடிய

சீர்சால் அகலத்தைச் செங்கண் அழல்நாகம்

தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

(இ - ள்.) திருக்கூத்தாடுதலைப் பொருந்திய கூத்தப்பெருமானுடைய பரந்த செவ்வரி கருவரிகளையுடைய மையுண்ட கண்களை உடைய உமையம்மையார் ஒரு பக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பம் அமைந்த திருமார்பத்தை, அவனையடைந்த சிவந்த கண்ணையுடைத்தாய் அழலும் ஐயுறாமல் மாலையாகித் தழுவும் பேற்றைப் பெறும்நிற்கும்.

42. கைக்கிளை

கொளு : தண்டாக் காதல் தளரியல் தலைவன் வண்தார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) கெடாத அன்பினை ஐயும் ஐயுடங்கும் இயல்பினையும் உடையாளொருத்தி, தலைவனது வளவிய மாலையைப் பெற விரும்பிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது.

எ - ஐயு : மங்குல் மனங்கவர மால்மாலை நின்றேற்குப் பொங்கும் அருவிப் புனல்நாடன்-கங்குல் வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித் தருவான்கொல் மார்பணிந்த தார்.

(இ - ள்.) மிஐயுநின்ற ஒழுக்கத்தை ஐயுடைய நீர்காடனாகிய சோழமன்னன், முகில்கள் நெஞ்சத்தைக் கவஐயு மயக்கத்தைத் தரும் மாலைக்காலத்தே தனியே நின்ற எனக்கு, இரங்கி இஐயுஇரவிலே என்பால் வருவானோ,வந்து என்னுடைய அழகியமுலையின் மேலே தங்கி, தனது மார்பின் மேல் அணிந்த மாலையை வழங்குவானோ?

43. பெருந்திணை

கொளு : பெய்கழற் பெருந்தகை பேணா முயக்கிவர்ந்து மல்கிருட் செல்வோள் வகையுரைத் தன்று.

(இ - ள்.) இட்ட விரக்கமுலினையும் பெரிய தலைமை ஐயுஐயு உடையானொரு வீரன் தன்னை விரும்பாத தழுவுதலை விரும்ஐயு மிக்க இருட்பொழுதிலே ஐயுஐயு போஐயுன்ற ஒருத்திஐயுஐயு தன்ஐயுஐயு சொல்லியது.

(எ - ஐயு) : வயங்குளைமான் தென்னன் வரையகலம் தோய இயங்கா இருளிடைச் செல்வேன்-மயங்காமை ஓடரிக் கண்ணாய் உறைகழிவாள் மின்னிற்றால் மாட மறுகின் மழை

(இ - ள்.) பரந்த வரிகளையுடைய கண்ணையுடைய தோழியே!, விளங்கும் தலையாட்டத்தால் அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய பாண்டியனது மலை போன்ற மார்பினைத் தழுவும் பொருட்டு, ஒருவரும் நடக்கத்தகாத இருளிடத்தே போவேனாகிய யான் மயங்காதபடி, மாளிகையான் மிக்க தெருவினிடத்தே முகில், உறை நீக்கின வாள் போல மின்னியது.

44. ஐயுலவி பொருளாகத் தோன்றிய பாடாண்பாட்டு

கொளு : வில்லேர் நுதலி விறலோன் மார்பம் புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

(இ - ள்.) வில்போன்ற நெற்றியினையுடை ஒருத்தி, வெற்றி ஐயுஐயுடைய தலைவனது மார்பினை யாம் தழுவேம் என்று, ஊடிச் சொல்லியது.

எ - ஐயு : மலைபடு சாந்தம் மலர்மார்ப! யாம்நின் பலர்படி செல்வம் படியேம்-புலர்விடியல் வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்கூழ் திருநகரிற் கண்டனங் காண்டற் கினிது.

(இ - ள்.) மலையின்கண் உண்ஐயுஐயு சந்தனத்தையுடைய அகன்ற மார்பனே!, பொழுது புலரும் விடியற்காலத்தே வண்டினங்கள் புணர்ந்து நுகரும் வயல்கள் சூழ்ந்த செல்வமிக்க நகரத்தின்கண் காண்பதற்கு இனிதாயிருப்பதொன்றனைக் கண்டேம், ஆதலால் யாம் நின்னுடைய பரத்தையர் பலரும் தோயும் செல்வத்தைத் தோயோம்.

45. கடவுள் மாட்டுக் கடவுட்பெண்ஐயுஐயுநயந்த பக்கம்

கொளு : இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளிர்

அமையாக் காதல் அமரரை மகிழ்ந்தன்று.

(இ - ள்.) இமைத்தலில்லாத கண்ணையும் விளங்கும் ஐயுடைய தெய்வ மகளிர், ஆராத காதலையுடைய கடவுளரை விரும்பியது.

ஐ - ஐ : நல்கெனின் நாமிசையாள் நோமென்னும் சேவடிமேல்

ஓல்கெனின் உச்சியாள் நோமென்னும் - மல்கிருள்

ஆடல் அமர்ந்தாற் கரிதால் உமையாளை

ஊடல் உணர்த்துவதோர் ஆறு.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் உமையை நோக்கி நீ எனக்கு அருள் செய்வாய் என்று சொல்லின் அங்ஙனம் கூறாதேகொள் உன்னுடைய ஐயுடன்மேல் உறையும் சொல்லமடந்தை வருந்துவள் என்பள். அங்ஙனம் புலத்தற்கஞ்சி நிஐ சிவந்த அடியிலே வணங்குவேன் என்று சொல்லின், அங்ஙனம் வணங்காதேகொள் உன்னுடைய திருமுடியிலிருக்கும் கங்சை வருந்துவள் என்பாள் ஆகலின், மிக்க இருளிடத்தே திருக்கூத்தினை விரும்பிய கூத்தப் பெருமானுக்கு, உமையம்மையாரை ஊடலினின்றும் தெளிவிப்பதொரு நெறி காண்டற் கரிதாயிருந்தது.

46. கடவுள் மாட்டு மானிடப்பெண்டிர்நயந்த பக்கம்

கொஐஐ : முக்கணான் முயக்கம்வேட்ட

மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) மூன்று திருக்கஐஐஐகளையுடைய இறைவனது தழுவுகையை விரும்பின, மானிட மகளிரின் காம மிகுதியைச் சொல்லியது.

ஈ - ஐஐ : அரிகொண்ட கண்சிவப்ப அல்லினென் ஆகம்

புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி-வரிவண்டு

பண்ணலங் கூட்டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாசூரென்

உண்ணலங் கூட்டுண்டான் ஊர்.

(இ - ள்.) இராப்பொழுதிலே கனவின்கண் வந்து, என்ஐஐடைய மார்பினை முறுக்கு தலுடைத்தான பூணூல் தழுப்புபடத் தழுவி, வரி பரந்த கண்சிவக்கும்படி என்னுடைய நெஞ்சத்ஐஐன் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் நுகர்ந்த இறைவனுடைய ஊரானது, வரியினையுடைய வண்டுகள் பண்ணினது நலத்தைப் பாடித் திரண்டு நுகரும் குளிர்ந்த மலரையுடைய திருப்பாசூராகும்.

47. குழவிக்கண்தோன்றிய காமப்பகுதி

கொஐஐ : இளமைந்தர் நலம்வேட்ட

வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

(இ - ள்.) குழவிர் ஐஐஐஐமுடைய சிறாரினது நலத்தைக் காமுற்ற, காமப்பகுதி நிறைந்த மகளிரினது

ஐஐஐஐயைச் சொல்லியது.

ஈ - ஐஐ : வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா

அரிக்கண்ணி அஞ்சி அலற-எரிக்கதிர்வேற்

செங்கோலன் நுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினும்

எங்கோலம் தீண்டல் இனி.

(இ - ள்.) வானேந்திய மன்னனுடைய மகனே, வரிபஐஐஐஐ ஐஐஐஐணினையுடைய இவள் அஞ்சி அழும்படி, அவள் ஆடிய அழகிய பந்தினைக் கைப்பற்றி கொண்டு மறைந்தனை ஆதலான், நெருப்புப் போன்ற ஒளியினையுடைய வேலினைஐஐம் செவ்விய கோலினையுமுடைய நும்முடைய இறைவன், வெகுளியையுடைய களிற்றுயானையின் மேலே வந்து தோன்றினும், இப்பொழுது எமது அணியினைத் தீண்டாதே கொள்,

48. ஊரின்கண்தோன்றிய காமப்பகுதி

கொஐஐ : நீங்காக் காதல் மைந்தரும் மகளிரும்

பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று.

(ஐ - ஐஐ) ஒழிஐஐஐஐ அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும், அழகு பொருந்தக் கூடும் ஐஐஐஐஐ சொல்லியது.

ஈ - ஐஐ : ஊடிய ஊடல் அகல உளநெகிழ்ந்து

வாடிய மென்தோள் வளையொலிப்பக்-கூடியபின்

யாமஐஐ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழுஉம்

ஏமநீர்க் கச்சியெம் ஊர்.

(இ - ள்.) யாழிசைபோலும் மொழி யுடைய மகளிர் தங்கணவரோடே லந்த புலவி அவர் பணிமொழியாலே அகலா நின்றலால், நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து, பிரிவுத்துன்பத்தாலே மெலிந்த தம் தோள்களின்கண் வளையல்கள் ஆரவாரிக்கும்படி, அவருடனே னர்ந்த பின்பு, இரவுப் பொழுது நடப்பதாக எனச் சொல்லி, கைகூப்பு தற்கிடமான, காவலுடைத்தாய் நீர்வளத்தாற் சிறந்த காஞ்சியே எம்முடைய ஊராம்.

ஒன்பதாவது பாடாண் படலம் முற்றும்.

